Den här texten är endast avsedd som ett dokumentationshjälpmedel och har ingen rättslig verkan. EU-institutionerna tar inget ansvar för innehållet. De autentiska versionerna av motsvarande rättsakter, inklusive ingresserna, publiceras i Europeiska unionens officiella tidning och finns i EUR-Lex. De officiella texterna är direkt tillgängliga via länkarna i det här dokumentet

►**B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/399**

av den 9 mars 2016

om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)

(kodifiering)

(EUT L 77, 23.3.2016, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016	L 251	1	16.9.2016
►**M2**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/458 av den 15 mars 2017	L 74	1	18.3.2017
►**M3**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2225 av den 30 november 2017	L 327	1	9.12.2017
►**M4**	ändrat genom kommissionens genomförandebeslut (EU) 2025/1544 av den 30 juli 2025	L 1544	1	31.7.2025
►**M5**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019	L 135	27	22.5.2019
►**M6**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 av den 7 juli 2021	L 248	11	13.7.2021
►**M7**	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1717 av den 13 juni 2024	L 1717	1	20.6.2024

Rättad genom:

►**C1** Rättelse, EUT L 312, 7.12.2018, s. 107 (2017/2225)

►**C2** Rättelse, EUT L 90822, 16.10.2025, s. 1 (2024/1717)

▼B

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2016/399

av den 9 mars 2016

om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna)

(kodifiering)

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte och principer

Enligt denna förordning ska ingen gränskontroll ske av personer vid passage av de inre gränserna mellan unionens medlemsstater.

Genom förordningen fastställs regler för gränskontroll av personer vid passage av unionens medlemsstaters yttre gränser.

Artikel 2

Definitioner

I denna förordning gäller följande definitioner:

1. inre gränser:

   a) medlemsstaternas gemensamma landgränser, inklusive flod- och insjögränser,

   b) medlemsstaternas flygplatser för inrikesflyg,

   c) medlemsstaternas kust-, flod- och insjöhamnar för reguljära inre färjeförbindelser.

2. yttre gränser: medlemsstaternas landgränser, inklusive flod- och insjögränser, sjögränser samt flygplatser och flod-, kust- och insjöhamnar, såvida de inte räknas som inre gränser.

3. inrikesflyg: all flygtrafik som uteslutande ankommer till eller avgår från medlemsstaternas territorium utan landning i ett tredjeland.

4. reguljära inre färjeförbindelser: alla färjeförbindelser där fartyg går i trafik mellan samma två eller flera hamnar på medlemsstaternas territorium, utan anlöpning av hamnar utanför detta territorium, där förbindelserna utgör transport av personer och fordon enligt en offentliggjord tidtabell.

5. personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten:

▼B

a) unionsmedborgare, i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget, samt tredjelandsmedborgare vilka är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som utövar sin rätt till fri rörlighet och vilka omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ([1]),

b) tredjelandsmedborgare och deras familjemedlemmar, oavsett nationalitet, som enligt överenskommelser mellan unionen och dess medlemsstater å ena sidan och dessa tredjeländer å den andra åtnjuter samma rätt till fri rörlighet som unionsmedborgare.

6. tredjelandsmedborgare: varje person som inte är unionsmedborgare i den mening som avses i artikel 20.1 i EUF-fördraget och som inte omfattas av led 5 i denna artikel.

7. personer registrerade i syfte att nekas inresa: varje tredjelandsmedborgare som har registrerats i Schengens informationssystem (SIS) enligt vad som föreskrivs i artiklarna 24 och 26 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 ([2]) och i det syfte som anges där.

8. gränsövergångsställe: varje gränsövergångsställe som de behöriga myndigheterna har godkänt för passage av de yttre gränserna.

9. gemensamt gränsövergångsställe: ett gränsövergångsställe som är beläget antingen på en medlemsstats eller på ett tredjelands territorium och vid vilket gränskontrolltjänstemän från medlemsstaterna och gränskontrolltjänstemän från tredjeländer efter varandra utför utrese- och inresekontroller i enlighet med sin nationella rätt och inom ramen för ett bilateralt avtal.

10. gränskontroll: verksamhet vid en gräns, i enlighet med och för att uppnå målen i denna förordning, som utan hänsyn till andra skäl enbart bedrivs som svar på en avsikt att passera gränsen eller själva passagen av den och som består av in- och utresekontroller och gränsövervakning.

11. in- och utresekontroller: kontroller vid gränsövergångsställen för att säkerställa att personer, deras transportmedel och föremål i deras besittning kan tillåtas att resa in i medlemsstaternas territorium eller att lämna det.

▼M7

12. gränsövervakning: övervakning av gränser mellan gränsövergångsställen och övervakning av gränsövergångsställen utanför de fastställda öppethållandetiderna, inbegripet förebyggande åtgärder, för att hindra eller upptäcka obehörig gränspassage eller kringgående av in- och utresekontroller, bidra till att öka situationsmedvetenheten, bekämpa gränsöverskridande brottslighet och vidta åtgärder mot personer som har passerat gränsen på olagligt sätt.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1987/2006 av den 20 december 2006 om inrättande, drift och användning av andra generationen av Schengens informationssystem (SIS II) (EUT L 381, 28.12.2006, s. 4).

▼B

13. fördjupad kontroll: en ytterligare kontroll som kan genomföras på en särskild plats ett stycke bort från den plats där alla personer kontrolleras (primärkontroll).

14. gränskontrolltjänsteman: en offentlig tjänsteman som i enlighet med nationell rätt tjänstgör vid ett gränsövergångsställe eller längs gränsen eller i omedelbar närhet av en sådan gräns och som enligt denna förordning och nationell rätt utför gränskontroll.

15. transportör: varje fysisk eller juridisk person som bedriver yrkesmässig persontrafik.

16. uppehållstillstånd::

    a) alla uppehållstillstånd som utfärdats av medlemsstaterna med den enhetliga utformning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 ([1]) och uppehållskort utfärdade enligt direktiv 2004/38/EG,

    b) alla övriga handlingar som utfärdas av en medlemsstat till tredjelandsmedborgare och som ger tillstånd till vistelse på dess territorium under förutsättning att handlingarna har anmälts och offentliggjorts enligt artikel 39 med undantag av

        i) tillfälliga tillstånd som utfärdas i avvaktan på prövningen av en första ansökan om uppehållstillstånd enligt vad som avses i led a eller en asylansökan och

        ii) viseringar som utfärdats av medlemsstaterna med den enhetliga utformning som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1683/95 ([2]).

17. kryssningsfartyg: ett fartyg som följer en given rutt enligt ett i förväg upprättat program som innefattar ett program med turistverksamhet i de olika hamnarna, varvid i princip inga passagerare får embarkera eller debarkera under resan.

18. fritidsbåtstrafik: användning av fritidsbåtar för sport och turism.

19. kustfiske: fiske som bedrivs med hjälp av fartyg som varje dag eller inom 36 timmar återkommer till en hamn som är belägen på en medlemsstats territorium utan att anlöpa någon hamn som är belägen i ett tredjeland.

20. arbetstagare som utför offshorearbete: en person som arbetar på en havsbaserad anläggning som är belägen i medlemsstaternas territorialvatten eller i ett område som omfattas av medlemsstaternas exklusiva ekonomiska utnyttjande av havet enligt internationell sjörätt, och som regelbundet återvänder sjövägen eller luftvägen till medlemsstaternas territorium.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 1683/95 av den 29 maj 1995 om en enhetlig utformning av visumhandlingar (EGT L 164, 14.7.1995, s. 1).

▼B

21. hot mot folkhälsan: en sjukdom med epidemisk potential enligt definitionen i Världshälsoorganisationens internationella hälsostadga och andra infektionssjukdomar eller smittsamma parasitsjukdomar, om de omfattas av skyddsbestämmelser som är tillämpliga på medlemsstaternas medborgare.

▼M3

22. in- och utresesystem: det system som inrättats genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 ([1]).

23. självbetjäningssystem: ett automatiserat system som utför alla eller vissa av de in- och utresekontroller som är tillämpliga på en person och som kan användas för att förhandsregistrera uppgifter i in- och utresesystemet.

24. elektronisk spärr: elektronisk infrastruktur på platsen för faktisk passage av en yttre gräns eller av en inre gräns vid vilken kontrollerna inte ännu har upphävts.

25. system för automatiserad gränskontroll: ett system som möjliggör automatiserad gränspassage och som består av ett självbetjäningssystem och en elektronisk spärr.

26. bekräftelse av äktheten och integriteten hos uppgifterna i chipset: den process genom vilken det, med hjälp av certifikat, kontrolleras att uppgifterna i det elektroniska lagringsmediet (chipset) kommer från den utfärdande myndigheten och att de inte har ändrats.

▼M7

27. större hot mot folkhälsan: ett hot mot folkhälsan som erkänts på unionsnivå av kommissionen, med beaktande av information från behöriga nationella myndigheter, där ett allvarligt gränsöverskridande hot mot människors hälsa skulle kunna få storskaliga återverkningar på utövandet av rätten till fri rörlighet.

28. nödvändig resa: resa som görs av en person som är undantagen från inreserestriktioner enligt artikel 21a.4 eller 21a.5 i samband med en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov, med beaktande av unionens och medlemsstaternas tillämpliga internationella förpliktelser.

29. icke nödvändig resa: resa som inte är en nödvändig resa.

30. transportnav: flygplatser, kust- eller flodhamnar och tåg- eller busstationer samt godsterminaler.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem som har till syfte att registrera in- och utreseuppgifter och uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser och om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20).

▼B

Artikel 3

Tillämpningsområde

Denna förordning ska tillämpas på varje person som passerar medlemsstaternas inre eller yttre gränser, utan att det påverkar

a) rättigheterna för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten,

b) rättigheterna för flyktingar och personer som ansöker om internationellt skydd, särskilt när det gäller principen om *non-refoulement*.

Artikel 4

Grundläggande rättigheter

Vid tillämpningen av denna förordning ska medlemsstaterna handla i full överensstämmelse med relevant unionsrätt, däribland Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad *stadgan*), relevant folkrätt, däribland konventionen angående flyktingars rättsliga ställning, som ingicks i Genève den 28 juli 1951 (nedan kallad *Genèvekonventionen*), de skyldigheter som följer av tillträde till internationellt skydd, särskilt principen om *non-refoulement*, och de grundläggande rättigheterna. I enlighet med de allmänna principerna i unionsrätten ska beslut enligt denna förordning fattas på individuell grund.

AVDELNING II

YTTRE GRÄNSER

KAPITEL I

Passage av yttre gränser och inresevillkor

Artikel 5

Passage av yttre gränser

1. De yttre gränserna får passeras endast vid gränsövergångsställen och under fastställda öppethållandetider. Öppethållandetiderna ska tydligt anges vid gränsövergångsställen som inte är öppna dygnet runt.

Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla förteckningen över sina gränsövergångsställen i enlighet med artikel 39.

2. Trots vad som sägs i punkt 1 får följande undantag göras från skyldigheten att passera de yttre gränserna endast vid gränsövergångsställena och under de fastställda öppethållandetiderna:

a) För personer eller grupper av personer, när det föreligger särskilda behov av att stundtals passera de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena eller utanför de fastställda öppethållandetiderna, under förutsättning att de innehar de tillstånd som krävs enligt nationell rätt och det inte strider mot medlemsstaternas allmänna ordning eller inre säkerhet. Medlemsstaterna får fastställa särskilda arrangemang i bilaterala avtal. Allmänna undantag som fastställs i nationell rätt eller bilaterala avtal ska meddelas kommissionen i enlighet med artikel 39.

▼B

b) För personer eller grupper av personer vid en oförutsedd nödsituation.

c) I enlighet med de särskilda bestämmelser som anges i artiklarna 19 och 20 jämförda med bilagorna VI och VII.

3. Utan att det påverkar undantagen i punkt 2 eller medlemsstaternas skyldigheter i fråga om internationellt skydd, ska medlemsstaterna införa sanktioner, i enlighet med sin nationella rätt, för passage utan tillstånd av de yttre gränserna utanför gränsövergångsställena och de fasta öppethållandetiderna. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.

▼M7

Medlemsstaterna får vidta nödvändiga åtgärder för att upprätthålla säkerhet, lag och ordning om ett stort antal migranter kollektivt och med användning av våld försöker passera deras yttre gränser på ett otillåtet sätt.

4. Medlemsstaterna får, särskilt i en situation där migranter instrumentaliseras, såsom avses i artikel 1.4 b första meningen i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1359 ([1]), tillfälligt stänga, eller begränsa öppethållandetiderna för, specifika gränsövergångsställen som anmälts enligt punkt 1 andra stycket i den här artikeln, om omständigheterna så kräver.

Åtgärder enligt första stycket i denna punkt och enligt punkt 3 andra stycket i denna artikel ska genomföras på ett proportionellt sätt som tar full hänsyn till rättigheterna för

a) personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten,

b) tredjelandsmedborgare som är varaktigt bosatta enligt rådets direktiv 2003/109/EG ([2]), personer som härleder sin uppehållsrätt från andra unionsrättsakter eller nationella rättsakter eller som innehar nationella viseringar för längre vistelse samt deras respektive familjemedlemmar, och

c) tredjelandsmedborgare som söker internationellt skydd.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1359 av den 14 maj 2024 om hantering av kris- och force majeure-situationer på migrations- och asylområdet och om ändring av förordning (EU) 2021/1147 (EUT L, 2024/1359, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1359/oj).

([2]) Rådets direktiv 2003/109/EG av den 25 november 2003 om varaktigt bosatta tredjelandsmedborgares ställning (EUT L 16, 23.1.2004, s. 44).

▼B

Artikel 6

Inresevillkor för tredjelandsmedborgare

1. För planerade vistelser på medlemsstaternas territorium som inte varar mer än 90 dagar under en period på 180 dagar, vilket innebär att den period på 180 dagar som föregår varje dag av vistelsen ska beaktas, ska följande villkor gälla för inresa för tredjelandsmedborgare:

a) De är innehavare av en giltig resehandling som ger innehavaren rätt att passera gränsen och som uppfyller följande krav:

i) Den ska vara giltig i minst tre månader efter planerat datum för utresan från medlemsstaternas territorium. I berättigade brådskande fall får undantag göras från detta krav.

ii) Den ska ha utfärdats under den föregående tioårsperioden.

b) De innehar giltig visering, om sådan krävs enligt rådets förordning (EG) nr 539/2001 ([1]), utom när de innehar ett giltigt uppehållstillstånd eller en giltig visering för längre vistelse.

c) De kan styrka syftet med och villkoren för den avsedda vistelsen och de har tillräckliga medel för sitt uppehälle för såväl den planerade vistelsens längd som återresan till ursprungslandet eller transitresa till ett tredjeland som med säkerhet tillåter inresa eller är i stånd att på laglig väg anskaffa sådana medel.

d) De finns inte registrerade i SIS i syfte att nekas inresa.

e) De anses inte utgöra en risk för någon av medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser, särskilt när det inte finns någon registrering i medlemsstaternas nationella dataregister som syftar till att neka inresa av samma skäl.

▼M3

f) De lämnar biometriska uppgifter, om detta krävs, för

i) skapandet av personakten i in- och utresesystemet i enlighet med artiklarna 16 och 17 i förordning (EU) 2017/2226,

ii) utförandet av in- och utresekontroller i enlighet med artikel 8.3 a i och 8.3 g i i den här förordningen, artikel 23.2 och 23.4 i förordning (EU) 2017/2226 och, i tillämpliga fall, artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 ([2]).

([1]) Rådets förordning (EG) nr 539/2001 av den 15 mars 2001 om fastställande av förteckningen över tredjeländer vars medborgare är skyldiga att inneha visering när de passerar de yttre gränserna och av förteckningen över de tredjeländer vars medborgare är undantagna från detta krav (EGT L 81, 21.3.2001, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

▼M3

1a. Den period på 90 dagar under en 180-dagarsperiod som avses i punkt 1 i denna artikel ska beräknas som en enda period för de medlemsstater som har tagit in- och utresesystemet i drift på grundval av förordning (EU) 2017/2226. Denna period ska beräknas separat för var och en av de medlemsstater som inte har tagit in- och utresesystemet i drift.

▼B

2. Vid tillämpningen av punkt 1 ska inresedagen anses som den första dagen av vistelsen på medlemsstaternas territorium och utresedagen anses vara den sista dagen av vistelsen på medlemsstaternas territorium. Godkända vistelseperioder enligt ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse ska inte tas med vid beräkningen av vistelsens längd på medlemsstaternas territorium.

3. En icke uttömmande förteckning över verifikationer som gränskontrolltjänstemannen får begära av tredjelandsmedborgare för att kontrollera att villkoren i punkt 1 c är uppfyllda ingår i bilaga I.

4. Bedömningen av medlen för uppehället ska göras utifrån syftet med vistelsen och dess längd samt med hänvisning till genomsnittliga kostnader för kost och logi i den eller de berörda medlemsstaterna i lågbudgetinkvartering multiplicerade med antalet dagar för vistelsen.

De referensbelopp som fastställs av medlemsstaterna ska anmälas till kommissionen i enlighet med artikel 39.

Bedömningen av om det finns tillräckliga medel för uppehället får bygga på tredjelandsmedborgarens innehav av kontanta medel, resecheckar och kreditkort. Åtagandeförklaringar, om det föreskrivs sådana i en medlemsstats nationella rätt, och garantibrev från värdfolk enligt nationell rätt, om tredjelandsmedborgaren bor hos en värd, kan även utgöra bevis på att det finns tillräckliga medel för uppehället.

5. Med undantag från punkt 1 gäller följande:

a) Tredjelandsmedborgare som inte uppfyller alla villkor i punkt 1 men som innehar uppehållstillstånd eller visering för längre vistelse ska tillåtas inresa till de övriga medlemsstaternas territorium i transiteringssyfte, så att de kan nå den medlemsstats territorium som har utfärdat uppehållstillståndet eller viseringen för längre vistelse, såvida inte deras namn finns upptagna på den nationella spärrlistan i den medlemsstat vars yttre gränser de avser att passera och registreringen åtföljs av instruktioner om att neka inresa eller transitresa.

b) Tredjelandsmedborgare som uppfyller villkoren i punkt 1, förutom led b, och som infinner sig vid gränsen får beviljas inresa till medlemsstaternas territorium, om en visering utfärdas vid gränsen i enlighet med artiklarna 35 och 36 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ([1]).

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

▼B

Medlemsstaterna ska sammanställa statistik om viseringar som utfärdats vid gränserna enligt artikel 46 i förordning (EG) nr 810/2009 och bilaga XII till den förordningen.

Om det inte är möjligt att placera en visering i resehandlingen, ska den undantagsvis placeras på ett separat blad som förs in i resehandlingen. I sådana fall ska den enhetliga modell för blad för påförande av visering som fastställs i rådets förordning (EG) nr 333/2002 ([1]) användas.

c) Tredjelandsmedborgare som inte uppfyller ett eller flera av villkoren i punkt 1 får av en medlemsstat beviljas tillstånd till inresa på dess territorium av humanitära skäl, av nationellt intresse eller på grund av internationella förpliktelser. Om den berörda tredjelandsmedborgaren är registrerad på spärrlista enligt punkt 1 d, ska den medlemsstat som ger tillstånd till inresan på sitt territorium informera övriga medlemsstater om detta.

▼M3

Artikel 6a

Tredjelandsmedborgare för vilka uppgifter ska införas i in- och utresesystemet

1. Uppgifter om in- och utresa för följande personkategorier ska föras in i in- och utresesystemet i enlighet med artiklarna 16, 17, 19 och 20 i förordning (EU) 2017/2226:

a) Tredjelandsmedborgare som beviljats inresa för kortare vistelse i enlighet med artikel 6.1 i den här förordningen.

b) Tredjelandsmedborgare vilka är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG och vilka inte innehar ett uppehållskort enligt det direktivet.

c) Tredjelandsmedborgare vilka:

i) är familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare som i enlighet med en överenskommelse mellan å ena sidan unionen och dess medlemsstater och å andra sidan ett tredjeland åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas, och

ii) inte innehar ett uppehållskort enligt direktiv 2004/38/EG eller ett uppehållstillstånd enligt förordning (EG) nr 1030/2002.

2. Uppgifter om tredjelandsmedborgare som nekats inresa för kortare vistelse i enlighet med artikel 14 i denna förordning ska föras in i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) 2017/2226.

3. Uppgifter om följande personkategorier ska inte införas i in- och utresesystemet:

a) Tredjelandsmedborgare vilka är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG och vilka innehar ett uppehållskort enligt det direktivet, oavsett om de följer med eller ansluter sig till unionsmedborgaren eller inte.

([1]) Rådets förordning (EG) nr 333/2002 av den 18 februari 2002 om fastställande av en enhetlig modell för blad för påförande av visering som utfärdas av medlemsstaterna för personer som innehar resehandlingar som inte erkänns av den medlemsstat som utfärdar bladet (EGT L 53, 23.2.2002, s. 4).

▼M3

b) Tredjelandsmedborgare vilka är familjemedlemmar till en tredjelandsmedborgare, oavsett om de följer med eller ansluter sig till den tredjelandsmedborgaren eller inte, om

i) den tredjelandsmedborgaren i enlighet med en överenskommelse mellan å ena sidan unionen och dess medlemsstater och å andra sidan ett tredjeland åtnjuter fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas, och

ii) tredjelandsmedborgarna i fråga innehar ett uppehållskort enligt direktiv 2004/38/EG eller ett uppehållstillstånd enligt förordning (EG) nr 1030/2002.

c) Innehavare av andra sådana uppehållstillstånd som avses i artikel 2.16 än de som omfattas av leden a och b i den här punkten.

d) Innehavare av viseringar för längre vistelse.

e) Tredjelandsmedborgare som gör bruk av sin rätt till rörlighet i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU ([1]) eller Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 ([2]).

f) Medborgare i Andorra, Monaco och San Marino samt ►C1 innehavare av pass som utfärdats av Vatikanstaten eller Heliga stolen. ◄

g) Personer eller personkategorier som är befriade från in- och utresekontroller eller som omfattas av särskilda regler avseende in- och utresekontroller, nämligen

i) statschefer, regeringschefer och ledamöter i nationella regeringar med åtföljande makar samt medlemmar av deras officiella delegation, och regenter och övriga högt uppsatta medlemmar av en kungafamilj, i enlighet med punkt 1 i bilaga VII,

ii) flygplanspiloter och andra besättningsmedlemmar i enlighet med punkt 2 i bilaga VII,

iii) sjömän i enlighet med punkt 3 i bilaga VII, och sjömän som vistas på en medlemsstats territorium endast medan fartyget befinner sig i hamn och inom den anlöpta hamnens område,

iv) gränsarbetare i enlighet med punkt 5 i bilaga VII,

v) räddningstjänst, polis och brandkår som handlar i nödsituationer samt gränskontrolltjänstemän i enlighet med punkt 7 i bilaga VII,

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/66/EU av den 15 maj 2014 om villkor för inresa och vistelse för tredjelandsmedborgare inom ramen för företagsintern förflyttning av personal (EUT L 157, 27.5.2014, s. 1).

([2]) Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/801 av den 11 maj 2016 om villkoren för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för forskning, studier, praktik, volontärarbete, deltagande i elevutbytesprogram eller utbildningsprojekt och för au pairarbete (EUT L 132, 21.5.2016, s. 21).

▼M3

vi) arbetstagare som utför offshorearbete i enlighet med punkt 8 i bilaga VII,

vii) besättningsmedlemmar och passagerare på kryssningsfartyg i enlighet med punkterna 3.2.1, 3.2.2 och 3.2.3 i bilaga VI,

viii) personer ombord på fritidsbåtar som inte underkastas in- och utresekontroller i enlighet med punkterna 3.2.4, 3.2.5 och 3.2.6 i bilaga VI,

h) Personer som omfattas av ett undantag från skyldigheten att passera de yttre gränserna endast vid gränsövergångsställena och under de fastställda öppethållandetiderna i enlighet med artikel 5.2.

i) Personer som för sin gränspassage uppvisar ett giltigt tillstånd för lokal gränstrafik i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 ([1]).

j) Personal på internationella person- och godståg.

k) Personer som för sin gränspassage uppvisar

i) ett giltigt dokument för förenklad järnvägstransitering som utfärdats i enlighet med rådets förordning (EG) nr 693/2003 ([2]), eller

ii) ett giltigt dokument för förenklad transitering som utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 693/2003, förutsatt att transiteringen sker per järnväg och att de inte stiger av på någon medlemsstats territorium.

▼B

KAPITEL II

Kontroll vid yttre gränser och nekad inresa

Artikel 7

Genomförande av in- och utresekontroller

1. Gränskontrolltjänstemän ska vid sin tjänsteutövning fullt ut respektera mänsklig värdighet, särskilt i fall som rör utsatta personer.

Alla åtgärder som vidtas vid tjänsteutövningen ska stå i proportion till de syften som eftersträvas genom sådana åtgärder.

2. När gränskontrolltjänstemän utför in- och utresekontroller får de inte diskriminera personer på grund av något av följande: kön, ras eller etnisk tillhörighet, religion eller övertygelse, funktionshinder, ålder eller sexuell läggning.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1931/2006 av den 20 december 2006 om lokal gränstrafik vid medlemsstaternas yttre landgränser och om ändring av bestämmelserna i Schengenkonventionen (EUT L 405, 30.12.2006, s. 1).

([2]) Rådets förordning (EG) nr 693/2003 av den 14 april 2003 om införande av ett särskilt dokument för förenklad transitering (FTD) och ett dokument för förenklad järnvägstransitering (FRTD) och om ändring av de gemensamma konsulära anvisningarna och den gemensamma handboken (EUT L 99, 17.4.2003, s. 8).

▼B

Artikel 8

In- och utresekontroll av personer

1. Gränstrafiken vid de yttre gränserna ska underkastas kontroll av gränskontrolltjänstemän. Kontrollerna ska utföras i enlighet med detta kapitel.

Kontrollerna får också omfatta transportmedel och föremål som medförs av personer vid gränspassagen. Vid all kroppsvisitering och genomsökning ska den berörda medlemsstatens nationella rätt tillämpas.

▼M2

2. Vid inresa och utresa ska personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten underkastas följande kontroller:

a) Verifiering av personens identitet och nationalitet samt av äktheten och giltigheten hos resehandlingen för gränspassage, inbegripet genom sökning i relevanta databaser, särskilt följande:

1. SIS.

2. Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar.

3. Nationella databaser med information om stulna, förskingrade, förkomna och ogiltigförklarade resehandlingar.

▼M3

Om resehandlingen innehåller ett elektroniskt lagringsmedium (chips) ska äktheten och integriteten hos uppgifterna i chipset bekräftas med hjälp av en fullständig och giltig certifikatkedja, såvida inte detta är tekniskt omöjligt eller, när det gäller resehandlingar som utfärdats av ett tredjeland, omöjligt på grund av att inga giltiga certifikat finns att tillgå.

▼M2

b) Verifiering av att en person som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten inte anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, inre säkerheten, folkhälsan eller internationella förbindelser i någon av medlemsstaterna, inbegripet genom sökning i SIS och andra relevanta unionsdatabaser. Detta påverkar inte sökningar i nationella databaser och Interpols databaser.

Om det råder tvivel om resehandlingens äkthet eller om innehavarens identitet, ska minst ett av de biometriska kännetecknen i de pass och resehandlingar som utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 2252/2004 verifieras. Sådan verifiering bör om möjligt också göras vad gäller resehandlingar som inte omfattas av den förordningen.

▼M3

För personer vars inresa ska registreras i in- och utresesystemet enligt artikel 6a i denna förordning, ska en verifiering av deras identitet i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EU) 2017/2226 och, i tillämpliga fall, identifiering i enlighet med artikel 23.4 i den förordningen genomföras.

▼M2

2a. Om sökningen i de databaser som avses i punkterna 2 a och b skulle ha oproportionella effekter på trafikflödet, får en medlemsstat besluta att utföra dessa kontroller på ett målinriktat sätt vid angivna gränsövergångsställen, till följd av en bedömning av riskerna för hot mot den allmänna ordningen, inre säkerheten, folkhälsan eller internationella förbindelser i någon av medlemsstaterna.

Tillämpningsområdet för och varaktigheten av den tillfälliga begränsningen i fråga om riktade kontroller mot databaserna får inte överskrida vad som är absolut nödvändigt och ska fastställas i enlighet med en riskbedömning som utförts av den berörda medlemsstaten. I riskbedömningen ska orsakerna till den tillfälliga begränsningen i fråga om riktade kontroller mot databaserna anges och bland annat de oproportionella effekterna på trafikflödet beaktas och statistik om passagerare och incidenter med anknytning till gränsöverskridande brottslighet tillhandahållas. Den ska uppdateras regelbundet.

Personer som i princip inte ska underkastas riktade kontroller mot databaserna ska åtminstone underkastas en kontroll för fastställande av identiteten genom uppvisande av resehandlingar. Denna kontroll ska bestå i en snabb och enkel verifiering av giltigheten hos resehandlingen för gränspassage och av förekomsten av tecken på del- eller helförfalskning, vid behov med hjälp av teknisk utrustning, och vid tvivel angående resehandlingen eller i de fall där det finns tecken på att en sådan person kan utgöra ett hot mot medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella relationer ska gränskontrolltjänstemannen söka i de databaser som avses i punkt 2 a och b.

Den berörda medlemsstaten ska utan dröjsmål överlämna sin riskbedömning och sina uppdateringar av den till Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån (nedan kallad *byrån*), vilken inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 ([1]), och ska var sjätte månad rapportera till kommissionen och byrån om tillämpningen av de kontroller mot databaserna som utförs på ett målinriktat sätt. Den berörda medlemsstaten får besluta att säkerhetsskyddsklassificera riskbedömningen eller delar därav.

2b. Om en medlemsstat har för avsikt att utföra riktade kontroller mot databaserna i enlighet med punkt 2a ska den utan dröjsmål underrätta de andra medlemsstaterna, byrån och kommissionen om detta. Den berörda medlemsstaten får besluta att säkerhetsskyddsklassificera underrättelsen eller delar därav.

Om medlemsstaterna, byrån eller kommissionen hyser betänkligheter mot avsikten att utföra riktade kontroller mot databaserna, ska de utan dröjsmål underrätta den berörda medlemsstaten om dessa betänkligheter. Den berörda medlemsstaten ska beakta dessa betänkligheter.

2c. Kommissionen ska senast den 8 april 2019 till Europaparlamentet och rådet överlämna en utvärdering av genomförandet och konsekvenserna av punkt 2.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

▼M2

2d. När det gäller luftgränser ska punkterna 2a och 2b tillämpas under en övergångsperiod på högst sex månader från och med den 7 april 2017.

I undantagsfall, när det vid en särskild flygplats råder specifika infrastruktursvårigheter som kräver längre tid för anpassningar för att systematiska kontroller mot databaserna ska kunna utföras utan oproportionella effekter på trafikflödet, får den övergångsperiod på sex månader som avses i första stycket förlängas med högst 18 månader för den särskilda flygplatsen i enlighet med det förfarande som anges i tredje stycket.

För det ändamålet ska medlemsstaten senast tre månader före utgången av den övergångsperiod som avses i första stycket underrätta kommissionen, byrån och övriga medlemsstater om de specifika infrastruktursvårigheterna vid flygplatsen i fråga, de korrigerande åtgärder som planeras och hur lång tid som krävs för vidtagandet av dessa.

I de fall där det råder sådana specifika infrastruktursvårigheter som kräver längre tid för anpassningar ska kommissionen, efter samråd med byrån, inom en månad från det att den underrättelse som avses i tredje stycket inkommit, ge den berörda medlemsstaten tillstånd att förlänga övergångsperioden för flygplatsen i fråga och, i tillämpliga fall, ange förlängningens varaktighet.

2e. Kontrollerna mot de databaser som avses i punkterna 2 a och b får göras i förväg på grundval av passageraruppgifter som mottagits i enlighet med rådets direktiv 2004/82/EG ([1]) eller i enlighet med annan unionsrätt eller nationell rätt.

Om dessa kontroller görs i förväg på grundval av sådana passageraruppgifter, ska de uppgifter som mottagits i förväg kontrolleras vid gränsövergångsstället mot uppgifterna i resehandlingen. Den berörda personens identitet och nationalitet samt giltigheten och äktheten hos resehandlingen för gränspassage ska också verifieras.

2f. Genom undantag från punkt 2 får personer som åtnjuter rätten till fri rörlighet enligt unionsrätten och som passerar de inre landgränserna till de medlemsstater för vilka verifieringen i enlighet med de tillämpliga processerna för Schengenutvärderingar redan framgångsrikt har slutförts men för vilka något beslut om att avskaffa kontrollerna vid de inre gränserna i enlighet med relevanta bestämmelser i relevanta anslutningsakter ännu inte har fattats, underkastas de kontroller vid utresa som avses i punkt 2 endast på ett icke-systematiskt sätt, på grundval av en riskbedömning.

([1]) Rådets direktiv 2004/82/EG av den 29 april 2004 om skyldighet för transportörer att lämna uppgifter om passagerare (EUT L 261, 6.8.2004, s. 24).

▼B

3. Vid inresa och utresa ska tredjelandsmedborgare underkastas noggranna kontroller enligt följande:

a) Den noggranna kontrollen vid inresa ska omfatta kontroll av de villkor för inresa som fastställs i artikel 6.1 samt, i förekommande fall, av handlingar som ger tillstånd till vistelse och utövande av yrkesverksamhet. Detta ska innefatta en ingående undersökning av följande aspekter:

▼M2

i) Verifiering av tredjelandsmedborgarens identitet och nationalitet samt av äktheten och giltigheten hos resehandlingen för gränspassage, inbegripet genom sökning i relevanta databaser, särskilt följande:

1. SIS.

2. Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar.

3. Nationella databaser med information om stulna, förskingrade, förkomna och ogiltigförklarade resehandlingar.

▼M3

För pass och resehandlingar som innehåller ett elektroniskt lagringsmedium (chips) ska äktheten och integriteten hos uppgifterna i chipset kontrolleras, förutsatt att giltiga certifikat finns att tillgå.

Med undantag för tredjelandsmedborgare för vilka en personakt redan är registrerad i in- och utresesystemet, i fall då resehandlingen innehåller en ansiktsbild som lagrats i det elektroniska lagringsmediet (chipset) och om ansiktsbilden är tekniskt åtkomlig ska denna verifiering även med undantag för tredjelandsmedborgare som redan har en personakt registrerad i in- och utresesystemet, omfatta en verifiering av ansiktsbilden genom elektronisk jämförelse mellan den ansiktsbilden och med den berörda tredjelandsmedborgarens ansiktsbild som tagits på plats. Verifieringen får, om det är tekniskt och juridiskt möjligt, utföras genom verifiering av de fingeravtryck som upptagits på plats mot de fingeravtryck som lagrats i det elektroniska lagringsmediet (chipset).

▼M2

ii) Verifiering av att resehandlingen i tillämpliga fall åtföljs av den visering eller det uppehållstillstånd som krävs.

▼M3

iii) För personer vars inresa eller nekade inresa ska registreras i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 6a i denna förordning, verifiering av deras identitet i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EU) 2017/2226 och, i tillämpliga fall, identifiering i enlighet med artikel 23.4 i den förordningen.

▼M3

iiia) För personer vars inresa eller nekade inresa ska registreras i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 6a i denna förordning, verifiering av att tredjelandsmedborgaren inte har uppnått eller överskridit den maximala längden på den tillåtna vistelsen på medlemsstaternas territorium och, för tredjelandsmedborgare som innehar en visering som utfärdats för en eller två inresor, verifiering av att de inte har överskridit det högsta antalet tillåtna inresor, genom sökning i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 23 i förordning (EU) 2017/2226.

▼B

iv) Kontroll av den berörda tredjelandsmedborgarens avrese- och bestämmelseort samt syftet med den planerade vistelsen och, vid behov, kontroll av de handlingar som styrker detta.

v) Kontroll av att den berörda tredjelandsmedborgaren har tillräckliga medel för sitt uppehälle för den planerade vistelsens längd och syfte, för återresan till ursprungslandet eller för transitresan till ett tredjeland till vilket han eller hon tillåts inresa eller av att han eller hon är i stånd att på laglig väg anskaffa sådana medel.

▼M2

vi) Verifiering av att den berörda tredjelandsmedborgaren, hans eller hennes transportmedel och de föremål som han eller hon medför inte äventyrar allmän ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller internationella förbindelser i någon av medlemsstaterna. Denna verifiering ska omfatta direkt sökning på de uppgifter och registreringar om personer och, vid behov, föremål som registrerats i SIS och i andra relevanta unionsdatabaser och de eventuella åtgärder som ska vidtas till följd av en registrering. Detta påverkar inte sökningar i nationella databaser och Interpols databaser.

▼B

b) Om tredjelandsmedborgaren innehar visering i enlighet med artikel 6.1 b, ska den noggranna kontrollen vid inresa även omfatta verifikation av viseringsinnehavarens identitet och av viseringens äkthet, genom sökning i informationssystemet för viseringar (VIS) i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 767/2008.

▼M6

bb) Om tredjelandsmedborgaren innehar en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, ska de noggranna kontrollerna vid inresa omfatta verifiering av identiteten på innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet och av äktheten och giltigheten hos viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, genom sökning i VIS i enlighet med artikel 22g i förordning (EG) nr 767/2008.

I händelse av att verifieringen av identiteten på innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet eller av giltigheten hos viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet inte lyckas eller om det råder tvivel om innehavarens identitet eller giltigheten hos viseringen för längre vistelse, uppehållstillståndet eller resehandlingen, ska vederbörligen bemyndigad personal vid dessa behöriga myndigheter gå vidare med att verifiera chippet i handlingen.

▼M6

_____

▼B

g) Den noggranna kontrollen vid utresa ska omfatta följande:

▼M3

i) Verifiering av tredjelandsmedborgarens identitet och nationalitet samt av resehandlingens äkthet och giltighet för passage av gränsen, inbegripet genom sökning i relevanta databaser, särskilt följande:

1. SIS.

2. Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar.

3. Nationella databaser med information om stulna, förskingrade, borttappade och ogiltigförklarade resehandlingar.

För pass och resehandlingar som innehåller ett elektroniskt lagringsmedium (chips) ska äktheten och integriteten hos uppgifterna i chipset kontrolleras, förutsatt att giltiga certifikat finns att tillgå.

Med undantag för tredjelandsmedborgare för vilka en personakt redan är registrerad i in- och utresesystemet, i fall då resehandlingen innehåller en ansiktsbild som lagrats i det elektroniska lagringsmediet (chipset) och om ansiktsbilden är tekniskt åtkomlig ska denna verifiering även, omfatta en verifiering av ansiktsbilden genom elektronisk jämförelse mellan den ansiktsbilden och med den berörda tredjelandsmedborgarens ansiktsbild som tagits på plats. Verifieringen får, om det är tekniskt och juridiskt möjligt, utföras genom verifiering av de fingeravtryck som upptagits på plats mot de fingeravtryck som lagrats i det elektroniska lagringsmediet (chipset).

▼M2

ii) Verifiering av att den berörda tredjelandsmedborgaren inte anses utgöra ett hot mot allmän ordning, inre säkerhet, folkhälsa eller medlemsstaternas internationella förbindelser i någon av medlemsstaterna, inbegripet genom sökning i SIS och andra relevanta unionsdatabaser. Detta påverkar inte sökningar i nationella databaser och Interpols databaser.

▼M3

iii) För personer vars utresa ska registreras i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 6a i denna förordning, verifiering av deras identitet i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EU) 2017/2226 och, i tillämpliga fall, identifiering i enlighet med artikel 23.4 i den förordningen.

▼M3

iv) För personer vars utresa ska registreras i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 6a i denna förordning, verifiering av att tredjelandsmedborgaren inte har överskridit den maximala längden på den tillåtna vistelsen på medlemsstaternas territorium, genom sökning i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 23.3 i förordning (EU) 2017/2226.

▼B

h) Förutom kontrollerna i led g får den noggranna kontrollen vid utresa också omfatta följande:

i) Kontroll av att personen innehar en giltig visering, om detta krävs enligt förordning (EG) nr 539/2001, utom när personen i fråga innehar ett giltigt uppehållstillstånd. Sådan kontroll får omfatta sökning i VIS i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 767/2008.

▼M3

_____

▼M2

_____

▼M3

i) I syfte att identifiera personer som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse på eller bosättning på medlemsstaternas territorium får sökning göras i VIS i enlighet med artikel 20 i förordning (EG) nr 767/2008 och i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) 2017/2226.

▼M2

ia) Kontrollerna mot de databaser som avses i punkterna a i och vi och g får göras i förväg på grundval av passageraruppgifter som mottagits i enlighet med rådets direktiv 2004/82/EG eller i enlighet med annan unionsrätt eller nationell rätt.

Om dessa kontroller görs i förväg på grundval av sådana passageraruppgifter, ska de uppgifter som mottagits i förväg kontrolleras vid gränsövergångsstället mot uppgifterna i resehandlingen. Den berörda personens identitet och nationalitet samt äktheten och giltigheten hos resehandlingen för gränspassage ska också verifieras.

ib) Om det råder tvivel om resehandlingens äkthet eller tredjelandsmedborgarens identitet ska kontrollerna där så är möjligt omfatta verifiering av åtminstone ett av de biometriska kännetecknen i resehandlingarna.

▼B

4. Om det finns möjligheter och om det begärs av tredjelandsmedborgaren ska de noggranna kontrollerna genomföras på ett icke-offentligt område.

▼M5

4a. Om sökningen i relevanta databaser vid in- eller utresa, inklusive detektorn för multipla identiteter via den europeiska sökportal som inrättas genom artiklarna 25(1) och 6(1) i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 ([1]) resulterar i en gul länk respektive upptäcker en röd länk, ska gränskontrolltjänstemannen konsultera den gemensamma databas för identitetsuppgifter som inrättas genom artikel 17.1 i den förordningen eller SIS eller båda för att bedöma skillnaderna mellan de länkade identitetsuppgifterna eller resehandlingsuppgifterna. Gränskontrolltjänstemannen ska utföra all ytterligare verifiering som krävs för att fatta ett beslut om länkens status och färg.

I enlighet med artikel 69.1 i förordning (EU) 2019/817 ska denna punkt tillämpas från och med det att detektorn för multipla identiteter tas i bruk enligt artikel 72.4 i den förordningen.

▼B

5. Utan att det påverkar tillämpningen av andra stycket ska tredjelandsmedborgare som genomgår en noggrann fördjupad kontroll få skriftlig information på ett språk de förstår eller rimligtvis kan förväntas förstå eller på något annat verkningsfullt sätt, om ändamålet med och förfarandet för en sådan kontroll.

Denna information ska vara tillgänglig på unionens alla officiella språk och på språket eller språken i det land eller de länder som gränsar till den berörda medlemsstaten och ska ange att tredjelandsmedborgaren får begära att få veta namnet eller tjänsteidentifikationsnumret på de gränskontrolltjänstemän som utför den noggranna fördjupade kontrollen samt namnet på gränsövergångsstället och datum för gränspassagen.

6. Kontroller av en person som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten ska genomföras i enlighet med direktiv 2004/38/EG.

7. Närmare föreskrifter om den information som ska registreras fastställs i bilaga II.

8. Vid tillämpning av artikel 5.2 a eller b får medlemsstaterna också göra undantag från reglerna i den här artikeln.

▼M3

9. Tredjelandsmedborgaren ska informeras om det maximala antalet dagar av tillåten vistelse, varvid hänsyn ska tas till antalet inresor och den längd på vistelsen som är tillåten enligt viseringen. Informationen ska tillhandahållas antingen av gränskontrolltjänstemannen vid tidpunkten för in- eller utresekontroller eller med hjälp av utrustning som installerats vid gränsövergångsstället och som ger tredjelandsmedborgare möjlighet att hämta information med den webbtjänst som avses i artikel 13.1 och 13.2 i förordning (EU) 2017/2226.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 och (EU) 2018/1861 samt rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF (EUT L 135, 22.5.2019, s. 27).

▼M3

Artikel 8a

Användning av självbetjäningssystem för förhandsregistrering av uppgifter i in- och utresesystemet

1. Personer vars gränspassage ska registreras i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 6a får använda självbetjäningssystem för att förhandsregistrera de uppgifter som avses i punkt 4 a i den här artikeln i in- och utresesystemet, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Resehandlingen innehåller ett elektroniskt lagringsmedium (chips) och äktheten och integriteten hos uppgifterna i chipset bekräftas med hjälp av en fullständig och giltig certifikatkedja.

b) Resehandlingen innehåller en ansiktsbild som lagrats i det elektroniska lagringsmediet (chipset) och som är tekniskt åtkomlig för självbetjäningssystemet för verifiering av identiteten hos resehandlingens innehavare genom jämförelse av den ansiktsbild som lagrats i det elektroniska lagringsmediet (chipset) med den ansiktsbild som tagits på plats; verifieringen får, om det är tekniskt och juridiskt möjligt, utföras genom verifiering av de fingeravtryck som upptagits på plats mot de fingeravtryck som lagrats i resehandlingens elektroniska lagringsmedium (chips).

2. I överensstämmelse med punkt 1 i denna artikel ska självbetjäningssystemet verifiera om det redan finns en registrering om personen i in- och utresesystemet och verifiera tredjelandsmedborgarens identitet i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EU) 2017/2226.

3. I enlighet med artikel 23.4 i förordning (EU) 2017/2226 ska självbetjäningssystemet göra en identifiering i enlighet med artikel 27 i den förordningen.

Vidare gäller följande i enlighet med artikel 23.4 i förordning (EU) 2017/2226 när en identifiering görs i in- och utresesystemet:

a) I fråga om tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav för att passera de yttre gränserna ska – om sökningen i VIS med de uppgifter som avses i artikel 18.1 i förordning (EG) nr 767/2008 visar att personen är registrerad i VIS – en verifiering av fingeravtryck mot uppgifterna i VIS göras i enlighet med artikel 18.6 i förordning (EG) nr 767/2008. Om verifieringen av personen enligt punkt 2 i denna artikel inte lyckas ska en sökning göras i uppgifterna i VIS för identifiering i enlighet med artikel 20 i förordning (EG) nr 767/2008.

b) I fråga om tredjelandsmedborgare som inte omfattas av viseringskrav för att passera de yttre gränserna och som inte hittats i in- och utresesystemet efter en identifieringssökning i enlighet med artikel 27 i förordning (EU) 2017/2226 ska en sökning i VIS göras i enlighet med artikel 19a i förordning (EG) nr 767/2008.

▼M3

4. Om uppgifter avseende den person som avses i punkt 1 i den här artikeln inte har registrerats i in- och utresesystemet i enlighet med punkterna 2 och 3 gäller följande:

a) Tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav för att passera de yttre gränserna ska, med hjälp av självbetjäningssystemet, i in- och utresesystemet förhandsregistrera de uppgifter som anges i artikel 16.1 och artikel 16.2 c–f i förordning (EU) 2017/2226 och, i förekommande fall, de uppgifter som avses i artikel 16.6 i den förordningen, och tredjelandsmedborgare som inte omfattas av viseringskrav för att passera de yttre gränserna ska, med hjälp av självbetjäningssystemet, i in- och utresesystemet förhandsregistrera de uppgifter som anges i artikel 17.1 a, b och c och artikel 16.2 c i den förordningen samt, i förekommande fall, de uppgifter som avses i artikel 17.1 d i den förordningen.

b) Därefter ska personen hänvisas till en gränskontrolltjänsteman som ska göra följande:

   i) Förhandsregistrera de berörda uppgifterna om det inte var möjligt att samla in alla nödvändiga uppgifter genom självbetjäningssystemet.

   ii) Verifiera

      — att den resehandling som använts i självbetjäningssystemet är densamma som personen framför gränskontrolltjänstemannen innehar,

      — att den ansiktsbild av den berörda personen som tagits på plats motsvarar den ansiktsbild som samlats in genom självbetjäningssystemet, och

      — för personer som inte innehar en visering som krävs enligt förordning (EG) nr 539/2001, att den berörda personens fingeravtryck som upptagits på plats motsvarar de fingeravtryck som samlats in genom självbetjäningssystemet.

   iii) När beslut om att tillåta eller neka inresa har fattats, bekräfta de uppgifter som avses i led a i denna punkt och i in- och utresesystemet föra in de uppgifter som anges i artikel 16.2 a och b samt 18.6 a, b, c och d i förordning (EU) 2017/2226.

5. När de åtgärder som föreskrivs i punkterna 2 och 3 visar att uppgifter om den person som avses i punkt 1 är registrerade i in- och utresesystemet ska självbetjäningssystemet bedöma om det är nödvändigt att uppdatera någon eller flera av de uppgifter som avses i punkt 4 a.

6. Om bedömningen enligt punkt 5 visar att en personakt om den person som avses i punkt 1 är registrerad i in- och utresesystemet men att uppgifterna om personen behöver uppdateras ska personen

a) uppdatera uppgifterna i in- och utresesystemet genom att förhandsregistrera dem med hjälp av självbetjäningssystemet,

▼M3

b) hänvisas till en gränskontrolltjänsteman, som ska verifiera att uppdateringen enligt led a i denna punkt är korrekt och, när beslutet om att tillåta eller neka inresa har fattats, uppdatera personakten i enlighet med artikel 14.2 i förordning (EU) 2017/2226.

7. Självbetjäningssystemen ska drivas under tillsyn av en gränskontrolltjänsteman som ska ha ansvar för att spåra olämplig, bedräglig eller avvikande användning av självbetjäningssystemet.

Artikel 8b

Användning av självbetjäningssystem och elektroniska spärrar för gränspassage av personer vars gränspassage ska registreras i in- och utresesystemet

1. Personer vars gränspassage ska registreras i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 6a får använda självbetjäningssystemet för utförandet av sina in- och utresekontroller, om samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Resehandlingen innehåller ett elektroniskt lagringsmedium (chips) och äktheten och integriteten hos uppgifterna i chipset är bekräftade med hjälp av en fullständig och giltig certifikatkedja.

b) Resehandlingen innehåller en ansiktsbild som lagrats i ett elektroniskt lagringsmedium (chips) och som är tekniskt åtkomlig för självbetjäningssystemet för verifiering av identiteten hos resehandlingens innehavare genom jämförelse av den ansiktsbild med den ansiktsbild som tagits på plats.

c) Personen är redan registrerad eller förhandsregistrerad i in- och utresesystemet.

2. När villkoren i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllda får de inresekontroller som föreskrivs i artikel 8.2, 8.3 a och b och de utresekontroller som föreskrivs i artikel 8.2, 8.3 g och h utföras med hjälp av självbetjäningssystem. När den utförs med hjälp av ett system för automatiserad gränskontroll ska utresekontrollen även omfatta de kontroller som föreskrivs i artikel 8.3 h.

Om en person beviljas tillträde till ett nationellt program för underlättande av gränspassage som inrättats av en medlemsstat i enlighet med artikel 8d får granskningen av de aspekter som avses i artikel 8.3 a iv och v utelämnas vid de inresekontroller som utförs med hjälp av ett självbetjäningssystem när den personen passerar de yttre gränserna till den medlemsstaten eller de yttre gränserna till en medlemsstat som har slutit ett avtal med den medlemsstat som beviljade det tillträde som avses i artikel 8d.9.

3. Vid in- och utresa ska resultaten av de in- respektive utresekontroller som utförs med hjälp av självbetjäningssystemet ställas till en gränskontrolltjänstemans förfogande. Gränskontrolltjänstemannen ska kontrollera resultaten av in- och utresekontrollerna och, med beaktande av resultaten, tillåta in- eller utresan eller i annat fall hänvisa personen till en gränskontrolltjänsteman som ska utföra ytterligare kontroller.

▼M3

4. Personen i fråga ska hänvisas till en gränskontrolltjänsteman enligt punkt 3 i något av följande fall:

a) När ett eller flera av villkoren i punkt 1 inte är uppfyllda.

b) När de in- eller utresekontroller som föreskrivs i punkt 2 visar att ett eller flera av in- eller utresevillkoren inte är uppfyllda.

c) När resultaten av de in- eller utresekontroller som föreskrivs i punkt 2 leder till tvivel om personens identitet eller visar att personen anses utgöra ett hot mot den inre säkerheten, allmän ordning, någon av medlemsstaternas internationella förbindelser eller folkhälsan.

d) I tveksamma fall.

e) När inga elektroniska spärrar är tillgängliga.

5. Utöver de fall som avses i punkt 4 får den gränskontrolltjänsteman som kontrollerar gränspassagen även på andra grunder besluta att hänvisa personer som använder självbetjäningssystemet till en gränskontrolltjänsteman.

6. Personer vars gränspassage ska registreras i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 6a.1 och som använt självbetjäningssystemet för utförandet av in- och utresekontrollerna av dem får använda de elektroniska spärrarna. Om elektroniska spärrar används ska motsvarande registrering av in- och utreseposten samt kopplingen av den posten till den motsvarande personakten i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2017/2226 utföras när gränspassagen sker med hjälp av den elektroniska spärren. Om de elektroniska spärrarna är fysiskt åtskilda från självbetjäningssystemet ska en verifiering av användarens identitet göras vid den elektroniska spärren för att verifiera att den person som använder den elektroniska spärren är densamma som använt självbetjäningssystemet. Verifieringen ska utföras med användning av åtminstone ett biometriskt kännetecken.

7. När villkoren i punkt 1 a eller b i den här artikeln inte är uppfyllda får delar av inresekontrollerna i enlighet med artikel 8.3 a och b och delar av utresekontrollerna i enlighet med artikel 8.3 g och h utföras med hjälp av självbetjäningssystem. Gränskontrolltjänstemannen får endast utföra sådana verifieringar i enlighet med artikel 8.3 a och b samt artikel 8.3 g och h som inte kunnat utföras med hjälp av självbetjäningssystemet. Gränskontrolltjänstemannen ska vidare verifiera att den resehandling som använts i självbetjäningssystemet är densamma som personen framför gränskontrolltjänstemannen innehar.

8. Självbetjäningssystemen och de elektroniska spärrarna ska drivas under tillsyn av en gränskontrolltjänsteman som ska ha ansvar för att spåra olämplig, bedräglig eller avvikande användning av självbetjäningssystemet, elektroniska spärrar, eller båda.

▼M3

9. Denna artikel ska inte påverka medlemsstaternas möjlighet att medge användning av självbetjäningssystem, elektroniska spärrar eller båda, för gränspassage av unionsmedborgare, av medborgare i en av Europeiska frihandelssammanslutningens medlemsstater, av schweiziska medborgare samt tredjelandsmedborgare vars gränspassage inte ska registreras i in- och utresesystemet.

Artikel 8c

Standarder för system för automatiserad gränskontroll

System för automatiserad gränskontroll ska i största möjliga utsträckning vara utformade så att de kan användas av alla personer, med undantag av barn under tolv år. De ska också vara utformade så att de fullt ut respekterar den mänskliga värdigheten, särskilt i fall som rör utsatta personer. Om en medlemsstat bestämmer sig för att använda system för automatiserad gränskontroll, ska den säkerställa att det finns tillräcklig personal för att hjälpa personer att använda systemen.

Artikel 8d

Nationella program för underlättande av gränspassage

1. Varje medlemsstat får inrätta ett frivilligt program (nedan kallat *nationellt program för underlättande av gränspassage*) för underlättande av gränspassage i enlighet med punkt 2 vid passage av en medlemsstats yttre gränser för tredjelandsmedborgare eller medborgare från ett visst tredjeland som inte åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten.

2. Med avvikelse från artikel 8.3 a måste de noggranna inresekontrollerna av tredjelandsmedborgare som avses i punkt 1 i den här artikeln som beviljats tillträde till det nationella programmet för underlättande av gränspassage inte omfatta granskning av de aspekter som avses i artikel 8.3 a leden iv och v vid dessa tredjelandsmedborgares passage av en medlemsstats yttre gräns.

3. Medlemsstaten ska förhandskontrollera tredjelandsmedborgare som ansöker om att få använda det nationella programmet för underlättande av gränspassage för att verifiera att framför allt de villkor som avses i punkt 4 är uppfyllda.

Sådana tredjelandsmedborgare ska förhandskontrolleras av gränskontrolltjänstemän, viseringsmyndigheter enligt definitionen i artikel 4.3 i förordning (EG) nr 767/2008 eller invandringsmyndigheter enligt definitionen i artikel 3.1.4 i förordning (EU) 2017/2226.

4. De myndigheter som avses i punkt 3 ska endast bevilja en person tillträde till det nationella programmet för underlättande av gränspassage när samtliga följande villkor är uppfyllda:

a) Sökanden uppfyller de villkor för inresa som anges i artikel 6.1.

b) Sökandens resehandling, viseringen, och i tillämpliga fall visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd är giltiga och inte delförfalskade, helförfalskade eller på annat sätt falska.

▼M3

c) Sökanden styrker behovet av att resa ofta eller regelbundet eller motiverar sin avsikt att resa ofta eller regelbundet.

d) Sökanden ger prov på sin integritet och pålitlighet, i förekommande fall i synnerhet avseende regelrätt användning av tidigare viseringar eller viseringar med begränsad territoriell giltighet, sin ekonomiska situation i ursprungslandet och sin uppriktiga avsikt att lämna medlemsstaternas territorium före utgången av den tillåtna vistelsetiden. Enligt artikel 25 i förordning (EU) 2017/2226 ska de myndigheter som avses i punkt 3 i denna artikel ha åtkomst till in- och utresesystemet för att verifiera att sökanden inte tidigare överskridit den maximala längden på den tillåtna vistelsen på medlemsstaternas territorium.

e) Sökanden motiverar syftet med och omständigheterna kring de planerade vistelserna.

f) Sökanden har tillräckliga medel för uppehälle, både för hela de planerade vistelserna och för återresan till ursprungslandet eller bosättningslandet, eller är i stånd att på laglig väg anskaffa sådana medel.

g) En sökning i SIS genomförs.

5. Tillträde till det nationella programmet för underlättande av gränspassage ska inledningsvis beviljas för högst ett år. Tillträde kan förlängas med högst ytterligare fem år eller till och med utgången av giltighetstiden för resehandlingen, utfärdade viseringar för flera inresor eller för längre vistelse eller för utfärdade uppehållstillstånd, beroende på vilken period som är kortast.

Medlemsstaterna ska vid en eventuell förlängning varje år ompröva situationen för varje tredjelandsmedborgare som beviljats tillträde till det nationella programmet för underlättande av gränspassage för att med utgångspunkt i uppdaterad information säkerställa att tredjelandsmedborgaren fortfarande uppfyller de villkor som fastställs i punkt 4. Denna omprövning kan göras vid in- och utresekontroller.

6. De noggranna inresekontrollerna i enlighet med artikel 8.3 a och b och de noggranna utresekontrollerna i enlighet med artikel 8.3 g ska även omfatta verifiering av att tredjelandsmedborgaren har giltigt tillträde till det nationella programmet för underlättande av gränspassage.

Gränskontrolltjänstemän får verifiera den tredjelandsmedborgare som deltar i det nationella programmet för underlättande av gränspassage vid inresa i enlighet med artikel 8.3 a och b och vid utresa i enlighet med artikel 8.3 g genom att jämföra ansiktsbilden från det elektroniska lagringsmediet (chipset) och ansiktsbilden från tredjelandsmedborgarens personakt i in- och utresesystemet med tredjelandsmedborgarens ansikte utan elektronisk jämförelse med biometriska uppgifter. Fullständiga verifieringar ska genomföras slumpmässigt och på grundval av en riskanalys.

7. De myndigheter som avses i punkt 3 ska omedelbart återkalla tredjelandsmedborgarens tillträde till det nationella programmet för underlättande av gränspassage om det är uppenbart att villkoren för att bevilja tillträde till programmet inte var uppfyllda, eller om de inte längre är uppfyllda.

▼M3

8. Vid verifiering enligt punkt 3 av huruvida sökanden uppfyller villkoren i punkt 4 ska särskild uppmärksamhet ägnas åt att bedöma huruvida sökanden utgör en risk för olaglig invandring eller en risk för någon av medlemsstaternas säkerhet och huruvida sökanden har för avsikt att lämna medlemsstaternas territorium under den tillåtna vistelsen.

Medlen för uppehälle för de planerade vistelserna ska bedömas i enlighet med längden på och syftet med den eller de planerade vistelserna och med hänsyn till genomsnittspriserna i den eller de berörda medlemsstaterna för kost och logi i budgetkategorin, på grundval av de referensbelopp som fastställs av medlemsstaterna i enlighet med artikel 39.1 c. Bestyrkt åtagandeförklaring, styrkt privat inkvartering, eller både och, kan också utgöra bevis på tillräckliga medel för uppehälle.

Prövningen av en ansökan ska särskilt grundas på äktheten och tillförlitligheten hos de handlingar som inlämnats och på sanningsenligheten och tillförlitligheten hos sökandens utsagor. Om den medlemsstat som har ansvaret för att pröva ansökan hyser tvivel om sökanden, sökandens utsagor eller de styrkande handlingar som har lämnats in kan den medlemsstaten samråda med övriga medlemsstater innan beslut om ansökan fattas.

9. Två eller flera medlemsstater som inrättat egna nationella program för underlättande av gränspassage i enlighet med denna artikel får inbördes ingå avtal om att personer som beviljats tillgång till deras nationella program för underlättande av gränspassage även ska kunna komma i åtnjutande av det underlättande av gränspassage som beviljas enligt det eller de andra nationella programmen för underlättande av gränspassage. Inom en månad från det att avtalet ingåtts ska en kopia av avtalet översändas till kommissionen.

10. När medlemsstaterna inrättar ett nationellt program för underlättande av gränspassage, ska de säkerställa att deras system för drift av programmet överensstämmer med de datasäkerhetsstandarder som fastställs i artikel 43 i förordning (EU) 2017/2226. Medlemsstaterna ska göra en fullgod riskbedömning avseende informationssäkerheten, och säkerhetsansvaret ska klargöras för alla steg i processen.

11. Före utgången av det tredje året av tillämpningen av denna artikel ska kommissionen översända en utvärdering av dess genomförande till Europaparlamentet och rådet. Med utgångspunkt i utvärderingen får Europaparlamentet eller rådet uppmana kommissionen att föreslå inrättande av ett unionsprogram för förhandskontrollerade tredjelandsmedborgare som reser ofta.

▼B

Artikel 9

Förenklade in- och utresekontroller

1. In- och utresekontrollerna vid de yttre gränserna får förenklas vid exceptionella och oförutsedda omständigheter. Sådana exceptionella och oförutsedda omständigheter ska anses föreligga, om oförutsebara händelser leder till en sådan trafikintensitet att väntetiden vid gränsövergångsstället blir alltför lång och alla resurser när det gäller personal, medel och organisation har uttömts.

▼B

2. Om in- och utresekontrollerna förenklas i enlighet med punkt 1, ska inresekontroller i princip ges företräde framför utresekontroller.

Beslutet om att förenkla kontrollerna ska fattas av den gränskontrolltjänsteman som är befälhavande vid gränsövergångsstället.

Denna förenkling av kontrollerna ska vara tillfällig, anpassas till de omständigheter som gör den motiverad och genomföras gradvis.

▼M3

3. Även vid förenklade kontroller ska gränskontrolltjänstemannen föra in uppgifterna i in- och utresesystemet, i enlighet med artikel 6a. Om uppgifterna inte kan föras in elektroniskt ska de föras in manuellt.

3a. Om det är tekniskt omöjligt att föra in uppgifter i in- och utresesystemets centrala system, eller vid fel på in- och utresesystemets centrala system, ska samtliga följande bestämmelser vara tillämpliga:

i) Med avvikelse från artikel 6a i denna förordning ska de uppgifter som avses i artiklarna 16–20 i förordning (EU) 2017/2226 tillfälligt lagras i det enhetliga nationella gränssnitt som avses i artikel 7 i den förordningen. Om detta är omöjligt ska uppgifterna tillfälligt lagras lokalt i ett elektroniskt format. I båda fallen ska uppgifterna föras in i in- och utresesystemets centrala system så snart det är tekniskt möjligt eller felet har åtgärdats. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder och tillhandahålla den infrastruktur, den utrustning och de resurser som krävs för att säkerställa att sådan tillfällig lokal lagring kan ske vid vilken tidpunkt som helst och för samtliga gränsövergångsställen.

   Utan att det påverkar skyldigheten att utföra in- och utresekontroller enligt den här förordningen, i det exceptionella fall att det är tekniskt omöjligt att föra in uppgifter i in- och utresesystemets centrala system och i det enhetliga nationella gränssnittet och tekniskt omöjligt att tillfälligt lagra uppgifterna lokalt i elektroniskt format, ska gränsmyndigheten manuellt lagra inrese- och utreseuppgifter i enlighet med artiklarna 16–20 i förordning (EU) 2017/2226, med undantag av biometriska uppgifter, och påföra tredjelandsmedborgarens resehandling en inrese- eller utresestämpel. Dessa uppgifter ska föras in i in- och utresesystemets centrala system så snart det är tekniskt möjligt.

   Medlemsstaterna ska i de exceptionella fall som avses i andra stycket i detta led underrätta kommissionen, i enlighet med artikel 21.2 i förordning (EU) 2017/2226, om att resehandlingarna har stämplats.

ii) Med avvikelse från artikel 8.3 a iii och g iv i den här förordningen ska verifieringen av viseringsinnehavarens identitet avseende tredjelandsmedborgare som innehar sådan visering som avses i artikel 6.1 b när det är tekniskt möjligt göras genom direkt sökning i VIS i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 767/2008.

▼B

4. Varje medlemsstat ska en gång om året överlämna en rapport om tillämpningen av denna artikel till Europaparlamentet och kommissionen.

▼B

Artikel 10

Skilda köer och skyltning

1. Medlemsstaterna ska inrätta skilda köer, särskilt vid gränsövergångsställen vid luftgränser, för att utföra personkontroller, i enlighet med artikel 8. Dessa köer ska skiljas åt genom skyltar som är utformade enligt bilaga III.

Medlemsstaterna får organisera skilda köer vid gränsövergångsställena vid sjö- och landgränserna samt vid gränser mellan medlemsstater som inte tillämpar artikel 22 vid de gemensamma gränserna. Skyltar som är utformade enligt bilaga III ska användas om medlemsstaterna organiserar skilda köer vid dessa gränser.

Medlemsstaterna ska se till att dessa köer markeras med tydliga skyltar, även när reglerna om användningen av skilda köer upphävs i enlighet med punkt 4, för att garantera ett optimalt flöde av personer som passerar gränsen.

2. Personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten får använda de köer som markeras med skylten i del A (”EU, EES, CH”) i bilaga III. De får även använda de köer som markeras med skylten i del B1 (”visum krävs ej”) och del B2 (”samtliga pass”) i bilaga III.

Tredjelandsmedborgare som inte är skyldiga att inneha visering när de passerar medlemsstaternas yttre gränser enligt förordning (EG) nr 539/2001 och tredjelandsmedborgare som innehar giltigt uppehållstillstånd eller visering för längre vistelse får använda de köer som markeras med skylten i del B1 (”visum krävs ej”) i bilaga III till den här förordningen. De får även använda de köer som markeras med skylten i del B2 (”samtliga pass”) i bilaga III till den här förordningen.

Alla övriga personer ska använda de köer som markeras med skylten i del B2 (”samtliga pass”) i bilaga III.

Beteckningarna på de skyltar som avses i första, andra och tredje styckena får visas på det eller de språk som varje medlemsstat anser lämpligt.

Bestämmelsen om separata köer som markeras med skylten i del B1 (”visum krävs ej”) i bilaga III är inte obligatorisk. Medlemsstaterna får själva, på grundval av praktiska behov, avgöra om de ska använda sig av detta alternativ och vid vilka gränsövergångsställen.

3. Vid gränsövergångsställen vid sjö- och landgränser får medlemsstaterna dela upp fordonstrafiken i skilda köer, för lätta och tunga fordon och bussar, med användning av skyltarna i del C i bilaga III.

Medlemsstaterna får vid behov variera beteckningarna på dessa skyltar mot bakgrund av lokala omständigheter.

▼M3

3a. Om en medlemsstat bestämmer sig för att använda elektroniska spärrar, självbetjäningssystem eller system för automatiserad gränskontroll ska den använda de skyltar som föreskrivs i bilaga III del D för att markera respektive kö.

3b. Om en medlemsstat bestämmer sig för att inrätta ett nationellt program för underlättande av gränspassage i enlighet med artikel 8d, får den besluta att använda särskilda köer för tredjelandsmedborgare som deltar i ett nationellt program för underlättande av gränspassage. Den ska använda de skyltar som föreskrivs i bilaga III del E för att markera respektive kö.

▼B

4. Om det råder tillfällig obalans i trafiken vid ett visst gränsövergångsställe, får de behöriga myndigheterna låta bli att tillämpa reglerna om användningen av skilda köer under den tid som behövs för att återställa balansen.

▼M3

Artikel 11

Stämpling av resehandlingar

1. När detta är uttryckligen tillåtet enligt landets lagstiftning får medlemsstaten vid in- och utresa stämpla resehandlingar för tredjelandsmedborgare som innehar ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse som utfärdats av den medlemsstaten.

2. Resehandlingarna ska stämplas vid in- och utresa för en tredjelandsmedborgare som är innehavare av ett dokument för förenklad järnvägstransitering som utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 693/2003. Dessutom ska resehandlingarna stämplas vid in- och utresa för en tredjelandsmedborgare som är innehavare av ett giltigt dokument för förenklad transitering som utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 693/2003 och vars transitering sker per järnväg och vilka inte stiger av inom någon medlemsstats territorium.

3. Resehandlingarna på grundval av en nationell visering för kortare vistelse som utfärdats för en eller två inresor ska stämplas vid in- och utresa för tredjelandsmedborgare som reser in till eller ut från territoriet i en medlemsstat som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut men har tagit in- och utresesystemet i drift.

4. Närmare föreskrifter om stämpling fastställs i bilaga IV.

Artikel 12

Presumtion om uppfyllande av villkoren för en kortare vistelses varaktighet

1. Om en personakt inte har skapats i in- och utresesystemet för en tredjelandsmedborgare som befinner sig på en medlemsstats territorium eller om det i denna tredjelandsmedborgares in- eller utresepost saknas utresedatum efter utgången av den tillåtna vistelsetiden, får de behöriga myndigheterna, utan att detta påverkar tillämpningen av artikel 12a, presumera att tredjelandsmedborgaren inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för längden på den tillåtna vistelsen inom medlemsstaternas territorium.

▼M3

2. Den presumtion som avses i punkt 1 i denna artikel ska inte gälla tredjelandsmedborgare som på något trovärdigt sätt kan styrka att han eller hon åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten eller att han eller hon är innehavare av ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse. I förekommande fall ska artikel 35 i förordning (EU) 2017/2226 tillämpas.

3. Den presumtion som avses i punkt 1 kan vederläggas genom att tredjelandsmedborgaren på något trovärdigt sätt kan visa att han eller hon har uppfyllt de villkor som gäller för en kortare vistelses varaktighet, t.ex. genom att uppvisa färdbiljetter, handlingar som styrker att han eller hon vistats utanför medlemsstaternas territorium eller handlingar som styrker sista giltighetsdagen för ett tidigare uppehållstillstånd eller en tidigare visering för längre vistelse.

I fall av vederläggning ska de behöriga myndigheterna i enlighet med artikel 20 i förordning (EU) 2017/2226 vid behov skapa en personakt eller i in- och utresesystemet ange det datum då och den plats där tredjelandsmedborgare passerade en medlemsstats yttre gräns eller en inre gräns i en medlemsstat som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut men som har tagit in- och utresesystemet i drift.

4. När den presumtion som avses i punkt 1 inte vederläggs får återvändande av en tredjelandsmedborgare som befinner sig inom en medlemsstats territorium ske i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG ([1]).

Återvändande av tredjelandsmedborgare som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten får endast ske i enlighet med direktiv 2004/38/EG.

Artikel 12a

Övergångsperiod och övergångsåtgärder

1. Under en 180-dagarsperiod efter det att in- och utresesystemet tagits i drift ska gränskontrolltjänstemännen beakta vistelser på medlemsstaternas territorium under de 180 dagar som föregår in- eller utresan genom att kontrollera stämplarna på resehandlingar utöver in- och utreseuppgifterna i in- och utresesystemet, för att vid in- och utresa verifiera att personer som beviljats inresa för kortare vistelse inte har överskridit den maximala längden på den tillåtna vistelsen och, när så är relevant, vid inresa verifiera att personerna inte har överskridit det högsta antal inresor som är tillåtna enligt den visering för kortare vistelse som utfärdats för en eller två inresor.

2. För personer som har rest in till medlemsstaternas territorium innan in- och utresesystemet togs i drift och lämnar det efter att in- och utresesystemet har tagits i drift ska en personakt skapas i in- och utresesystemet vid utresa och datumet för inresan föras in i in- och utreseposten vid utresan i enlighet med artikel 16.2 i förordning (EU) 2017/2226. Tillämpningen av denna punkt ska inte begränsas till den 180-dagarsperiod efter det att in- och utresesystemet tagits i drift som avses i punkt 1. Om det förekommer avvikelser mellan datumet i inresestämpeln och de uppgifter som registrerats i in- och utresesystemet ska uppgifterna i inresestämpeln gälla.

([1]) Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

▼M7

Artikel 13

Gränsövervakning

1. Det huvudsakliga syftet med gränsövervakning ska vara att förhindra eller upptäcka obehörig gränspassage, att bidra till att öka situationsmedvetenheten, att bekämpa gränsöverskridande brottslighet och att vidta åtgärder mot personer som har passerat gränsen på ett olagligt sätt. Gränsövervakningen ska också inbegripa utförande av riskanalyser. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 3 och 4 ska en person som har passerat en gräns på ett olagligt sätt och som inte har rätt att vistas på den berörda medlemsstatens territorium omhändertas och bli föremål för förfaranden som respekterar direktiv 2008/115/EG.

2. Gränskontrolltjänstemännen ska använda alla nödvändiga medel, inbegripet stationära eller rörliga enheter för gränsövervakning. Gränsövervakning ska utföras på ett sådant sätt att den hindrar och avskräcker personer från obehörig gränspassage mellan gränsövergångsställena eller från att kringgå kontrollerna vid gränsövergångsställena, och ska utföras i full överensstämmelse med de skyldigheter som fastställs i artikel 4.

3. Övervakningen mellan gränsövergångsställena ska utföras av gränskontrolltjänstemän vilkas antal och metoder ska anpassas till befintliga eller förutsedda risker och hot. Den ska inbegripa användning av situationsbilder för att i större utsträckning kunna minska antalet migranter som förlorar livet vid, längs eller i närheten av de yttre gränserna. Den ska innefatta täta och plötsliga ändringar av övervakningsperioder och andra metoder eller tekniker, för att på ett effektivt sätt hindra eller upptäcka obehörig gränspassage.

4. Övervakningen ska utföras av stationära eller rörliga enheter som patrullerar eller posteras på platser som är kända för att vara eller antas vara känsliga. Syftet med sådan övervakning ska vara att förhindra obehörig gränspassage eller omhänderta personer i samband med att den yttre gränsen passeras utan tillstånd. Övervakningen får även utföras genom att använda tekniska hjälpmedel, inklusive elektroniska hjälpmedel, utrustning, övervakningssystem och, där så är lämpligt, alla typer av stationär och rörlig infrastruktur.

5. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 i denna förordning med avseende på ytterligare åtgärder som styr övervakningen, inbegripet utarbetande av gemensamma miniminormer för gränsövervakning. Dessa gemensamma miniminormer ska beakta typen av gränser (land-, sjö- eller luftgränser), de påverkansgrader som tilldelats varje yttre gränsavsnitt i enlighet med artikel 34 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 ([1]) och andra relevanta faktorer, såsom geografiska särdrag.

▼B

Artikel 14

Nekad inresa

1. En tredjelandsmedborgare som inte uppfyller samtliga inresevillkor enligt artikel 6.1 och inte tillhör de kategorier av personer som anges i artikel 6.5 ska nekas inresa till medlemsstaternas territorium. Detta ska

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

▼B

inte påverka tillämpningen av de särskilda bestämmelserna om rätt till asyl och internationellt skydd eller utfärdandet av viseringar för längre vistelse.

2. Inresa får endast nekas genom ett motiverat beslut med uppgift om de exakta skälen för nekad inresa. Beslutet ska fattas av den myndighet som är behörig enligt nationell rätt. Det ska få verkan omedelbart.

Det motiverade beslutet med uppgift om de exakta skälen för nekad inresa ska lämnas i form av ett standardformulär som utformats i enlighet med del B i bilaga V, ifyllt av den myndighet som enligt nationell rätt är behörig att neka inresa. Det ifyllda standardformuläret ska överlämnas till den berörda tredjelandsmedborgaren, som ska bekräfta att han har mottagit beslutet om nekad inresa genom detta formulär.

▼M3

Uppgifter om tredjelandsmedborgare som nekats inresa för kortare vistelse ska registreras i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 6a.2 i denna förordning och artikel 18 i förordning (EU) 2017/2226.

▼B

3. Personer som nekats inresa ska ha rätt att överklaga. Överklagande ska ske i enlighet med nationell rätt. Skriftlig information ska också lämnas till tredjelandsmedborgaren om kontaktpunkter som kan tillhandahålla information om företrädare som är behöriga att agera på tredjelandsmedborgarens vägnar i enlighet med nationell rätt.

Verkställigheten av beslutet om nekad inresa ska inte uppskjutas på grund av att ett överklagandeförfarande har inletts.

▼M3

Om det inom ramen för överklagandeförfarandet konstateras att beslutet om nekad inresa var ogrundat ska den berörda tredjelandsmedborgaren, utan att det påverkar en eventuell kompensation som beviljas i enlighet med nationell rätt, ha rätt att begära att den medlemsstat som nekat inresa antingen rättar uppgifterna i in- och utresesystemet eller den annullerade inresestämpeln, eller båda två, samt eventuella andra strykningar och tillägg som har gjorts.

▼B

4. Gränskontrolltjänstemännen ska se till att en tredjelandsmedborgare som har nekats inresa inte reser in till den berörda medlemsstatens territorium.

5. Medlemsstaterna ska samla in statistik om antalet personer som nekats inresa, skälen för nekad inresa, nationaliteten på de personer som nekats inresa och vid vilken typ av gräns (land, luft eller sjö) som de nekats inresa och årligen överlämna den till kommissionen (Eurostat) i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 ([1]).

6. Närmare föreskrifter för nekad inresa finns i del A i bilaga V.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 862/2007 av den 11 juli 2007 om gemenskapsstatistik över migration och internationellt skydd och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 311/76 om utarbetande av statistik beträffande utländska arbetstagare (EUT L 199, 31.7.2007, s. 23).

▼B

KAPITEL III

Personal och resurser för gränskontroll och samarbete mellan medlemsstater

Artikel 15

Personal och resurser för gränskontroll

Medlemsstaterna ska sätta in lämplig personal i tillräckligt antal och tillräckliga resurser för genomförandet av kontroll vid de yttre gränserna i enlighet med artiklarna 7–14 för att säkerställa en effektiv, hög och enhetlig nivå på kontrollen vid sina yttre gränser.

Artikel 16

Genomförande av kontroll

1. Gränskontroll enligt artiklarna 7–14 ska utföras av gränskontrolltjänstemän i enlighet med bestämmelserna i denna förordning och med nationell rätt.

Vid utförandet av denna gränskontroll ska den befogenhet att inleda brottsutredningar som genom nationell rätt tilldelats gränskontrolltjänstemän och som ligger utanför förordningens tillämpningsområde inte påverkas.

Medlemsstaterna ska se till att gränskontrolltjänstemännen är specialiserade och vederbörligen utbildade tjänstemän, med beaktande av en gemensam grundplan för gränskontrolltjänstemän som inrättats och utvecklats av Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser (nedan kallad *byrån*) som inrättades genom förordning (EG) nr 2007/2004. Utbildningsgrundplanen ska omfatta särskild utbildning för att upptäcka och hantera situationer som rör utsatta personer, exempelvis underåriga utan medföljande vuxen och offer för människohandel. Medlemsstaterna ska med stöd av byrån uppmuntra gränskontrolltjänstemän att lära sig de språk som de behöver för att utföra sina arbetsuppgifter.

2. Medlemsstaterna ska till kommissionen överlämna en förteckning över de nationella myndigheter som ansvarar för gränskontrollen enligt deras nationella rätt i enlighet med artikel 39.

3. För att åstadkomma en effektiv gränskontroll ska varje medlemsstat se till att alla nationella myndigheter med ansvar för gränskontroll har ett nära och kontinuerligt samarbete.

Artikel 17

Samarbete mellan medlemsstaterna

1. Medlemsstaterna ska bistå varandra och ha ett nära och kontinuerligt samarbete för genomförande av en effektiv gränskontroll i enlighet med artiklarna 7–16. De ska utbyta all relevant information.

2. Det operativa samarbetet mellan medlemsstaterna om förvaltningen av de yttre gränserna ska samordnas av byrån.

▼B

3. Utan att det påverkar byråns befogenheter får medlemsstaterna fortsätta operativt samarbete med andra medlemsstater och/eller tredjeländer vid de yttre gränserna, inklusive utbyte av sambandsmän, om detta samarbete kompletterar byråns verksamhet.

Medlemsstaterna ska avhålla sig från alla åtgärder som kan äventyra byråns arbete eller uppnåendet av dess mål.

Medlemsstaterna ska rapportera till byrån om det operativa samarbete som avses i första stycket i denna punkt.

4. Medlemsstaterna ska tillhandahålla utbildning om reglerna för gränskontroll samt om grundläggande rättigheter. Härvid ska hänsyn tas till de gemensamma utbildningsstandarder som fastställts och vidareutvecklats av byrån.

Artikel 18

Gemensam kontroll

1. Medlemsstater som inte tillämpar artikel 22 vid sina gemensamma landgränser får fram till tillämpningsdatumet för den artikeln gemensamt kontrollera dessa gemensamma gränser, och i så fall får en person stoppas endast en gång för inrese- och utresekontroller, utan att det påverkar medlemsstaternas individuella ansvar enligt artiklarna 7–14.

Medlemsstaterna får i det syftet ingå bilaterala överenskommelser sinsemellan.

2. Medlemsstaterna ska informera kommissionen om alla överenskommelser som ingås i enlighet med punkt 1.

KAPITEL IV

Särskilda bestämmelser angående in- och utresekontroller

Artikel 19

Särskilda bestämmelser angående olika typer av gränser och de olika transportmedel som används för passage av de yttre gränserna

De särskilda bestämmelser som anges i bilaga VI ska tillämpas på kontroller som utförs vid olika typer av gränser och på de olika transportmedel som används för passage av gränsövergångsställena.

Dessa särskilda bestämmelser får innehålla undantag från artiklarna 5 och 6 samt 8–14.

Artikel 20

Särskilda bestämmelser angående kontroller av vissa personkategorier

1. De särskilda bestämmelser som anges i bilaga VII ska tillämpas på kontroller av följande personkategorier:

▼M3

a) Statschefer, regeringschefer och ledamöter i nationella regeringar med åtföljande makar, samt medlemmar av deras officiella delegation, och regenter och högt uppsatta medlemmar av en kungafamilj.

▼B

b) Flygplanspiloter och andra besättningsmedlemmar.

c) Sjömän.

d) Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass och medlemmar av internationella organisationer.

e) Gränsarbetare.

f) Underåriga.

g) Räddningstjänst, polis och brandkår samt gränskontrolltjänstemän.

h) Arbetstagare som utför offshorearbete.

Dessa särskilda bestämmelser får innehålla undantag från artiklarna 5 och 6 samt 8–14.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om utformningen av de identitetskort som utfärdas av deras utrikesministerier till ackrediterade medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulära representationer och deras familjer i enlighet med artikel 39.

KAPITEL V

▼M7

Särskilda åtgärder avseende de yttre gränserna

▼B

Artikel 21

Åtgärder vid yttre gränserna och stöd från byrån

1. Om allvarliga brister i kontrollerna vid yttre gräns påvisas i en utvärderingsrapport som upprättats i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 1053/2013 och för att säkerställa att de rekommendationer som avses i artikel 15 i den förordningen uppfylls, får kommissionen genom en genomförandeakt rekommendera att den utvärderade medlemsstaten vidtar vissa specifika åtgärder, inbegripet en eller båda av följande:

a) Inledande av utplacering av europeiska gränskontrollenheter i enlighet med förordning (EG) nr 2007/2004.

b) Överlämnande till byrån av strategiska planer som bygger på riskbedömning, inbegripet uppgifter om utplacering av personal och material så att byrån kan avge ett yttrande om dem.

Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

2. Kommissionen ska regelbundet informera den kommitté som har inrättats i enlighet med artikel 38.1 om framstegen vid genomförandet av de åtgärder som avses i punkt 1 i denna artikel och om hur de bidrar till att avhjälpa de fastställda bristerna.

Den ska även informera Europaparlamentet och rådet.

▼B

3. Om det i en utvärderingsrapport som avses i punkt 1 har konstaterats att den utvärderade medlemsstaten allvarligt försummar sina skyldigheter och därför är tvungen att rapportera om genomförandet av den relevanta handlingsplanen inom tre månader i enlighet med artikel 16.4 i förordning (EU) nr 1053/2013, och om kommissionen efter denna tremånadersperiod finner att situationen kvarstår, får den när samtliga villkor för detta är uppfyllda, utlösa det förfarande som anges i artikel 29 i den här förordningen.

▼M7

Artikel 21a

Tillfälliga restriktioner för resor till unionen

1. Denna artikel ska tillämpas på större hot mot folkhälsan.

2. Rådet får på grundval av ett förslag från kommissionen anta en genomförandeförordning om tillfälliga restriktioner för resor till medlemsstaterna som ska tillämpas vid de yttre gränserna.

Tillfälliga reserestriktioner får omfatta tillfälliga restriktioner för inresa till medlemsstaterna och tillfälliga hälsorelaterade restriktioner som är nödvändiga för att skydda folkhälsan i området utan kontroll vid de inre gränserna. Dessa tillfälliga hälsorelaterade restriktioner får omfatta testning, karantän och självisolering.

Tillfälliga restriktioner för resor till unionen ska vara proportionella och icke-diskriminerande. Om en medlemsstat antar strängare restriktioner än de som fastställs i genomförandeakten ska de restriktionerna inte ha en negativ inverkan på hur området utan inre gränskontroll fungerar. Tillfälliga hälsorelaterade restriktioner för personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten ska alltid vara förenliga med direktiv 2004/38/EG.

3. Följande kategorier av personer ska undantas från inreserestriktionerna, oberoende av syftet med resan:

a) Personer som åtnjuter fri rörlighet enligt unionsrätten.

b) Tredjelandsmedborgare som är varaktigt bosatta enligt direktiv 2003/109/EG, personer som härleder sin uppehållsrätt från andra unionsrättsakter eller nationella rättsakter, inbegripet personer som beviljats internationellt skydd eller personer som innehar nationella viseringar för längre vistelse, samt deras respektive familjemedlemmar.

4. Kategorier av personer som förtecknas i del A i bilaga XI ska undantas från inreserestriktioner.

5. Varje kategori av personer som förtecknas i del B i bilaga XI ska undantas från inreserestriktioner om den kategorin är inkluderad i den genomförandeförordning som avses i punkt 2.

▼M7

6. Den genomförandeförordning som avses i punkt 2 ska, i lämpliga fall,

a) när så krävs på grund av karaktären på det större hotet mot folkhälsan, identifiera de kategorier av personer som utför nödvändiga resor enligt förteckningen i del B i bilaga XI och som ska undantas från inreserestriktionerna,

b) fastställa dels eventuella geografiska områden eller tredjeländer från vilka resor kan bli föremål för restriktioner eller undantag från restriktioner, dels fastställa ett förfarande för periodisk översyn av situationen i sådana områden eller länder och av de införda reserestriktionerna på grundval av objektiva metoder och objektiva kriterier, inbegripet särskilt den epidemiologiska situationen,

c) fastställa på vilka villkor icke nödvändiga resor får begränsas eller undantas från restriktioner, inbegripet vilka bevis som ska läggas fram till stöd för undantaget och villkoren för varaktigheten och arten av vistelse i de områden eller länder som avses i led b,

d) hänvisa till tillfälliga hälsorelaterade minimirestriktioner som de personer som avses i punkt 3 a och b får underkastas,

e) genom undantag från punkterna 4 och 5 fastställa på vilka villkor reserestriktioner får åläggas personer som utför nödvändiga resor.

7. Restriktioner för inresa till medlemsstaterna för personer som utför nödvändiga resor får införas endast undantagsvis, under en strikt begränsad tidsperiod, till dess att tillräcklig information om de större hot mot folkhälsan som avses i punkt 1, eller om nya varianter av dessa, finns tillgänglig och till dess att rådet på förslag från kommissionen identifierar och antar alternativa hälsorelaterade restriktioner som är nödvändiga för att skydda folkhälsan och som ska tillämpas på dessa personer.

▼B

AVDELNING III

INRE GRÄNSER

KAPITEL I

Avsaknad av gränskontroll vid de inre gränserna

Artikel 22

Passage av inre gränser

De inre gränserna får passeras överallt utan att någon in- och utresekontroll genomförs, oavsett personens nationalitet.

▼M7

Artikel 23

Kontroller inom territoriet

Avsaknad av gränskontroll vid de inre gränserna ska inte påverka följande:

a) Medlemsstaternas behöriga myndigheters utövande av polisiära eller andra offentliga befogenheter på det egna territoriet, inbegripet i de inre gränsområdena, som tilldelats dem i nationell rätt, i den mån utövandet av dessa befogenheter inte har samma verkan som in- och utresekontroller. Utövandet av sådana befogenheter får, vid behov, inbegripa användning av övervakningsteknik som i allmänhet används inom territoriet för att hantera hot mot allmän säkerhet eller allmän ordning. Behöriga myndigheters utövande av sina befogenheter får särskilt inte anses motsvara in- och utresekontroller när åtgärderna uppfyller vart och ett av följande villkor:

   i) De syftar inte till gränskontroll.

   ii) De bygger på allmän polisinformation eller, när syftet är att begränsa spridningen av en infektionssjukdom, på folkhälsoinformation samt de behöriga myndigheternas erfarenhet när det gäller möjliga hot mot allmän säkerhet eller allmän ordning, och syftar särskilt till att

      — bekämpa gränsöverskridande brottslighet,

      — minska olaglig invandring, eller

      — begränsa spridningen av en infektionssjukdom med epidemisk potential som identifierats som sådan av Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar.

   iii) De utformas och utförs på ett sätt som klart skiljer sig från systematiska personkontroller vid de yttre gränserna, inbegripet när de utförs vid transportnav eller direkt ombord, när det gäller persontransporttjänster, och under förutsättning att de grundar sig på en riskbedömning.

b) Möjligheten för de behöriga myndigheterna i en medlemsstat eller för transportörer att utföra säkerhetskontroller av personer vid transportnav i enlighet med nationell rätt, under förutsättning att även personer som reser inom en medlemsstat genomgår sådana kontroller.

c) Möjligheten för en medlemsstat att genom lagstiftning föreskriva en skyldighet att inneha eller bära på sig dokument och handlingar.

d) Möjligheten för en medlemsstat att genom lagstiftning föreskriva en skyldighet för tredjelandsmedborgare att anmäla sin närvaro på dess territorium och en skyldighet för den som driver hotell- eller pensionatrörelse att säkerställa att tredjelandsmedborgare fyller i och undertecknar registreringskort, varvid undantag ska göras för makar eller medföljande underåriga samt medlemmar i gruppresor, enligt bestämmelserna i artikel 22 respektive 45 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (*Schengenkonventionen*).

▼M7

Artikel 23a

Förfarande för att överföra personer som omhändertas i inre gränsområden

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22 fastställs i denna artikel förfarandet för överföring av en tredjelandsmedborgare som omhändertas i gränsområden såsom avses i artikel 23, under omständigheter där följande villkor är uppfyllda:

a) Tredjelandsmedborgaren omhändertas under kontroller som inbegriper de behöriga myndigheterna i båda medlemsstaterna inom ramen för bilateralt samarbete, som särskilt får omfatta gemensam polispatrullering, under förutsättning att medlemsstaterna har enats om att använda ett sådant förfarande inom den bilaterala samarbetsramen.

b) Det finns tydliga tecken på att tredjelandsmedborgaren har anlänt direkt från den andra medlemsstaten, och det konstateras att tredjelandsmedborgaren inte har rätt att vistas på territoriet i den medlemsstat till vilken vederbörande anlänt, på grundval av information som är omedelbart tillgänglig för de omhändertagande myndigheterna, inbegripet uttalanden från den berörda personen, identitets- eller resehandlingar eller andra handlingar som personen konstateras bära eller resultaten av sökningar i relevanta nationella databaser och unionsdatabaser.

Det förfarande som fastställs i punkterna 1 och 2 får inte tillämpas på sökande enligt definitionen i artikel 3.13 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348 ([1]) eller på personer som beviljats internationellt skydd enligt definitionen i artikel 3.4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1347 ([2]).

Vid överföring av en tredjelandsmedborgare som den överförande medlemsstaten presumerar är underårig ska den överförande medlemsstaten informera den mottagande medlemsstaten om denna presumtion, och båda medlemsstaterna ska säkerställa att alla åtgärder vidtas för barnets bästa och i enlighet med deras respektive nationella rätt.

2. Genom undantag från artikel 6.1 i direktiv 2008/115/EG får de behöriga myndigheterna i en medlemsstat, om villkoren i punkt 1 i den här artikeln är uppfyllda, besluta att omedelbart överföra den berörda tredjelandsmedborgaren till den medlemsstat från vilken personen anlänt, i enlighet med förfarandet i bilaga XII.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1348 av den 14 maj 2024 om upprättande av ett gemensamt förfarande för internationellt skydd i unionen och om upphävande av direktiv 2013/32/EU (EUT L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

([2]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2024/1347 av den 14 maj 2024 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande och för innehållet i det beviljade skyddet, om ändring av rådets direktiv 2003/109/EG och om upphävande av Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

▼M7

3. Tredjelandsmedborgare som omhändertas i gränsområden och överförs enligt förfarandet i denna artikel ska ha rätt att överklaga. Överklagande av beslutet om överföring ska ske i enlighet med nationell rätt i den överförande medlemsstaten. Dessa tredjelandsmedborgare ska ges tillgång till ett effektivt rättsmedel i enlighet med artikel 47 i stadgan. Skriftlig information om kontaktpunkter som kan tillhandahålla information om företrädare som är behöriga att agera på tredjelandsmedborgarnas vägnar i enlighet med nationell rätt ska också lämnas till dem av den överförande medlemsstaten på ett språk som de förstår eller rimligtvis kan antas förstå. Ett sådant överklagande ska inte ha suspensiv verkan.

4. Om en överförande medlemsstat tillämpar det förfarande som avses i punkt 2 ska den mottagande medlemsstaten vara skyldig att vidta alla nödvändiga åtgärder för att ta emot den berörda tredjelandsmedborgaren i enlighet med förfarandena i bilaga XII. Alla relevanta bestämmelser i direktiv 2008/115/EG ska tillämpas i den mottagande medlemsstaten.

5. Medlemsstaterna ska fastställa praktiska arrangemang inom sina bilaterala samarbetsramar, inbegripet i syfte att som regel undvika att det överföringsförfarande som avses i denna artikel används, särskilt vid de avsnitt av de inre gränserna där gränskontroll har återinförts eller förlängts.

6. Det förfarande som fastställs i denna artikel påverkar inte befintliga bilaterala avtal eller arrangemang som avses i artikel 6.3 i direktiv 2008/115/EG.

7. Från och med den 11 juli 2025 och därefter årligen ska medlemsstaterna till kommissionen lämna in de uppgifter som registrerats i enlighet med del A punkt 4 i bilaga XII.

▼B

Artikel 24

Undanröjande av hinder för trafiken vid gränsövergångsställen på vägar vid de inre gränserna

▼M7

Medlemsstaterna ska undanröja alla hinder för ett smidigt trafikflöde vid gränsövergångsställen på vägar vid de inre gränserna, särskilt alla hastighetsbegränsningar som inte grundas uteslutande på trafiksäkerhetshänsyn eller krävs för användning av sådan teknik som avses i artikel 23 a.

▼B

Medlemsstaterna ska samtidigt vara beredda att tillhandahålla de anordningar som behövs för kontroller om kontrollerna vid de inre gränserna återinförs.

▼B

KAPITEL II

Tillfälligt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna

▼M7

Artikel 25

Allmän ram för tillfälligt återinförande eller förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna

1. Om det i området utan inre gränskontroll föreligger ett allvarligt hot mot allmän ordning eller inre säkerhet i en medlemsstat, får den medlemsstaten undantagsvis återinföra gränskontroll vid hela dess inre gräns, eller vid vissa avsnitt.

Ett allvarligt hot mot allmän ordning eller inre säkerhet får särskilt anses följa av

▼C2

a) terroristhandlingar eller terroristhot, samt hot som kommer från grov organiserad brottslighet,

▼M7

b) större hot mot folkhälsan,

c) en exceptionell situation som kännetecknas av plötsliga storskaliga otillåtna förflyttningar av tredjelandsmedborgare mellan medlemsstaterna, som sätter betydande press på väl förberedda behöriga myndigheters totala resurser och kapacitet och som sannolikt kommer att utgöra en risk för det övergripande funktionssättet för området utan inre gränskontroll, enligt informationsanalys och alla tillgängliga uppgifter, också från relevanta unionsbyråer,

d) storskaliga eller uppmärksammade internationella evenemang.

2. I samtliga fall ska gränskontroll vid de inre gränserna återinföras endast som en sista utväg. Omfattningen av och varaktigheten för det tillfälliga återinförandet av gränskontroll får inte överskrida vad som är absolut nödvändigt för att hantera det allvarliga hotet.

Gränskontroll får återinföras eller förlängas enligt artiklarna 25a och 28 endast om en medlemsstat har fastställt att en sådan åtgärd är nödvändig och proportionell, med beaktande av de kriterier som avses i artikel 26.1 och, om kontrollerna förlängs, även med beaktande av den riskbedömning som avses i artikel 26.2. Gränskontroll får också återinföras i enlighet med artikel 29, med beaktande av de kriterier som avses i artikel 30.

3. Om samma allvarliga hot kvarstår får gränskontroll vid de inre gränserna förlängas i enlighet med artikel 25a eller 29, eller, om hotet rör större hot mot folkhälsan, artikel 28.

Samma allvarliga hot ska anses kvarstå om medlemsstatens motivering till att förlänga gränskontroll har samma grunder som motiveringen av det ursprungliga återinförandet av gränskontroll.

▼M7

Artikel 25a

Förfarande i fall där åtgärder krävs på grund av oförutsebara eller förutsebara händelser

1. När ett allvarligt hot mot allmän ordning eller inre säkerhet i en medlemsstat är oförutsebart och kräver omedelbara åtgärder, får medlemsstaten i undantagsfall omedelbart återinföra gränskontroll vid de inre gränserna.

2. Samtidigt som den återinför gränskontroll enligt punkt 1 i denna artikel ska medlemsstaten meddela Europaparlamentet, rådet, kommissionen och övriga medlemsstater om återinförandet av gränskontroll i enlighet med artikel 27.1.

3. När en medlemsstat återinför gränskontroll vid de inre gränserna enligt punkt 1, får gränskontrollen fortsätta att tillämpas i högst en månad. Om det allvarliga hotet mot allmän ordning eller inre säkerhet kvarstår längre än den perioden får medlemsstaten förlänga gränskontroll vid de inre gränserna med ytterligare perioder, upp till en maximal varaktighet på högst tre månader.

4. Om ett allvarligt hot mot allmän ordning eller inre säkerhet kan förutses i en medlemsstat ska medlemsstaten meddela Europaparlamentet, rådet, kommissionen och övriga medlemsstater i enlighet med artikel 27.1 senast fyra veckor före det planerade återinförandet av gränskontroll, eller så snart som möjligt om de omständigheter som föranledde behovet att återinföra gränskontroller vid de inre gränserna blev kända för medlemsstaten mindre än fyra veckor före det planerade återinförandet.

5. Om punkt 4 i denna artikel är tillämplig, och utan att det påverkar punkt 6, får gränskontroll vid de inre gränserna återinföras för en period på upp till sex månader. Om det allvarliga hotet mot allmän ordning eller inre säkerhet kvarstår efter denna period får medlemsstaten förlänga gränskontrollen vid de inre gränserna med förnybara perioder på upp till sex månader. Varje förlängning ska meddelas Europaparlamentet, rådet, kommissionen och övriga medlemsstater i enlighet med artikel 27 och inom de tidsfrister som anges i punkt 4 i denna artikel. Om inte annat följer av punkt 6 i den här artikeln får gränskontrollen vid de inre gränserna ha en maximal varaktighet på högst två år.

6. Om en medlemsstat anser att det föreligger en allvarlig, exceptionell situation med avseende på ett kvarstående allvarligt hot som motiverar ett fortsatt behov av gränskontroll vid de inre gränserna utöver den maximala period som avses i punkt 5 i denna artikel, ska den meddela Europaparlamentet, rådet och kommissionen samt övriga medlemsstater om sin avsikt att förlänga den inre gränskontrollen med en ytterligare period på upp till sex månader. Det meddelandet ska lämnas senast fyra veckor före den planerade förlängningen och, med beaktande av kommissionens yttrande enligt artikel 27a.3, innehålla en riskbedömning i enlighet med artikel 26.2

a) till styrkande av det fortsatta hotet mot allmän ordning eller inre säkerhet,

▼M7

b) till styrkande av att alternativa åtgärder för att avhjälpa hotet anses eller har konstaterats vara ineffektiva vid tidpunkten för meddelandet,

c) som redogör för de begränsande åtgärder som är tänkta att åtfölja den gränskontrollen vid de inre gränserna,

d) inbegripet, när så är lämpligt, en redogörelse för de medel, åtgärder, villkor och tidsfrister som övervägs i syfte att upphäva gränskontrollen vid de inre gränserna.

Inom tre månader efter det meddelande som avses i första stycket ska kommissionen avge ett nytt yttrande om huruvida förlängningen av inre gränskontroll är nödvändig och proportionell. Efter mottagande av meddelandet får kommissionen på eget initiativ, eller ska kommissionen på begäran av den direkt påverkade medlemsstaten, påbörja ett samrådsförfarande i enlighet med artikel 27a.1.

Om, i en allvarlig, exceptionell situation, det fortsatta behovet av gränskontroll vid de inre gränserna bekräftas till följd av det förfarande som avses i denna punkt men den ytterligare period på sex månader som avses i första stycket inte är tillräcklig för att säkerställa tillgången till effektiva alternativa åtgärder för att hantera det kvarstående hotet, får en medlemsstat besluta att förlänga gränskontroll vid de inre gränserna med en ytterligare, sista period på upp till sex månader, i linje med den riskbedömning som avses i andra stycket. Om en medlemsstat beslutar att göra detta ska den utan dröjsmål underrätta kommissionen om sin avsikt att förlänga sin gränskontroll vid de inre gränserna. Kommissionen ska utan dröjsmål anta en rekommendation om huruvida en sådan sista förlängning är förenlig med fördragen, i synnerhet med principerna om nödvändighet och proportionalitet. Rekommendationen ska också identifiera, när så är lämpligt tillsammans med andra medlemsstater, de effektiva kompensationsåtgärder som ska genomföras.

Artikel 26

Kriterier för tillfälligt återinförande och förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna

1. För att fastställa om återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna är nödvändigt och proportionellt i enlighet med artikel 25.2 ska en medlemsstat särskilt bedöma

a) hur lämpligt det är att återinföra gränskontroll vid de inre gränserna, med beaktande av arten av det allvarliga hot som identifierats och i synnerhet huruvida återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna sannolikt kommer att på ett adekvat sätt avhjälpa hotet mot allmän ordning eller inre säkerhet, och huruvida de mål som eftersträvas med ett sådant återinförande kan uppnås genom

   i) tillämpning av alternativa åtgärder såsom proportionella kontroller som utförs i samband med de kontroller inom territoriet som avses i artikel 23 a,

   ii) tillämpning av det förfarande som fastställs i artikel 23a,

   iii) andra former av polissamarbete som föreskrivs enligt unionsrätten,

▼M7

iv) gemensamma åtgärder avseende de tillfälliga restriktioner för resor till medlemsstaterna som avses i artikel 21a.2,

b) en sådan åtgärds sannolika effekt på

i) rörligheten för personer inom området utan inre gränskontroll, och

ii) gränsregionernas funktion, med beaktande av de starka sociala och ekonomiska banden mellan dem.

2. Om gränskontroll vid de inre gränserna har tillämpats i sex månader i enlighet med artikel 25a.5 ska den berörda medlemsstaten genomföra en riskbedömning som, utöver de uppgifter som anges i artikel 27.2 och 27.3, även ska omfatta en ny bedömning av kriterierna i punkt 1 i den här artikeln.

3. Om gränskontroll vid de inre gränserna har återinförts eller förlängts ska de berörda medlemsstaterna säkerställa att den åtföljs av lämpliga åtgärder som begränsar konsekvenserna av återinförandet av gränskontroll för personer och varutransporter, med särskild hänsyn till de starka sociala och ekonomiska banden mellan gränsregionerna och till personer som utför nödvändiga resor.

Artikel 27

Meddelande om tillfälligt återinförande eller förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna och riskbedömning

1. Medlemsstaternas meddelanden om återinförande eller förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna ska innehålla följande uppgifter:

a) Skälen för återinförandet eller förlängningen med angivande av alla relevanta uppgifter om de händelser som utgör ett allvarligt hot mot dess allmänna ordning eller inre säkerhet.

b) Omfattningen av det föreslagna återinförandet eller den föreslagna förlängningen, varvid det ska anges för vilken eller vilka delar av de inre gränserna som gränskontroll ska återinföras eller förlängas.

c) Namnen på de godkända gränsövergångsställena.

d) Datum och varaktighet för det planerade återinförandet eller den planerade förlängningen.

e) Den bedömning av nödvändighet och proportionalitet som avses i artikel 26.1 och, vid förlängning, i artikel 26.2.

f) När så är lämpligt, de åtgärder som ska vidtas av andra medlemsstater.

Ett meddelande får lämnas in gemensamt av två eller flera medlemsstater.

▼M7

Medlemsstaterna ska lämna in meddelandet med hjälp av den mall som kommissionen ska fastställa enligt punkt 6.

2. När gränskontroll har tillämpats i sex månader i enlighet med artikel 25a.5 ska alla efterföljande meddelanden om förlängning av sådana kontroller inbegripa en riskbedömning. Riskbedömningen ska beskriva omfattningen och den förväntade utvecklingen av det allvarliga hotet, särskilt hur länge det allvarliga hotet förväntas kvarstå och vilka avsnitt av de inre gränserna som kan påverkas, samt innehålla uppgifter om samordning med de andra medlemsstater som påverkas eller sannolikt kommer att påverkas av gränskontrollen vid de inre gränserna.

3. Om medlemsstaterna återinför eller förlänger gränskontroll på grund av en sådan situation som avses i artikel 25.1 c ska den bedömning som krävs enligt punkt 1 e i den här artikeln även innehålla en riskbedömning och uppgifter om de plötsliga och storskaliga otillåtna förflyttningarna, inbegripet eventuella uppgifter som erhållits från relevanta unionsbyråer i linje med deras respektive mandat och dataanalys från relevanta informationssystem.

4. Den berörda medlemsstaten ska på begäran tillhandahålla kommissionen eventuella ytterligare uppgifter, inbegripet angående samordningen med de medlemsstater som påverkas av den planerade förlängningen av gränskontroll vid de inre gränserna samt ytterligare uppgifter som behövs för att bedöma möjligheten att använda åtgärder som avses i artiklarna 23 och 23a.

5. Medlemsstaterna ska inte vara skyldiga att tillhandahålla samtliga uppgifter som avses i punkterna 1–4 i denna artikel i fall som motiveras av hänsyn till den allmänna säkerheten, med beaktande av konfidentialiteten i pågående utredningar. Medlemsstater som lämnar ett meddelande enligt punkt 1 eller 2 får, när så är nödvändigt och i enlighet med nationell rätt, besluta att alla eller vissa uppgifter i meddelandet ska vara säkerhetsskyddsklassificerade, i synnerhet riskbedömningarna. En sådan säkerhetsskyddsklassificering ska inte utesluta att andra medlemsstater som påverkas av det tillfälliga återinförandet av gränskontroller vid de inre gränserna får tillgång till uppgifter via lämpliga och säkra kanaler. En sådan säkerhetsskyddsklassificering får inte utesluta att medlemsstaterna gör uppgifterna tillgängliga för Europaparlamentet. Översändande och hantering av uppgifter och handlingar som översänds till Europaparlamentet enligt denna artikel får inte omfatta de riskbedömningar som avses i punkt 2, och ska följa regler om vidarebefordran och hantering av säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter.

6. Kommissionen ska anta en genomförandeakt för att fastställa den mall som avses i punkt 1 tredje stycket i denna artikel och ska göra mallen tillgänglig online. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

▼M7

Artikel 27a

Samråd med medlemsstaterna och kommissionens yttrande

1. Efter mottagande av meddelanden som lämnats in enligt artikel 27.1 får kommissionen på eget initiativ, eller ska kommissionen på begäran av en medlemsstat som direkt påverkas av gränskontroll vid de inre gränserna, inrätta ett samrådsförfarande som inkluderar gemensamma möten mellan den medlemsstat som planerar att återinföra eller förlänga gränskontroll vid de inre gränserna och övriga medlemsstater, särskilt de medlemsstater som direkt påverkas av sådana åtgärder, samt relevanta unionsbyråer.

Syftet med samrådet ska vara att undersöka särskilt hotet mot allmän ordning eller inre säkerhet, nödvändigheten och proportionaliteten av det planerade återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna med beaktande av alternativa åtgärders lämplighet och, om gränskontroll redan har återinförts, konsekvenserna därav, samt sätt att säkerställa genomförandet av det ömsesidiga samarbetet mellan medlemsstaterna med avseende på återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna.

Den medlemsstat som planerar att återinföra eller förlänga gränskontroll vid de inre gränserna ska ta hänsyn till resultaten av ett sådant samråd när den beslutar huruvida den ska återinföra eller förlänga gränskontroll vid de inre gränserna och när den utför gränskontroll vid de inre gränserna.

2. Efter mottagande av meddelanden som lämnats in med avseende på återinförande eller förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna ska kommissionen, eller får en medlemsstat, utan att det påverkar tillämpningen av artikel 72 i EUF-fördraget, avge ett yttrande om de, på grundval av uppgifterna i meddelandet och riskbedömningen, när så är lämpligt, eller andra uppgifter, hyser betänkligheter rörande nödvändigheten eller proportionaliteten av det planerade återinförandet eller den planerade förlängningen av gränskontroll vid de inre gränserna.

3. Efter mottagande av meddelanden som lämnats in med avseende på en förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna enligt artikel 25a.4 som leder till fortsatta gränskontroll vid de inre gränserna i sammanlagt tolv månader, ska kommissionen avge ett yttrande om nödvändigheten och proportionaliteten av sådan gränskontroll.

Kommissionens yttrande ska omfatta åtminstone följande:

a) En bedömning av huruvida återinförandet eller förlängningen av gränskontroll vid de inre gränserna är förenliga med principerna om nödvändighet och proportionalitet.

b) En bedömning av huruvida alternativa åtgärder för att avhjälpa det allvarliga hotet har undersökts i tillräckligt hög grad.

Om återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna bedöms och anses iaktta principerna om nödvändighet och proportionalitet ska yttrandet när så är lämpligt innehålla rekommendationer om ett förbättrat samarbete mellan medlemsstaterna för att begränsa konsekvenserna av gränskontroll vid de inre gränserna och bidra till att minska det kvarstående hotet.

▼M7

4. När ett yttrande enligt punkt 2 eller 3 avges ska kommissionen inrätta ett samrådsförfarande i enlighet med punkt 1 för att diskutera yttrandet med medlemsstaterna.

Artikel 28

Särskild mekanism när ett större hot mot folkhälsan utgör en risk för det övergripande funktionssättet för området utan inre gränskontroll

1. Om kommissionen konstaterar att det finns ett större hot mot folkhälsan som påverkar flera medlemsstater, vilket utgör en risk för det övergripande funktionssättet för området utan inre gränskontroll, får den lägga fram ett förslag för rådet om antagande av ett genomförandebeslut som bemyndigar medlemsstaterna att återinföra gränskontroll, inbegripet eventuella lämpliga begränsande åtgärder som ska fastställas på nationell nivå och unionsnivå, när de tillgängliga åtgärder som avses i artiklarna 21a och 23 inte är tillräckliga för att hantera det större hotet mot folkhälsan. Medlemsstaterna får begära att kommissionen lägger fram ett sådant förslag för rådet.

2. Rådets genomförandebeslut som avses i punkt 1 ska omfatta en period på upp till sex månader och får förlängas, på förslag av kommissionen, med ytterligare perioder på upp till sex månader så länge det större hotet mot folkhälsan kvarstår, med beaktande av den översyn som avses i punkt 4.

3. Om medlemsstaterna återinför eller förlänger gränskontroll på grund av det större hot mot folkhälsan som avses i punkt 1 ska denna gränskontroll, från och med ikraftträdandet av det rådets genomförandebeslut som avses i punkt 1, grundas på det beslutet.

4. Kommissionen ska regelbundet se över utvecklingen av det större hot mot folkhälsan som avses i punkt 1 samt konsekvenserna av de åtgärder som vidtagits i enlighet med det rådets genomförandebeslut som avses i den punkten, i syfte att bedöma om de åtgärderna fortfarande är motiverade och, om inte, föreslå att gränskontrollen vid de inre gränserna ska upphävas så snart som möjligt.

5. Medlemsstaterna ska omedelbart meddela Europaparlamentet, rådet, kommissionen och övriga medlemsstater om återinförandet av gränskontroll i enlighet med det beslut som avses i punkt 1.

6. Medlemsstaterna får vidta andra åtgärder, enligt artikel 23, för att begränsa omfattningen av gränskontroll vid de inre gränserna. Kommissionen ska beakta dessa åtgärder i den översyn som avses i punkt 4 i den här artikeln.

▼B

Artikel 29

Särskilt förfarande vid exceptionella omständigheter som utgör en risk för det övergripande funktionssättet för området utan inre gränskontroll

▼M1

1. Under exceptionella omständigheter, om det övergripande funktionssättet för området utan inre gränskontroll är utsatt för risk till följd av ihållande allvarliga brister avseende kontrollen av de yttre gränserna enligt artikel 21 i den här förordningen eller till följd av en medlemsstats bristande efterlevnad av ett sådant rådsbeslut som avses i artikel 19.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 ([1]), och i den mån dessa omständigheter utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten inom området utan inre gränskontroll, eller inom delar av detta, får gränskontroll vid de inre gränserna återinföras i enlighet med punkt 2 i den här artikeln under en period på högst sex månader. Den perioden får förlängas högst tre gånger, för ytterligare en period på högst sex månader, om de exceptionella omständigheterna kvarstår.

▼B

2. Rådet får, som en sista utväg och som en åtgärd för att skydda de gemensamma intressena inom området utan inre gränskontroll, när alla andra åtgärder, särskilt de som avses i artikel 21.1, är verkningslösa för att minska det allvarliga hot som föreligger, rekommendera att en eller flera medlemsstater beslutar att återinföra gränskontroll vid alla eller vissa avsnitt av sina inre gränser. Rådets rekommendation ska grunda sig på ett förslag från kommissionen. Medlemsstaterna får begära att kommissionen lägger fram ett sådant förslag till rekommendation för rådet.

I sin rekommendation ska rådet åtminstone ange de uppgifter som avses i artikel 27.1 a–e.

Rådet får rekommendera en förlängning i enlighet med de villkor och det förfarande som fastställs i denna artikel.

Innan en medlemsstat återinför gränskontroll vid alla eller vissa avsnitt av sina inre gränser enligt denna punkt, ska den underrätta övriga medlemsstater, Europaparlamentet och kommissionen om detta.

3. Om en medlemsstat inte genomför den rekommendation som avses i punkt 2 ska den medlemsstaten utan dröjsmål informera kommissionen skriftligt om skälen till detta.

I ett sådant fall ska kommissionen lägga fram en rapport för Europaparlamentet och för rådet med en bedömning av de skäl som den berörda medlemsstaten angett och av effekterna på skyddet för de gemensamma intressena i området utan inre gränskontroll.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/1624 av den 14 september 2016 om en europeisk gräns- och kustbevakning och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 och upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 863/2007, rådets förordning (EG) nr 2007/2004 och rådets beslut 2005/267/EG (EUT L 251, 16.9.2016, s. 1).

▼B

4. När det föreligger vederbörligen motiverade skäl till skyndsamhet, i situationer där de omständigheter som nödvändiggör en förlängning av gränskontroll vid de inre gränserna i enlighet med punkt 2 först blir kända mindre än tio dagar före utgången av den föregående förlängningsperioden, får kommissionen anta nödvändiga rekommendationer genom genomförandeakter med omedelbar verkan i enlighet med det förfarande som avses i artikel 38.3. Inom 14 dagar från antagandet av sådana rekommendationer ska kommissionen förelägga rådet ett förslag till rekommendation i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

5. Denna artikel ska inte påverka åtgärder som kan komma att antas av medlemsstaterna i händelse av ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten enligt artiklarna 25, 27 och 28.

Artikel 30

Kriterier för ett tillfälligt återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna när exceptionella omständigheter utgör en risk för det övergripande funktionssättet för området utan inre gränskontroll

1. När rådet, som en sista utväg och i enlighet med artikel 29.2, rekommenderar ett tillfälligt återinförande av gränskontroll vid en eller flera inre gränser eller vid avsnitt av dessa, ska det göra en bedömning av i vilken utsträckning en sådan åtgärd sannolikt kan avhjälpa hotet mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten inom området utan inre gränskontroll på ett tillfredsställande sätt, och ska bedöma huruvida åtgärden står i proportion till hotet i fråga. Den bedömningen ska grunda sig på närmare uppgifter från den eller de berörda medlemsstaterna och kommissionen samt andra relevanta uppgifter, inbegripet sådana som erhållits i enlighet med punkt 2 i den här artikeln. Vid bedömningen ska särskilt följande överväganden beaktas:

a) Vilka möjligheter som finns att använda sig av tekniska eller finansiella stödåtgärder som skulle kunna användas eller som redan har använts på nationell nivå eller unionsnivå eller båda, inbegripet stöd från unionens organ och byråer, såsom byrån, Europeiska stödkontoret för asylfrågor, inrättat genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010 ([1]) eller Europeiska polisbyrån (Europol) inrättad genom beslut 2009/371/RIF samt i vilken utsträckning sådana åtgärder sannolikt skulle kunna bidra till att avhjälpa hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten inom området utan inre gränskontroll på ett tillfredsställande sätt.

b) Den aktuella och sannolika framtida effekten av alla sådana allvarliga brister i samband med yttre gränskontroll som konstateras i samband med de utvärderingar som utförts i enlighet med förordning (EU) nr 1053/2013 samt i vilken utsträckning sådana allvarliga brister utgör ett allvarligt hot mot den allmänna ordningen eller den inre säkerheten inom området utan inre gränskontroll.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 439/2010 av den 19 maj 2010 om inrättande av ett europeiskt stödkontor för asylfrågor (EUT L 132, 29.5.2010, s. 11).

▼B

c) Den sannolika effekten av återinförandet av gränskontroll vid inre gränser på den fria rörligheten av personer.

2. Innan kommissionen antar ett förslag till rådets rekommendation i enlighet med artikel 29.2, får den

a) begära att medlemsstaterna, byrån, Europol eller andra unionsorgan eller -byråer ska lämna ytterligare uppgifter,

b) genomföra besök på plats med bistånd av experter från medlemsstaterna och byrån, Europol eller andra relevanta unionsorgan eller -byråer för att samla in och kontrollera sådana uppgifter som är relevanta för den rekommendationen.

Artikel 31

Information till Europaparlamentet och rådet

Kommissionen och den eller de berörda medlemsstaterna ska informera Europaparlamentet och rådet snarast möjligt om alla skäl som kan utlösa tillämpningen av artiklarna 21 och 25–30.

Artikel 32

Tillämpliga bestämmelser när gränskontroll vid de inre gränserna återinförs

När gränskontroller vid de inre gränserna återinförs, ska de tillämpliga bestämmelserna i avdelning II gälla i tillämpliga delar.

▼M7

Artikel 33

Rapport om återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna

1. Inom fyra veckor från det att gränskontroll vid de inre gränserna har upphävts, ska den medlemsstat som utfört gränskontroll vid de inre gränserna överlämna en rapport till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om återinförandet och, i tillämpliga fall, förlängningen av gränskontroll vid de inre gränserna.

2. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 ska den berörda medlemsstaten, när gränskontroll förlängs enligt artikel 25a.5, lämna in en rapport efter tolv månader och därefter återigen efter tolv månader om gränskontrollen undantagsvis bibehålls.

3. Rapporten ska särskilt redogöra för den inledande och uppföljande bedömningen av nödvändigheten och proportionaliteten av gränskontroll, uppfyllandet av de kriterier som avses i artikel 26, hur kontrollerna har genomförts, det praktiska samarbetet med grannmedlemsstater, konsekvenserna för den fria rörligheten för personer i synnerhet i gränsregionerna samt huruvida återinförandet av gränskontroll vid de inre gränserna varit effektivt, inbegripet en efterhandsbedömning av om återinförandet av gränskontroll varit nödvändigt och proportionellt.

▼M7

4. Kommissionen ska anta en genomförandeakt för att fastställa en enhetlig mall för en sådan rapport och göra den tillgänglig online. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 38.2.

5. Kommissionen får avge ett yttrande om denna efterhandsbedömning av det tillfälliga återinförandet av gränskontroll vid en eller flera inre gränser eller vid avsnitt av dessa.

6. Kommissionen ska minst en gång om året rapportera till Europaparlamentet och rådet gemensamt om hur området utan inre gränskontroll fungerar (*rapporten om Schengenläget*). Kommissionen får också diskutera rapporten om Schengenläget separat med Europaparlamentet och rådet. Rapporten ska innehålla en förteckning över alla beslut om återinförande av gränskontroll vid de inre gränserna som fattats under det berörda året, samt om de åtgärder som vidtagits av kommissionen med avseende på återinförandet av gränskontrollen vid de inre gränserna. I rapporten ska särskild uppmärksamhet ägnas åt gränskontroll som har tillämpats i mer än tolv månader. Den ska också innehålla en bedömning av nödvändigheten och proportionaliteten av återinförande och förlängning av gränskontroll under den period som omfattas av rapporten samt information om utvecklingen inom området utan inre gränskontroll när det gäller tredjelandsmedborgares otillåtna förflyttningar, med beaktande av tillgänglig information från relevanta unionsbyråer och dataanalys från relevanta informationssystem.

▼B

Artikel 34

Information till allmänheten

Kommissionen och den berörda medlemsstaten ska på ett samordnat sätt informera allmänheten om varje beslut om att återinföra gränskontroll vid de inre gränserna, med angivande av första och sista giltighetsdag, om det inte föreligger tvingande säkerhetsskäl för att inte göra detta.

Artikel 35

Sekretess

På begäran av den berörda medlemsstaten ska övriga medlemsstater, Europaparlamentet och kommissionen respektera sekretessen för de upplysningar som meddelas i samband med återinförande och förlängning av gränskontroll samt den rapport som upprättats i enlighet med artikel 33.

AVDELNING IV

SLUTBESTÄMMELSER

▼M7

Artikel 36

Ändringar av bilagorna

1. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 med avseende på ändringar av bilagorna III, IV och VIII.

▼M7

2. Kommissionen ges befogenhet att anta delegerade akter i enlighet med artikel 37 med avseende på att komplettera denna förordning genom att i del B i bilaga XI lägga till kategorier av personer som utför nödvändiga resor.

3. Om det, i vederbörligen motiverade fall, avseende karaktären på det större hotet mot folkhälsan, är nödvändigt på grund av tvingande skäl till skyndsamhet, ska det förfarande som föreskrivs i artikel 37a tillämpas på delegerade akter som antas enligt punkt 2 i den här artikeln.

▼B

Artikel 37

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 13.5 och 36 ska ges till kommissionen tills vidare.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 13.5 och 36 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

5. En delegerad akt som antas enligt artiklarna 13.5 och 36 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period av två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.

▼M7

Artikel 37a

Skyndsamt förfarande

1. Delegerade akter som antas enligt denna artikel ska träda i kraft utan dröjsmål och ska tillämpas så länge som ingen invändning görs i enlighet med punkt 2. Delgivningen av en delegerad akt till Europaparlamentet och rådet ska innehålla en motivering till varför det skyndsamma förfarandet tillämpas.

2. Såväl Europaparlamentet som rådet får invända mot en delegerad akt i enlighet med det förfarande som avses i artikel 37.5. I ett sådant fall ska kommissionen upphäva akten omedelbart efter det att Europaparlamentet eller rådet har delgett den sitt beslut om att invända.

▼B

Artikel 38

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av en kommitté. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i förordning (EU) nr 182/2011.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas. Om kommittén inte avger något yttrande, ska kommissionen inte anta utkastet till genomförandeakt och artikel 5.4 tredje stycket i förordning (EU) nr 182/2011 ska tillämpas.

3. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 8 i förordning (EU) nr 182/2011 jämförd med artikel 5 i den förordningen tillämpas.

Artikel 39

Anmälningar

1. Medlemsstaterna ska till kommissionen anmäla

a) förteckningen över uppehållstillstånd, med åtskillnad mellan dem som omfattas av artikel 2.16 a och dem som omfattas av artikel 2.16 b och med en mall för de tillstånd som omfattas av artikel 2.16 b. Uppehållskort som utfärdats i enlighet med direktiv 2004/38/EG ska särskilt markeras som sådana och en mall ska tillhandahållas för de uppehållskort som inte har utfärdats i enlighet med det enhetliga format som fastställs i förordning (EG) nr 1030/2002,

b) förteckningen över deras gränsövergångsställen,

c) de referensbelopp som krävs för passage av deras yttre gränser och som fastställs årligen av de nationella myndigheterna,

d) förteckningen över nationella myndigheter som är ansvariga för gränskontroll,

e) utformningen av de identitetskort som utfärdas av utrikesministerierna,

f) de undantag från reglerna om passage av de yttre gränserna som avses i artikel 5.2 a,

g) den statistik som avses i artikel 11.3 ,

▼M7

h) vilka områden som anses som gränsregioner och alla relevanta ändringar av dessa.

▼B

2. Kommissionen ska göra den information som anmälts i enlighet med punkt 1 tillgänglig för medlemsstaterna och allmänheten genom offentliggörande i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien, och på andra lämpliga sätt.

Artikel 40

Lokal gränstrafik

Denna förordning ska inte påverka tillämpningen av unionsbestämmelser om lokal gränstrafik och befintliga bilaterala överenskommelser om lokal gränstrafik.

▼B

Artikel 41

Ceuta och Melilla

Bestämmelserna i denna förordning ska inte påverka de särskilda bestämmelser som gäller för städerna Ceuta och Melilla, i enlighet med Konungariket Spaniens förklaring om städerna Ceuta och Melilla i slutakten till avtalet om Konungariket Spaniens anslutning till konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 ([1]).

Artikel 42

Medlemsstaternas meddelandeplikt

Medlemsstaterna ska meddela kommissionen sina nationella bestämmelser rörande artikel 23 c och d, de sanktioner som avses i artikel 5.3 och de bilaterala avtal som är tillåtna enligt denna förordning. Senare ändringar av dessa bestämmelser ska meddelas inom fem arbetsdagar.

Medlemsstaternas upplysningar ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*, C-serien.

▼M3

Artikel 42a

Övergångsåtgärder för de medlemsstater som ännu inte har tagit in- och utresesystemet i drift

1. Resehandlingarna ska systematiskt stämplas vid in- och utresa för tredjelandsmedborgare som passerar gränserna i en medlemsstat som avses i artikel 66.3 i förordning (EU) 2017/2226.

Resehandlingarna ska stämplas vid in- och utresa för tredjelandsmedborgare som avses i artikel 6a.1 b och c i den här förordningen och som passerar gränserna i de medlemsstater som avses i artikel 66.3 i förordning (EU) 2017/2226.

Dessa stämplingsskyldigheter ska även gälla vid förenklade in- och utresekontroller i enlighet med artikel 9 i den här förordningen.

2. Genom undantag från punkt 1 i den här artikeln ska ingen stämpel påföras resehandlingarna för tredjelandsmedborgare som avses i artikel 6a.3 a, b, f, g i, g ii, g iii, g vii och j.

3. De bestämmelser i denna förordning som avser in- och utreseuppgifterna i in- och utresesystemet och avsaknaden av sådana uppgifter i in- och utresesystemet, särskilt artiklarna 8.3 a iiia, 8.3 g iv, 8d.4 d och 12 ska i tillämpliga delar gälla för inrese- och utresestämplar.

([1]) EGT L 239, 22.9.2000, s. 73.

▼M3

4. När en presumtion om uppfyllandet av villkoren för en vistelses varaktighet vederläggs i enlighet med artikel 12.2 ska den tredjelandsmedborgare som befinner sig på territoriet i en medlemsstat som ännu inte har tagit in- och utresesystemet i drift ha rätt att i sin resehandling få en angivelse införd med uppgift om det datum då och den plats där han eller hon passerade denna medlemsstats yttre eller inre gräns. Ett formulär enligt bilaga VIII får även ges till tredjelandsmedborgaren.

5. De bestämmelser om stämpling som fastställs i bilaga IV ska gälla.

6. De medlemsstater som avses i artikel 66.3 i förordning (EU) 2017/2226 ska stämpla resehandlingarna för tredjelandsmedborgare vars inresa för en kortare vistelse nekas vid deras gräns. Stämplingen ska utföras i enlighet med de närmare bestämmelser som fastställs i del A punkt 1 d i bilaga V.

7. Stämplingsskyldigheterna enligt punkterna 1–6 ska gälla fram till den dag in- och utresesystemet tas i drift i den berörda medlemsstaten.

▼M7

Artikel 42b

Anmälan om gränsregioner

Senast den 11 januari 2025 ska samtliga medlemsstater med gemensamma inre gränser i nära samarbete fastställa vilka områden av deras territorium som anses som gränsregioner, med beaktande av de starka sociala och ekonomiska banden mellan dem, och anmäla dessa till kommissionen.

Medlemsstaterna ska också informera kommissionen om alla relevanta ändringar av dessa.

▼B

Artikel 43

Utvärderingsmekanism

1. I enlighet med fördragen och utan att deras bestämmelser om överträdelseförfaranden påverkas ska varje medlemsstats tillämpning av denna förordning utvärderas genom en utvärderingsmekanism.

2. Bestämmelserna för utvärderingsmekanismen anges i förordning (EU) nr 1053/2013. I enlighet med den utvärderingsmekanismen ska medlemsstaterna och kommissionen gemensamt genomföra regelbundna, objektiva och opartiska utvärderingar för att kontrollera att den här förordningen tillämpas korrekt, och kommissionen ska samordna utvärderingarna i nära samarbete med medlemsstaterna. Enligt den mekanismen ska varje medlemsstat utvärderas minst vart femte år av en mindre grupp bestående av företrädare för kommissionen och av experter utsedda av medlemsstaterna.

Utvärderingarna kan bestå av föranmälda eller oanmälda besök på plats vid de yttre eller inre gränserna.

I enlighet med den utvärderingsmekanismen ska kommissionen ansvara för att anta de fleråriga och årliga utvärderingsprogrammen och utvärderingsrapporterna.

▼B

3. Vid eventuella brister får rekommendationer till åtgärder för att avhjälpa dessa brister riktas till de berörda medlemsstaterna.

Om allvarliga brister i kontrollerna vid de yttre gränserna påvisas i en utvärderingsrapport som antagits av kommissionen i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) nr 1053/2013 ska artiklarna 21 och 29 i den här förordningen tillämpas.

4. Europaparlamentet och rådet ska informeras i alla skeden av utvärderingen och tillsändas alla relevanta dokument, i enlighet med bestämmelserna för säkerhetsskyddsklassificerade handlingar.

5. Europaparlamentet ska omedelbart och på ett fullständigt sätt informeras om alla förslag om att ändra eller ersätta bestämmelserna i förordning (EU) nr 1053/2013.

Artikel 44

Upphävande

Förordning (EG) nr 562/2006 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga X.

Artikel 45

Ikraftträdande

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater i enlighet med fördragen.

▼B

BILAGA I

Verifikationer som styrker att villkoren för inresa är uppfyllda

De verifikationer som avses i artikel 6.3 kan bl.a. vara följande:

a) Vid resor i arbetet:

   i) Inbjudan från ett företag eller en myndighet att delta i samtal, konferenser eller i handels- eller industrievenemang eller evenemang med anknytning till tjänsten.

   ii) Andra handlingar som visar att det finns handelsförbindelser eller förbindelser med anknytning till tjänsten.

   iii) Inträdesbiljetter till mässor och kongresser, om man ska delta i någon.

b) Vid resor i samband med studier eller annan typ av utbildning:

   i) Inskrivningsbevis från en utbildningsanstalt som visar att man ska delta i teoretiska eller praktiska utbildnings- och fortbildningskurser.

   ii) Studentlegitimation eller intyg på deltagande i kurser.

c) Vid turist- eller privatresor:

   i) Verifikationer beträffande inkvarteringen:

      — En inbjudan från värden vid privat inkvartering.

      — En verifikation från hotellet eller pensionatet, eller ett annat lämpligt dokument med uppgift om den planerade inkvarteringen.

   ii) Verifikationer beträffande resvägen:

      — Bekräftelse på att en organiserad resa beställts eller annat lämpligt dokument med uppgift om resplanerna.

   iii) Verifikationer beträffande returresan:

      — Retur- eller rundtursbiljett.

d) Vid resor som företas till politiska, vetenskapliga, kulturella, idrottsliga eller religiösa evenemang eller av andra skäl:

   Inbjudningar, inträdesbiljetter, anmälningar eller program, om möjligt med angivande av värdorganisationens namn och vistelsens längd, eller något annat lämpligt dokument med uppgift om besökets syfte.

▼B

BILAGA II

Registrering av information

Vid alla gränsövergångsställen ska all tjänsteinformation och all annan information som är av särskild vikt registreras manuellt eller elektroniskt. Den registrerade informationen ska inbegripa följande:

a) Namn på den gränskontrolltjänsteman som är lokalt ansvarig för in- och utresekontrollen och på de övriga tjänstemännen i varje arbetslag.

b) Förenklade personkontroller i enlighet med artikel 9.

c) Utfärdande vid gränsen av handlingar som ersätter pass och viseringar.

d) Kvarhållande och klagomål (straffrättsliga och förvaltningsrättsliga överträdelser).

e) Beslut om nekad inresa i enlighet med artikel 14 (skäl till nekandet och nationaliteter).

f) Inrese- och utresestämplarnas säkerhetskoder, identiteten på de gränskontrolltjänstemän som tilldelas en viss stämpel vid en viss tidpunkt eller under ett visst arbetsskift samt information om försvunna och stulna stämplar.

g) Klagomål från personer som utsatts för kontroller.

h) Övriga särskilt betydelsefulla polisiära eller rättsliga åtgärder.

i) Särskilda händelser.

▼B

BILAGA III

Utformning av skyltar för de olika köerna vid gränsövergångsställen

DEL A

([1])

([1]) Ingen logotyp krävs för Norge och Island.

▼B

DEL B1: ”Visum krävs ej”

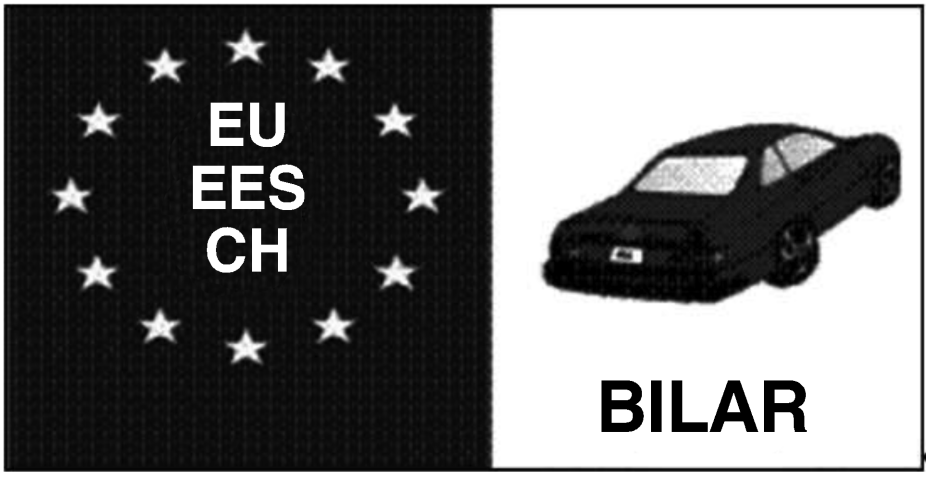

DEL B2: ”Samtliga pass”

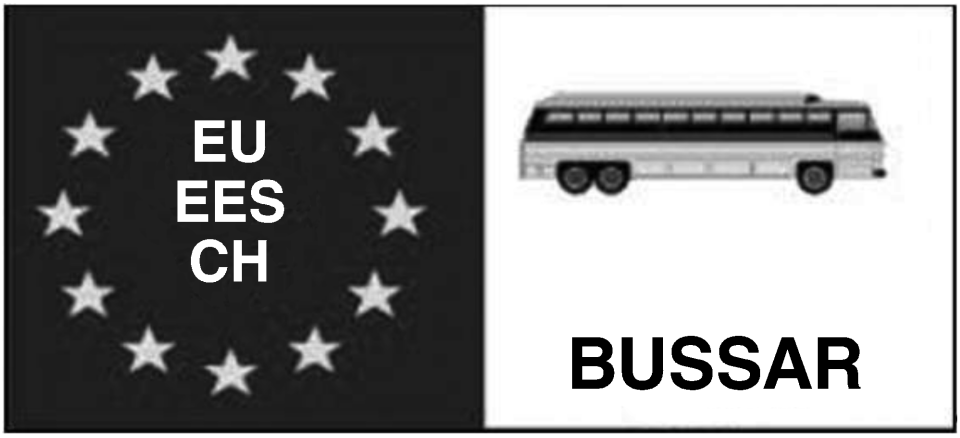

▼B

DEL C

([1])

([1])

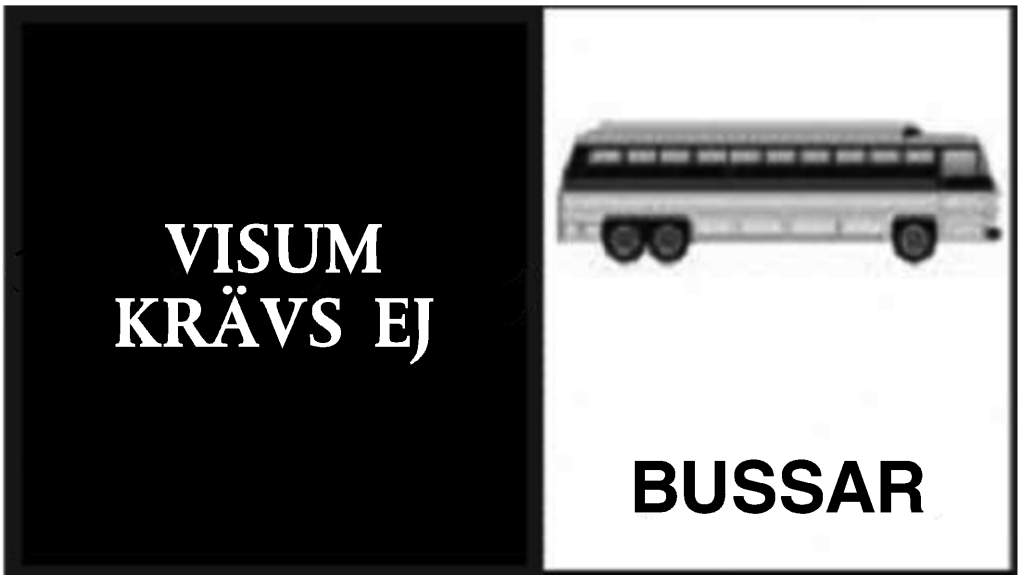

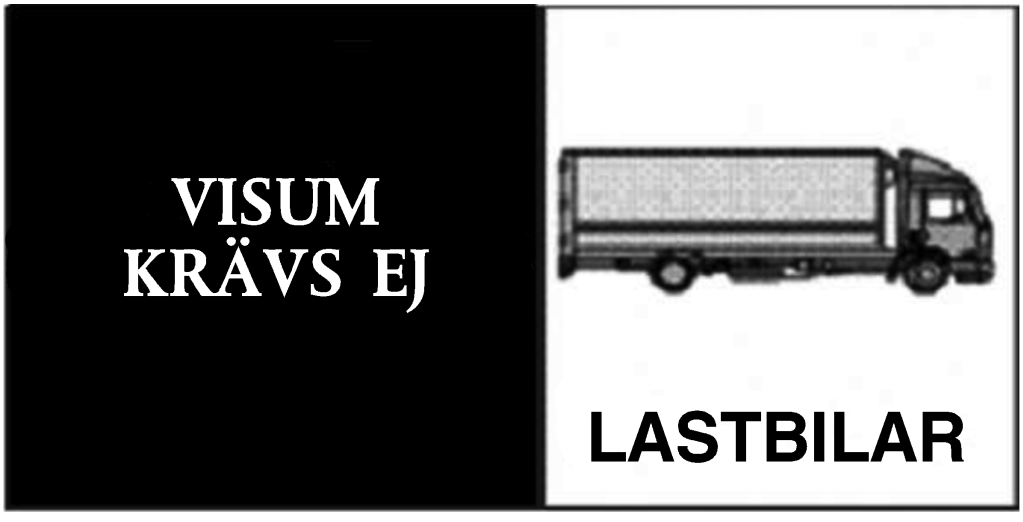
([1])

([1]) Ingen logotyp krävs för Norge och Island.

▼B

VISUM
KRÄVS EJ
BILAR

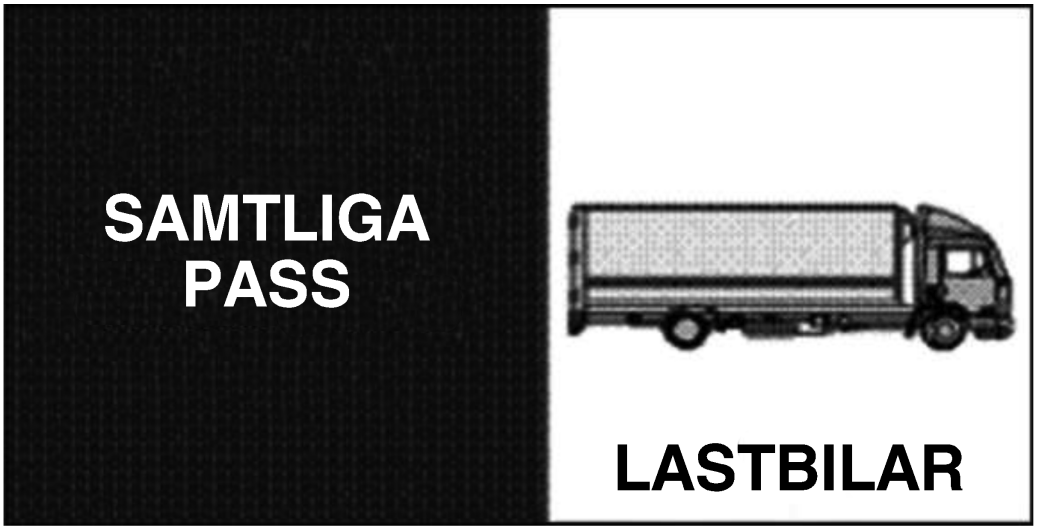

VISUM
KRÄVS EJ
BUSSAR

VISUM
KRÄVS EJ
LASTBILAR

▼B

SAMTLIGA
PASS
BILAR

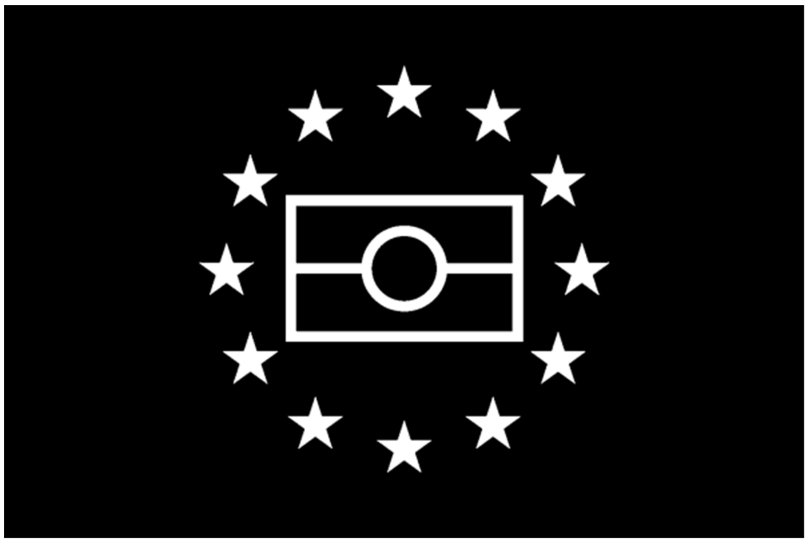

SAMTLIGA
PASS
BUSSAR

SAMTLIGA
PASS
LASTBILAR

▼M3

DEL D

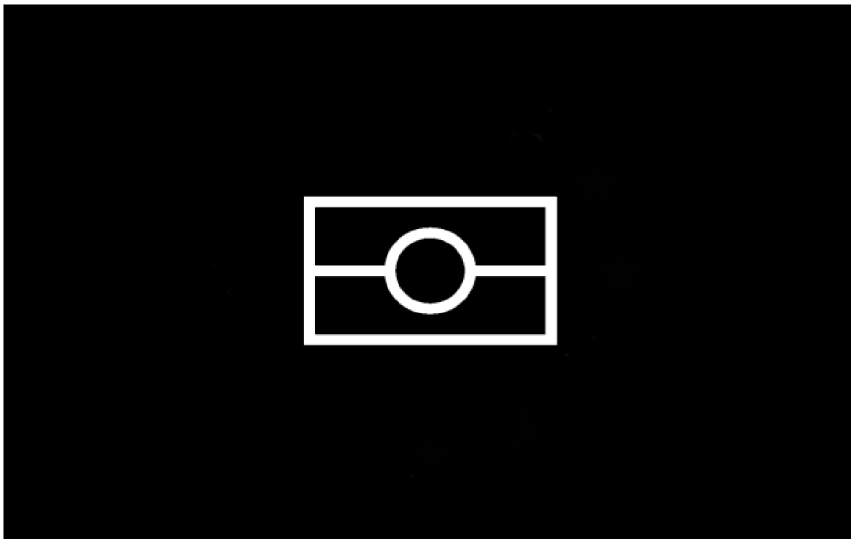
Del D1: Köer för automatisk gränskontroll avsedda för EU- och EES- medborgare samt schweiziska medborgare

Stjärnorna är fakultativa för Schweiz, Liechtenstein, Norge och Island

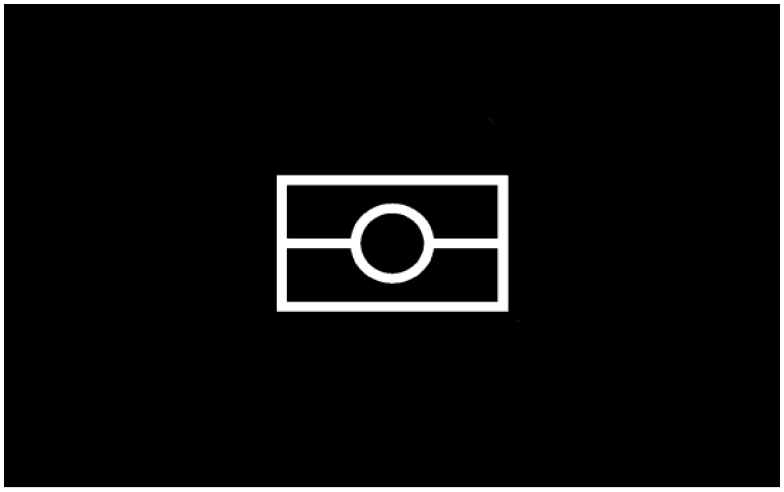
Del D2: Köer för automatisk gränskontroll avsedda för tredjelandsmedborgare

▼M3

Del D3: Köer för automatisk gränskontroll avsedda för samtliga pass

Del E: Köer för registrerade resenärer

▼B

BILAGA IV

Stämplingsföreskrifter

▼M3

1. Resehandlingarna för en tredjelandsmedborgare som är innehavare av ett dokument för förenklad järnvägstransitering som utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 693/2003 ska stämplas vid in- och utresa. Resehandlingar för en tredjelandsmedborgare som är innehavare av ett giltigt dokument för förenklad transitering som utfärdats i enlighet med förordning (EG) nr 693/2003, och vars transitering sker per järnväg och vilka inte stiger av inom någon medlemsstats territorium, ska också stämplas vid in- och utresa. När detta är uttryckligen tillåtet enligt landets lagstiftning får medlemsstaten dessutom, i enlighet med artikel 11 i den här förordningen, vid in- och utresa stämpla resehandlingar för tredjelandsmedborgare som innehar ett uppehållstillstånd eller en visering för längre vistelse som utfärdats av den medlemsstaten.

   Resehandlingarna ska stämplas vid in- och utresa för tredjelandsmedborgare som, på grundval av en nationell visering för kortare vistelse som utfärdats för en eller två inresor, reser in till eller ut från territoriet i en medlemsstat som ännu inte tillämpar Schengenregelverket fullt ut men har tagit in- och utresesystemet i drift.

1a. Närmare bestämmelser om dessa stämplar anges i verkställande kommitténs beslut SCH/COM-EX (94) 16 rev och SCH/Gem-Handb (93) 15 (CONFIDENTIAL).

▼B

2. Stämplarnas säkerhetskoder ska bytas ut regelbundet och minst en gång i månaden.

▼M3

2a. Vid inresa och utresa för tredjelandsmedborgare som är underkastade viserings- och stämplingsskyldighet ska stämpeln påföras på den sida som är motsatt den på vilken viseringen är påförd. Om den sidan inte kan användas ska stämpeln sättas på närmast följande sida. Den maskinläsbara zonen ska inte stämplas.

———————

▼B

4. Medlemsstaterna ska utse nationella kontaktpunkter som ansvarar för utbyte av information om säkerhetskoderna i de inrese- och utresestämplar som används vid gränsövergångsställena och underrätta de övriga medlemsstaterna, rådets generalsekretariat och kommissionen om detta. Dessa kontaktpunkter ska så fort som möjligt ha tillgång till information om de gemensamma inrese- och utresestämplar som används vid en medlemsstats yttre gränser, särskilt information om

   a) vilket gränsövergångsställe som använder vilken stämpel,

   b) identiteten på den gränskontrolltjänsteman som tilldelas en viss stämpel vid en viss tidpunkt,

   c) säkerhetskoden för varje stämpel vid en viss tidpunkt.

   Alla förfrågningar angående gemensamma inrese- och utresestämplar ska ske genom de ovannämnda nationella kontaktpunkterna.

   De nationella kontaktpunkterna ska dessutom genast underrätta de andra kontaktpunkterna, rådets generalsekretariat och kommissionen om en ändring av kontaktpunkterna samt om försvunna och stulna stämplar.

▼B

BILAGA V

DEL A

Förfaranden för nekad inresa vid gränsen

1. Vid nekad inresa ska den behöriga gränskontrolltjänstemannen förfara enligt följande:

   a) Fylla i det standardformulär för nekad inresa som återfinns i del B. Den berörda tredjelandsmedborgaren ska underteckna formuläret och ges en kopia av det undertecknade formuläret. Om tredjelandsmedborgaren vägrar att underteckna formuläret, ska gränskontrolltjänstemannen ange denna vägran på formuläret under ”Kommentarer”.

▼M3

   b) Uppgift om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som nekats inresa för kortare vistelse ska registreras i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 6a.2 i den här förordningen och artikel 18 i förordning (EU) 2017/2226.

▼B

   c) I förekommande fall upphäva eller återkalla viseringarna i enlighet med villkoren i artikel 34 i förordning (EG) nr 810/2009.

▼M3

   d) När nekad inresa för tredjelandsmedborgare inte ska registreras i in- och utresesystemet ska passet påföras en inresestämpel överkryssad med outplånligt svart bläck och på den motsatta högra sidan med outplånligt bläck införa den bokstav eller de bokstäver som anger skälet eller skälen till nekandet, enligt den förteckning över skälen som finns i standardformuläret för nekad inresa i del B i denna bilaga. För dessa personkategorier ska gränskontrolltjänstemannen även notera varje nekad inresa i ett register eller i en förteckning med angivande av den berörda tredjelandsmedborgarens identitet och nationalitet, referenser till den handling som tillåter tredjelandsmedborgaren att passera gränsen samt skäl och datum för nekad inresa.

   Närmare föreskrifter om stämpling fastställs i bilaga IV.

▼B

2. Om en tredjelandsmedborgare som har nekats inresa har transporterats till gränsen av en transportör, ska den lokalt ansvariga myndigheten

   a) beordra transportören att återigen ta ombord tredjelandsmedborgaren och utan dröjsmål transportera honom eller henne till det tredjeland som han/hon transporterades från, till det tredjeland som utfärdade den handling som tillåter gränspassage eller till något annat tredjeland som med säkerhet tillåter inresa, eller hitta sätt för vidarebefordran, i enlighet med artikel 26 i Schengenkonventionen och med rådets direktiv 2001/51/EG ([1]),

   b) i väntan på vidarebefordran, under iakttagande av nationell rätt och med hänsyn till lokala omständigheter, vidta lämpliga åtgärder för att förhindra att tredjelandsmedborgare som har nekats inresa reser in på olaglig väg.

3. Om det finns skäl både att neka en tredjelandsmedborgare inresa och att gripa honom eller henne, ska gränskontrolltjänstemannen ta kontakt med de ansvariga myndigheterna, så att beslut kan fattas om en åtgärd i enlighet med nationell rätt.

([1]) Rådets direktiv 2001/51/EG av den 28 juni 2001 om komplettering av bestämmelserna i artikel 26 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 (EGT L 187, 10.7.2001, s. 45).

▼B

DEL B

Standardformulär för nekad inresa vid gränsen

Statens namn

Statens logotyp (Myndighetens namn)

_____

_____ (1)

NEKAD INRESA VID GRÄNSEN

Den _____ kl. (tidpunkt) _____ vid gränsövergångsstället _____

lämnar undertecknade tjänstemän,_____ , följande uppgifter om den berörda personen:

Efternamn _____ Förnamn _____

Födelsedatum _____ Födelseort _____ Kön _____

Nationalitet _____ Bosatt i _____

Identitetshandling _____ nummer _____

Utfärdad i _____ den _____

Visering nr _____ typ _____ utfärdad av _____

giltig från _____ till _____

för en period av _____ dagar av följande skäl: _____

Personen kommer från _____ med _____ (ange vilket transportmedel som använts, t.ex. flygnummer) och har upplysts om att han/hon nekats inresa enligt *(ange hänvisningar till gällande nationell lagstiftning)* av följande skäl:

☐ (A) Saknar giltiga resehandlingar

☐ (B) Innehar del- eller helförfalskade resehandlingar

☐ (C) Saknar giltig visering eller giltigt uppehållstillstånd

☐ (D) Innehar del- eller helförfalskad visering eller del- eller helförfalskat uppehållstillstånd

☐ (E) Saknar lämpliga handlingar som styrker syfte och omständigheter för vistelsen.

Följande handling(ar) kunde inte tillhandahållas: _____

☐ (F) Har redan i 90 dagar under den föregående 180-dagarspersioden uppehållit sig på Europeiska unionens medlemsstaters territorium.

☐ (G) Saknar tillräckliga medel i förhållande till vistelsens längd och art eller för återresan till ursprungs- eller transitlandet

☐ (H) Förekommer på spärrlista

☐ i SIS

☐ i nationellt register

☐ (I) Anses utgöra ett hot mot allmän ordning, inre säkerhet, folkhälsan eller de internationella förbindelserna för en eller flera av Europeiska unionens medlemsstater *(varje stat måste ange de hänvisningar till nationell lagstiftning som avser sådana fall av nekad inresa)*.

▶ (1) ☐ (J) Har vägrat att lämna biometriska uppgifter, om dessa krävs

☐ för skapandet av personakten i in- och utresesystemet

☐ för utförandet av inresekontroll. ◀

Kommentarer

▶ (2) ☐ (markeras av gränskontrolltjänstemannen om uppgifter har lagrats i in- och utresesystemet)

Härmed meddelas berörd person att hans/hennes personuppgifter och information om denna nekade inresa registreras i in- och utresesystemet i enlighet med artikel 18 i förordning (EU) 2017/2226.

I enlighet med artikel 52 i förordning (EU) 2017/2226 har berörda personer rätt att erhålla de uppgifter om dem som registrerats i in- och utresesystemet, och de har rätt att begära att uppgifter om dem som är felaktiga ska rättas samt att uppgifter som registrerats i strid mot lagen ska raderas. ◀

Den berörda personen kan överklaga beslutet om nekad inresa i enlighet med nationell lagstiftning. Kopia av handlingen skall lämnas till den berörde (*varje stat måste ange de hänvisningar till nationell lagstiftning och nationellt förfarande som avser rätten att överklaga*).

Den berördes namnteckning	Tjänstemannens namnteckning

(1) Ingen logotyp krävs för Norge och Island.

▶ (1) (2) M3

▼B

BILAGA VI

Särskilda bestämmelser angående olika typer av gränser och de olika transportmedel som används för passage av de yttre gränserna

1. **Landgränser**

1.1 *Kontroll av vägtrafik*

1.1.1 För att säkerställa effektiva personkontroller och samtidigt garantera en säker och jämn genomströmning av vägtrafiken ska trafiken vid gränsövergångsställena regleras på lämpligt sätt. Vid behov får medlemsstaterna ingå bilaterala avtal för att leda om och stänga av trafiken. De ska underrätta kommissionen om detta i enlighet med artikel 42.

1.1.2 Om medlemsstaterna anser det lämpligt och omständigheterna så tillåter, får de vid landgränserna inrätta skilda köer vid vissa gränsövergångsställen i enlighet med artikel 10.

Medlemsstaternas behöriga myndigheter får när som helst avbryta användningen av skilda köer vid exceptionella omständigheter och när trafiksituationen och infrastrukturens tillstånd kräver detta.

Medlemsstaterna får samarbeta med grannländerna om inrättandet av skilda köer vid gränsövergångsställena vid de yttre gränserna.

1.1.3 Resenärer i fordon får i regel stanna kvar i dem under kontrollen. Personerna kan emellertid uppmanas att stiga ur fordonet, om omständigheterna kräver detta. Om de lokala förhållandena tillåter det, ska noggranna kontroller utföras i utrymmen som är avsatta för detta ändamål. Med tanke på personalens säkerhet ska kontrollerna om möjligt utföras av två gränskontrolltjänstemän.

1.1.4 Gemensamma gränsövergångsställen

1.1.4.1 Medlemsstaterna får ingå eller behålla bilaterala avtal med angränsande tredjeländer om inrättande av gemensamma gränsövergångsställen vid vilka medlemsstatens gränskontrolltjänstemän och tredjelandets gränskontrolltjänstemän efter varandra utför utrese- och inresekontroller i enlighet med sin nationella rätt på den andra partens territorium. Gemensamma gränsövergångsställen får vara belägna antingen på en medlemsstats territorium eller på ett tredjelands territorium.

1.1.4.2 Gemensamma gränsövergångsställen belägna på en medlemsstats territorium: Bilaterala avtal genom vilka det inrättas gemensamma gränsövergångsställen som är belägna på en medlemsstats territorium ska innehålla ett tillstånd för gränskontrolltjänstemän från tredjeland att utföra sina arbetsuppgifter i medlemsstaten, under iakttagande av följande principer:

a) Internationellt skydd: En tredjelandsmedborgare som ansöker om internationellt skydd på en medlemsstats territorium ska ges tillgång till medlemsstatens relevanta förfaranden i enlighet med unionens regelverk för asyl.

▼B

b) Gripande eller beslag: Om gränskontrolltjänstemän från tredjeland får vetskap om omständigheter som berättigar gripande eller omhändertagande av en person eller beslagtagande av egendom, ska de informera medlemsstatens myndigheter om dessa omständigheter, och medlemsstatens myndigheter ska säkerställa att en lämplig uppföljning görs enligt nationell rätt, unionsrätt och internationell rätt, oberoende av den berörda personens nationalitet.

c) Personer som enligt unionsrätten åtnjuter fri rörlighet när de reser in på unionens territorium: Gränskontrolltjänstemän från tredjeländer ska inte hindra personer som enligt unionsrätten åtnjuter fri rörlighet att resa in på unionens territorium. Om det finns skäl som berättigar att utresa hindras från det berörda tredjelandet, ska gränskontrolltjänstemän från tredjelandet informera medlemsstatens myndigheter om dessa skäl och medlemsstatens myndigheter ska säkerställa att en lämplig uppföljning görs enligt nationell rätt, unionsrätt och internationell rätt.

1.1.4.3 Gemensamma gränsövergångsställen belägna på ett tredjelands territorium: Bilaterala avtal genom vilka det inrättas gemensamma gränsövergångsställen som är belägna på ett tredjelands territorium ska innehålla ett tillstånd för gränskontrolltjänstemän från medlemsstaten att utföra sina arbetsuppgifter i tredjelandet. Vid tillämpning av denna förordning ska kontroller som genomförs av gränskontrolltjänstemän från medlemsstaten vid ett gemensamt gränsövergångsställe på ett tredjelands territorium anses äga rum på den berörda medlemsstatens territorium. Gränskontrolltjänstemän från medlemsstaten ska utföra sina arbetsuppgifter i enlighet med denna förordning under iakttagande av följande principer:

a) Internationellt skydd: En tredjelandsmedborgare som har passerat en utresekontroll som genomförs av gränskontrolltjänstemän från ett tredjeland och som därefter ansöker om internationellt skydd hos gränskontrolltjänstemän från medlemsstaten som befinner sig i tredjelandet ska ges tillgång till medlemsstatens relevanta förfaranden i enlighet med unionens regelverk för asyl. Myndigheterna i tredjelandet ska godkänna att den berörda personen flyttas till medlemsstatens territorium.

b) Gripande eller beslag: Om gränskontrolltjänstemän från medlemsstaterna får vetskap om omständigheter som berättigar gripande eller omhändertagande av en person eller beslagtagande av egendom, ska de handla i enlighet med nationell rätt, unionsrätt och internationell rätt. Myndigheterna i tredjelandet ska godkänna att den berörda personen eller det berörda föremålet flyttas till medlemsstatens territorium.

c) Åtkomst till it-system: Gränskontrolltjänstemän från medlemsstaten ska kunna använda informationssystem för behandling av personuppgifter i enlighet med artikel 8. Medlemsstaterna ska tillåtas att fastställa de tekniska och organisatoriska säkerhetsåtgärder som krävs enligt unionsrätten för att skydda personuppgifter mot oavsiktlig eller olaglig förstöring eller oavsiktlig förlust, ändring och obehörig åtkomst eller röjande utan tillstånd, inbegripet åtkomst för tredjelands myndigheter.

1.1.4.4 Den berörda medlemsstaten ska, innan den ingår eller ändrar bilaterala avtal om gemensamma gränsövergångsställen med angränsande tredjeländer, rådfråga kommissionen om huruvida avtalet är förenligt med unionsrätten. Befintliga bilaterala avtal ska meddelas kommissionen senast den 20 januari 2014.

▼B

Om kommissionen anser att avtalet är oförenligt med unionsrätten ska den underrätta den berörda medlemsstaten. Medlemsstaten ska vidta alla lämpliga åtgärder för att inom rimlig tid ändra avtalet så att det blir förenligt med unionsrätten.

1.2 *Kontroll av järnvägstrafik*

1.2.1 Både tågpassagerare och tågpersonal ska kontrolleras på tåg som passerar yttre gränser, även på godståg och tomma tåg. Medlemsstaterna får ingå bilaterala eller multilaterala avtal om hur sådana kontroller ska genomföras, under iakttagande av de principer som anges i punkt 1.1.4. Dessa kontroller ska utföras på något av följande sätt:

— På den första station som tåget anländer till eller den sista station som det avgår från på en medlemsstats territorium.

— Ombord på tåget, under transitresa mellan den sista station som det avgår från i ett tredjeland och den första station som tåget anländer till på en medlemsstats territorium eller omvänt.

— På den sista station som tåget avgår från eller den första station som tåget anländer till på ett tredjelands territorium.

1.2.2 För att underlätta persontrafiken med höghastighetståg får de medlemsstater genom vilka dessa tåg från tredjeländer färdas, i samförstånd med de berörda tredjeländerna, också besluta, under iakttagande av de principer som anges i punkt 1.1.4, att inresekontroller av passagerare i tåg från tredjeländer ska utföras på något av följande sätt:

— På de stationer i ett tredjeland där personer stiger ombord.

— På de stationer inom medlemsstaternas territorium där personer stiger av.

— Ombord på tåget under transitresa mellan stationerna på ett tredjelands territorium och stationerna på medlemsstaternas territorium, under förutsättning att personerna stannar ombord på tåget.

1.2.3 Om höghastighetståg från tredjeländer som gör flera uppehåll på medlemsstaternas territorium och järnvägstransportföretaget kan ta ombord passagerare enbart för den sträcka som återstår på medlemsstaternas territorium, ska dessa passagerare underkastas inresekontroll antingen ombord på tåget eller på bestämmelsestationen, utom när kontroller har utförts i enlighet med punkt 1.2.1 eller punkt 1.2.2 första strecksatsen.

Personer som önskar ta tåget uteslutande för den återstående resan på medlemsstaternas territorium ska före avresan klart och tydligt underrättas om att de kommer att underkastas inresekontroll under resan eller på bestämmelsestationen.

1.2.4 Vid resor i motsatt riktning ska de personer som befinner sig på tåget underkastas utresekontroll på liknande sätt.

▼B

1.2.5 Gränskontrolltjänstemannen får beordra kontroll av hålrummen i vagnarna, vid behov med hjälp av tågmästaren, för att kontrollera att personer eller föremål som omfattas av in- och utresekontroller inte är gömda där.

1.2.6 Om det finns skäl att anta att personer som har rapporterats eller misstänks för att ha begått brott eller tredjelandsmedborgare som avser att resa in på olagligt sätt gömmer sig på tåget, ska gränskontrolltjänstemannen, om han eller hon inte kan ingripa enligt sina nationella bestämmelser, underrätta de medlemsstater till eller genom vilkas territorium tåget färdas.

2. **Luftgränser**

2.1 *Förfaranden för kontroll på internationella flygplatser*

2.1.1 Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska se till att flygplatsoperatören vidtar de åtgärder som krävs för att fysiskt skilja flöden av passagerare på inrikesflygningar från flöden av passagerare på andra flygningar. Lämplig infrastruktur ska i detta syfte inrättas på alla internationella flygplatser.

2.1.2 Platsen där in- eller utresekontroller ska utföras ska fastställas på följande sätt:

a) Från ett tredjeland ankommande flygpassagerare som fortsätter resan med inrikesflyg ska gå igenom inresekontrollen på den flygplats till vilken flyget från tredjelandet ankommer. Passagerare på inrikesflyg som fortsätter resan med flyg till ett tredjeland (transferpassagerare) ska före utresan gå igenom utresekontrollen på den flygplats från vilken utresan sker.

b) För flyg från eller till ett tredjeland utan transferpassagerare och flyg med flera mellanlandningar på flygplatser i medlemsstaterna utan byte av flygplan gäller följande:

i) Passagerare på flyg från eller till ett tredjeland utan föregående eller efterföljande transfer på medlemsstaternas territorium ska underkastas en inresekontroll vid inreseflygplatsen och en utresekontroll på utreseflygplatsen.

ii) Passagerare på flyg från eller till ett tredjeland med flera mellanlandningar på medlemsstaternas territorium utan byte av flygplan (transitpassagerare) och utan möjlighet för passagerare att stiga ombord för den sträcka som är belägen på medlemsstaternas territorium ska underkastas en inresekontroll på ankomstflygplatsen och en utresekontroll på avreseflygplatsen.

iii) Om flygbolaget, på flyg som avgår från ett tredjeland med flera mellanlandningar på medlemsstaternas territorium, kan ta ombord passagerare enbart för den återstående sträckan på detta territorium, ska dessa passagerare underkastas en utresekontroll på avreseflygplatsen och en inresekontroll på ankomstflygplatsen.

Kontroller av de passagerare som vid dessa mellanlandningar redan befinner sig ombord och inte har stigit ombord på medlemsstaternas territorium ska utföras i enlighet med led ii. Det omvända förfarandet ska tillämpas på flygningar av denna kategori om bestämmelselandet är ett tredjeland.

▼B

2.1.3 In- och utresekontroller ska normalt inte utföras i flygplanet eller vid utgången, såvida inte detta är motiverat utifrån en bedömning av riskerna för inre säkerhet och olaglig invandring. För att säkerställa att passagerarna kontrolleras i enlighet med artiklarna 7–14 på de flygplatser som har utsetts till gränsövergångsställen ska medlemsstaterna se till att flygplatsmyndigheterna vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att leda passagerartrafiken till lokaler som är reserverade för kontrollen.

Medlemsstaterna ska se till att flygplatsoperatören vidtar de åtgärder som är nödvändiga för att hindra obehöriga personer från att komma in på eller lämna de reserverade områdena, till exempel transitområdet. Kontroller ska normalt inte göras i transitområdet, såvida inte detta är motiverat utifrån en bedömning av riskerna för inre säkerhet och olaglig invandring; det får utföras kontroller i detta område i synnerhet av personer som är underkastade visering för flygplatstransitering för kontroll av att de verkligen innehar en sådan visering.

2.1.4 Om ett flygplan under flygning från ett tredjeland, på grund av force majeure eller vid överhängande fara eller enligt instruktioner från myndigheterna, måste landa på en flygplats som inte är ett gränsövergångsställe, får detta flygplan fortsätta sin flygning endast efter tillstånd från gränskontrolltjänstemännen och tullmyndigheterna. Detsamma ska gälla om ett flygplan från ett tredjeland landar utan tillstånd. Artiklarna 7–14 ska under alla omständigheter tillämpas på kontrollen av passagerarna på dessa flygplan.

2.2 *Förfaranden för kontroll på sekundära flygplatser*

2.2.1 Det ska säkerställas att personer kontrolleras i enlighet med artiklarna 7–14 även på flygplatser som inte har ställning som internationella flygplatser enligt relevant nationell rätt (sekundära flygplatser) men har tillstånd för flygningar från eller till tredjeländer.

2.2.2 Med avvikelse från punkt 2.1.1 får man på sekundära flygplatser avstå från att installera anläggningar för att fysiskt skilja inrikespassagerare från passagerare på andra flyg, utan att detta påverkar bestämmelserna i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 ([1]). Om trafikvolymen är låg, är det dessutom inte nödvändigt att gränskontrolltjänstemän ständigt finns på plats, såvida det kan garanteras att nödvändig personal vid behov kan infinna sig inom lämplig tid.

2.2.3 Om det inte ständigt finns gränskontrolltjänstemän på plats på en sekundär flygplats, ska flygplatsföreståndaren i tillräckligt god tid i förväg informera gränsövervakningen om ankomst och avgång för flygplan från eller till tredjeländer.

2.3 *Kontroll av personer i privatflyg*

2.3.1 Vid privata flygningar från eller till tredjeländer ska befälhavaren före starten till gränskontrolltjänstemännen i destinationsmedlemsstaten och, i förekommande fall, i den medlemsstat där den första inresan äger rum överlämna en allmän deklaration, som bland annat ska innehålla en färdplan, i enlighet med bilaga 2 till konventionen angående internationell civil luftfart, och uppgifter om passagerarnas identitet.

([1]) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 300/2008 av den 11 mars 2008 om gemensamma skyddsregler för den civila luftfarten och om upphävande av förordning (EG) nr 2320/2002 (EUT L 97, 9.4.2008, s. 72).

▼B

2.3.2 När privatflyg från ett tredjeland på väg till en medlemsstat mellanlandar på andra medlemsstaters territorium, ska de behöriga myndigheterna i den medlemsstat där inresan sker utföra inresekontroller och fästa en inresestämpel på den allmänna deklaration som avses i punkt 2.3.1.

2.3.3 När det inte med säkerhet kan fastställas att en flygning endast sker från eller till medlemsstaternas territorium utan mellanlandning på ett tredjelands territorium, ska de behöriga myndigheterna på flygplatserna göra en personkontroll i enlighet med punkterna 2.1 och 2.2.

2.3.4 Bestämmelser om inresa och utresa för segelflygplan, mycket lätta flygplan, helikoptrar och hantverksmässigt byggda flygplan som endast kan tillryggalägga korta sträckor samt styrbara ballonger ska fastställas i nationell rätt och eventuellt genom bilaterala avtal.

3. **Sjögränser**

3.1 *Allmänna kontrollförfaranden för sjötrafik*

3.1.1 Kontroller av fartyg ska utföras i ankomst- eller avresehamnen eller på en därför avsedd plats i omedelbar närhet av fartyget eller ombord på fartyget på territorialvatten såsom de definieras i Förenta nationernas havsrättskonvention. Medlemsstaterna får ingå avtal enligt vilka kontroller också får utföras under resan eller på ett tredjelands territorium vid fartygets ankomst eller avresa, under iakttagande av de principer som anges i punkt 1.1.4.

3.1.2 Befälhavaren, skeppsklareraren eller en annan person som bemyndigats av befälhavaren eller godkänts på ett sätt som är godtagbart för den berörda offentliga myndigheten (i båda fallen nedan kallade *befälhavaren*) ska upprätta en förteckning över besättningen och eventuella passagerare som innehåller den information som krävs i formulären 5 (besättningsförteckning) och 6 (passagerarförteckning) i konventionen om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart (FAL-konventionen) samt, i tillämpliga fall, viserings- eller uppehållstillståndsnumren

— senast 24 timmar före ankomst till hamnen, eller

— senast när fartyget lämnar föregående hamn, om sjöresan kommer att vara mindre än 24 timmar, eller

— så snart som dessa uppgifter är tillgängliga, om anlöpshamnen inte är känd eller om den ändras under resan.

Befälhavaren ska ge in förteckningen eller förteckningarna till gränskontrolltjänstemännen eller, om så fastställs i nationell rätt, andra relevanta myndigheter som utan dröjsmål ska vidarebefordra dem till gränskontrolltjänstemännen.

3.1.3 Ett mottagandebevis (undertecknad kopia av förteckningen eller förteckningarna eller ett elektroniskt mottagandebevis) ska av gränskontrolltjänstemännen eller de myndigheter som avses i punkt 3.1.2 lämnas till befälhavaren, som på begäran ska visa upp det när fartyget är i hamn.

3.1.4 Befälhavaren ska utan dröjsmål meddela den behöriga myndigheten varje förändring i besättningens sammansättning eller antalet passagerare.

Befälhavaren ska dessutom utan dröjsmål, och inom den tidsfrist som fastställs i punkt 3.1.2, anmäla till behöriga myndigheter om det finns fripassagerare ombord. Befälhavaren ska dock fortsätta att vara ansvarig för fripassagerarna.

▼B

Genom undantag från artiklarna 5 och 8 ska inga systematiska gränskontroller utföras på personer som vistas ombord. Gränskontrolltjänstemän ska emellertid utföra en genomsökning av fartyget och kontroller av de personer som vistas ombord endast när detta är berättigat av en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring.

3.1.5 Befälhavaren ska i god tid och i enlighet med de bestämmelser som gäller i den berörda hamnen anmäla fartygets avresa till den behöriga myndigheten.

3.2 *Särskilda kontrollförfaranden för vissa typer av sjöfart*

Kryssningsfartyg

3.2.1 Kryssningsfartygets befälhavare ska till den behöriga myndigheten översända uppgifter om kryssningsrutten och kryssningsprogrammet så fort dessa upprättats och senast inom den tidsfrist som fastställs i punkt 3.1.2.

3.2.2 Om ett kryssningsfartygs rutt uteslutande omfattar hamnar på medlemsstaternas territorium, ska med avvikelse från artiklarna 5 och 8 inga in- och utresekontroller utföras och kryssningsfartyget får lägga till i hamnar som inte är gränsövergångsställen.

Det ska emellertid utföras kontroller av besättningen och passagerarna på sådana fartyg endast när detta är berättigat av en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring.

3.2.3 Om ett kryssningsfartygs rutt omfattar såväl hamnar inom medlemsstaternas territorium som hamnar i tredjeländer, ska med avvikelse från artikel 8 in- och utresekontrollerna utföras enligt följande:

a) När kryssningsfartyget kommer från en hamn i ett tredjeland och för första gången anlöper en hamn på en medlemsstats territorium, ska besättningen och passagerarna underkastas inresekontroller på grundval av de namnlistor över besättning och passagerare som avses i punkt 3.1.2.

Passagerare som går i land ska underkastas inresekontroller i enlighet med artikel 8, om inte en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring visar att det inte föreligger något behov av sådana kontroller.

b) När kryssningsfartyget kommer från en hamn i ett tredjeland och åter anlöper en hamn på en medlemsstats territorium, ska besättningen och passagerarna underkastas inresekontroll på grundval av de namnlistor över besättning och passagerare som avses i punkt 3.1.2, i den mån dessa listor har ändrats sedan kryssningsfartyget anlöpte föregående hamn på en medlemsstats territorium.

Passagerare som går i land ska underkastas inresekontroller i enlighet med artikel 8, om inte en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring visar att det inte föreligger något behov av sådana kontroller.

c) När ett kryssningsfartyg kommer från en hamn i en medlemsstat och anlöper en annan hamn i en medlemsstat, ska passagerare som går i land underkastas inresekontroller i enlighet med artikel 8, om detta krävs enligt en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring.

▼B

d) När ett kryssningsfartyg avgår från en hamn i en medlemsstat till en hamn i ett tredjeland, ska besättningen och passagerarna underkastas utresekontroller på grundval av namnlistorna över besättning och passagerare.

Om detta krävs enligt en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring, ska passagerare som går ombord underkastas utresekontroller i enlighet med artikel 8.

e) När ett kryssningsfartyg avgår från en hamn i en medlemsstat till en annan hamn i en medlemsstat, ska inga utresekontroller utföras.

Det ska emellertid utföras kontroller av besättningen och passagerarna på sådana fartyg endast när detta är berättigat av en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring.

Fritidsbåtstrafik

3.2.4 Med avvikelse från artiklarna 5 och 8 ska personer ombord på fritidsbåtar som kommer från eller avgår till en hamn i en medlemsstat inte underkastas in- och utresekontroller och får gå in i en hamn som inte är ett gränsövergångsställe.

När det bedöms föreligga risk för olaglig invandring, och i synnerhet om ett tredjelands kust är belägen i omedelbar närhet av den berörda medlemsstatens territorium, ska emellertid personkontroller och/eller en fysisk genomsökning av fritidsbåten göras.

3.2.5 Med avvikelse från artikel 5 får en fritidsbåt som kommer från ett tredjeland undantagsvis gå in i en hamn som inte är ett gränsövergångsställe. I sådana fall ska de ombordvarande underrätta hamnmyndigheterna för att få tillstånd att gå in i denna hamn. Hamnmyndigheterna ska kontakta myndigheterna i den närmaste hamn som är ett gränsövergångsställe för att meddela båtens ankomst. Passagerardeklarationen ska göras genom att förteckningen över de ombordvarande lämnas till hamnmyndigheterna. Denna förteckning ska vara tillgänglig för gränskontrolltjänstemännen senast vid ankomsten.

Om på grund av force majeure en fritidsbåt från ett tredjeland måste lägga till i en hamn som inte är ett gränsövergångsställe, ska hamnmyndigheterna också kontakta myndigheterna i den närmaste hamn som är ett gränsövergångsställe för att meddela båtens närvaro.

3.2.6 Ett dokument med alla tekniska uppgifter om båten och namnen på de ombordvarande ska lämnas in i samband med kontrollen. En kopia av detta dokument ska överlämnas till myndigheterna i inrese- och utresehamnarna. Så länge båten finns kvar på en medlemsstats territorialvatten ska ett exemplar av detta dokument finnas bland båtens handlingar.

Kustfiske

3.2.7 Med avvikelse från artiklarna 5 och 8 ska besättningen på kustfiskefartyg som varje dag eller inom 36 timmar återvänder till registreringshamnen eller till någon annan hamn på medlemsstaternas territorium utan att lägga till i någon hamn på ett tredjelands territorium inte underkastas någon systematisk kontroll. Bedömningen av riskerna för olaglig invandring, i synnerhet om ett tredjelands kust är belägen i omedelbar närhet av den berörda medlemsstatens territorium, ska dock beaktas för fastställande av hur ofta kontroller bör utföras. Alltefter dessa risker ska personkontroller och/eller en fysisk genomsökning av fartyget göras.

▼B

3.2.8 Besättningen ombord på kustfiskefartyg som inte är registrerade i en hamn på en medlemsstats territorium ska kontrolleras enligt bestämmelserna om sjömän.

Färjeförbindelser

3.2.9 Passagerare på färjor som upprätthåller förbindelser med hamnar i tredjeländer ska underkastas kontroll. Följande regler ska tillämpas:

a) När så är möjligt ska medlemsstaterna inrätta skilda köer i enlighet med artikel 10.

b) Passagerare till fots ska kontrolleras för sig.

c) Kontroller av passagerare i personbilar ska utföras när de är vid fordonet.

d) Passagerare på turistbussar ska behandlas på samma sätt som passagerare till fots. De ska lämna turistbussen för kontrollerna.

e) Kontroller av lastbilsförare och deras eventuella följeslagare ska utföras när de är vid fordonet. Denna kontroll och kontrollen av de andra passagerarna ska i princip ske var för sig.

f) För att kontrollerna ska utföras snabbt ska ett tillräckligt antal kontrollspärrar inrättas.

g) De transportmedel som används av passagerarna, den eventuella lasten samt andra transporterade föremål ska underkastas stickprovskontroll, framför allt för upptäckt av olagliga invandrare.

h) Färjors besättningsmedlemmar ska behandlas på samma sätt som besättningsmedlemmarna på handelsfartyg.

i) Punkt 3.1.2 (skyldighet att överlämna passagerar- och besättningsförteckningar) är inte tillämplig. Om en förteckning över personerna ombord måste upprättas enligt rådets direktiv 98/41/EG ([1]) ska befälhavaren senast trettio minuter efter avfärd från en hamn i ett tredjeland översända en kopia av förteckningen till den behöriga myndigheten i ankomsthamnen på medlemsstaternas territorium.

3.2.10 Om en färja som kommer från ett tredjeland anlöper mer än en hamn på medlemsstaternas territorium och tar ombord passagerare enbart för den återstående sträckan på detta territorium, ska dessa passagerare underkastas en utresekontroll i avresehamnen och en inresekontroll i ankomsthamnen.

Kontroller av de personer som, då färjan anlöper en hamn, redan befinner sig ombord och inte har stigit ombord på medlemsstaternas territorium ska utföras i ankomsthamnen. Det omvända förfarandet ska tillämpas om bestämmelselandet är ett tredjeland.

([1]) Rådets direktiv 98/41/EG av den 18 juni 1998 om registrering av personer som färdas ombord på passagerarfartyg som ankommer till eller avgår från hamnar i gemenskapens medlemsstater (EGT L 188, 2.7.1998, s. 35).

▼B

Godsförbindelser mellan medlemsstater

3.2.11 Genom undantag från artikel 8 ska inga gränskontroller utföras på godsförbindelser mellan samma två eller flera hamnar inom medlemsstaternas territorium utan anlöpning av hamnar utanför detta territorium där förbindelsen utgör transport av varor.

Det ska emellertid utföras kontroller av besättningen och passagerarna på sådana fartyg endast när detta är berättigat av en bedömning av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring.

4. **Sjöfart på inre vattenvägar**

4.1 Med *sjöfart på de inre vattenvägarna som medför passage av en yttre gräns* avses användning av alla typer av båtar och flytande farkoster för yrkes- eller fritidsändamål på floder, kanaler och sjöar.

4.2 För båtar som används för yrkesändamål ska kaptenen och de personer som är anställda ombord och är upptagna på besättningslistan och dessa personers familjemedlemmar, om de bor ombord, betraktas som besättningsmedlemmar eller likvärdiga.

4.3 De relevanta bestämmelserna i punkterna 3.1 och 3.2 ska också tillämpas på kontroller av sjöfart på de inre vattenvägarna.

▼B

BILAGA VII

Särskilda regler för vissa personkategorier

▼M3

1. **Statschefer**

Regeringschefer och ledamöter i nationella regeringar med åtföljande makar, samt medlemmar av deras officiella delegation, och regenter och högt uppsatta medlemmar av en kungafamilj.

Med avvikelse från artikel 6 och artiklarna 8–14 får statschefer, regeringschefer och ledamöter i nationella regeringar med åtföljande makar samt medlemmar av deras officiella delegation, och regenter och högt uppsatta medlemmar av en kungafamilj, som inbjudits av medlemsstaternas regeringar eller internationella organisationer för ett officiellt ändamål och vilkas ankomst och avresa officiellt har meddelats genom diplomatiska kanaler inte underkastas in- och utresekontroller.

▼B

2. **Flygplanspiloter och andra besättningsmedlemmar**

2.1 Med avvikelse från artikel 6 kan innehavare av certifikat för piloter eller besättningsmedlemmar enligt bilaga 9 till konventionen om civil luftfart av den 7 december 1944 under utövande av sin tjänst och på grundval av dessa handlingar

a) stiga ombord och stiga av på mellanlandnings- eller ankomstflygplatsen på en medlemsstats territorium,

b) bege sig till den kommun på en medlemsstats territorium där mellanlandnings- eller ankomstflygplatsen ligger,

c) med valfritt transportmedel bege sig till en flygplats belägen på en medlemsstats territorium för att stiga ombord på ett flygplan som avgår från denna flygplats.

I alla övriga fall ska kraven i artikel 6.1 vara uppfyllda.

2.2 Bestämmelserna i artiklarna 7–14 ska tillämpas på kontroller av flygplansbesättningar. Flygplansbesättningar ska om möjligt kontrolleras först. De ska kontrolleras antingen före passagerarna eller i särskilda lokaler som har avsatts för detta ändamål. Med avvikelse från artikel 8 får besättningar som den gränskontrollansvariga personalen känner till från sin tjänsteutövning kontrolleras enbart genom stickprov.

3. **Sjömän**

Genom undantag från artiklarna 5 och 8 får medlemsstaterna tillåta sjömän som innehar identitetshandlingar för sjömän utfärdade i enlighet med Internationella arbetsorganisationens (ILO) konvention angående nationella identitetshandlingar för sjömän nr 108 (1958) eller nr 185 (2003), konventionen om förenkling av formaliteterna i internationell sjöfart (FAL-konventionen) och relevant nationell rätt att resa in på medlemsstaternas territorium genom att gå i land och stanna inom området runt den hamn som deras fartyg anlöper eller i angränsande kommuner, eller lämna medlemsstaternas territorium genom att återvända till sina fartyg, utan att anmäla sig vid ett gränsövergångsställe, under förutsättning att de är upptagna på sitt fartygs besättningsförteckning, som tidigare har lämnats till de behöriga myndigheterna för kontroll.

På grundval av bedömningen av hoten mot den inre säkerheten och riskerna för olaglig invandring ska sjömännen dock underkastas kontroll av gränskontrolltjänstemännen i enlighet med artikel 8 innan de går i land.

▼B

4. **Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass och medlemmar av internationella organisationer**

4.1 Innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass, utfärdade av tredjeländer eller regeringar som är erkända av medlemsstaterna samt innehavare av handlingar som har utfärdats av de internationella organisationer som anges i punkt 4.4, vilka reser i tjänsten, får i kraft av sina speciella privilegier eller immuniteter ges företräde framför andra resenärer vid gränsövergångsställen, även om de, i förekommande fall, fortfarande är skyldiga att inneha visering.

Med avvikelse från artikel 6.1 c ska innehavare av sådana handlingar inte avkrävas bevis på att de har tillräckliga medel för sitt uppehälle.

4.2 Om en person som infinner sig vid den yttre gränsen åberopar privilegier, immuniteter och undantag, får gränskontrolltjänstemannen kräva att han eller hon företer bevis på sin status genom att uppvisa de relevanta handlingarna, särskilt intyg utfärdade av den ackrediterande staten, ett diplomatpass eller annat. I tveksamma fall får gränskontrolltjänstemannen i brådskande fall vända sig direkt till utrikesministeriet.

4.3 Ackrediterade medlemmar av diplomatiska beskickningar och konsulära representationer och deras familjer får resa in på medlemsstaternas territorium mot uppvisande av det kort som avses i artikel 20.2 och den handling som tillåter dem att passera gränsen. Dessutom får med avvikelse från artikel 14 gränskontrolltjänstemännen inte neka innehavare av diplomatpass, officiella pass eller tjänstepass inresa på medlemsstaternas territorium utan att först samråda med de relevanta nationella myndigheterna. Detta ska även gälla då sådana personer har registrerats i SIS.

4.4 De handlingar som utfärdats av internationella organisationer i de syften som anges i punkt 4.1 är i synnerhet följande:

— Förenta nationernas *laissez-passer*, som utfärdas till personal vid Förenta nationerna och dess underordnade organ enligt konventionen rörande privilegier och immunitet för Förenta nationernas fackorgan, som antogs av Förenta nationernas generalförsamling i New York den 21 november 1947.

— Europeiska unionens (EU) *laissez-passer*.

— Europeiska atomenergigemenskapens (Euratom) *laissez-passer*.

— Identitetshandling utfärdad av Europarådets generalsekreterare.

— Handlingar som utfärdas i enlighet med artikel III.2 i avtalet mellan parterna i Atlantpaktsorganisationen som avser status för deras militära personal (militära ID-kort tillsammans med en reseorder, resefullmakt eller en enskild eller kollektiv tjänsteorder) samt handlingar som utfärdas inom ramen för ett partnerskap för fred.

5. **Gränsarbetare**

5.1 Förfarandena för kontroll av gränsarbetare omfattas av de allmänna bestämmelserna om gränskontroll, särskilt artiklarna 8 och 14.

▼B

5.2 Med avvikelse från artikel 8 ska personer som gränskontrolltjänstemännen känner väl genom att de ofta passerar gränsen vid samma gränsövergångsställe, och som efter en första kontroll varken har visat sig finnas registrerade i SIS eller i något nationellt dataregister, endast underkastas stickprovskontroller för kontroll av att de har en giltig handling som tillåter dem att gå över gränsen och uppfyller de nödvändiga inresevillkoren. Sådana personer ska då och då, utan förvarning och med oregelbundna intervaller, underkastas en noggrann kontroll.

5.3 Bestämmelserna i punkt 5.2 får utvidgas till andra kategorier av personer som regelbundet passerar gränsen.

▼M6

6. **Underåriga**

6.1 Gränskontrolltjänstemännen ska vara särskilt uppmärksamma på underåriga, oavsett om de åtföljs av vuxna eller inte. Underåriga som passerar en yttre gräns ska underkastas samma kontroller vid inresa och utresa som vuxna i enlighet med denna förordning.

6.2 När underåriga åtföljs av vuxna, ska gränskontrolltjänstemännen kontrollera om den medföljande har föräldraansvar för den underårige eller är dennes förmyndare, särskilt i de fall då den underårige endast åtföljs av en vuxen och det finns en grundad anledning att misstänka att den underårige olagligen har förts bort från de personer som har det lagliga föräldraansvaret eller är förmyndare. I det sistnämnda fallet ska gränskontrolltjänstemännen göra ytterligare utredningar i syfte att upptäcka eventuella inkonsekvenser eller motsägelser i den information som lämnats.

6.3 Om underåriga reser utan en medföljande vuxen, ska gränskontrolltjänstemännen genom noggranna kontroller av resehandlingar och verifikationer försäkra sig om att de underåriga inte lämnar territoriet mot de föräldraansvarigas eller förmyndarnas vilja.

6.4 Medlemsstaterna ska utse nationella kontaktpunkter för samråd om underåriga och informera kommissionen om detta. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna en förteckning över dessa nationella kontaktpunkter.

6.5 Om det råder tvivel om de förhållanden som anges i punkterna 6.1., 6.2. och 6.3., ska gränskontrolltjänstemännen använda förteckningen över nationella kontaktpunkter för rådgivning om underåriga.

6.6 Medlemsstaterna ska säkerställa att gränskontrolltjänstemän som verifierar barns biometriska kännetecken eller använder dem för att identifiera ett barn har utbildats särskilt för att göra detta på ett barnvänligt och barnanpassat sätt och med full respekt för barnets bästa och de garantier som fastställs i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter. Om barnet åtföljs av en förälder eller förmyndare ska denna person åtföljа barnet när de biometriska kännetecknen verifieras eller används för identifiering. Inget tvång får användas. Medlemsstaterna ska om så krävs säkerställa att infrastrukturen vid gränsövergångsställen anpassas för användning av barns biometriska kännetecken.

▼B

7. **Räddningstjänst, polis, brandkår och gränskontrolltjänstemän**

Arrangemangen för in- och utresa för anställda vid räddningstjänst, polis och brandkår som handlar i nödsituationer liksom för gränskontrolltjänstemän som passerar gränsen för att fullgöra sina yrkesförpliktelser ska fastställas i nationell rätt. Medlemsstaterna får ingå bilaterala avtal med tredjeländer om in- och utresa för dessa kategorier av personer. Dessa arrangemang och bilaterala avtal får föreskriva undantag från artiklarna 5, 6 och 8.

8. **Arbetstagare som utför offshorearbete**

Genom undantag från artiklarna 5 och 8 ska det inte ske någon systematisk kontroll av arbetstagare som utför offshorearbete som regelbundet återvänder sjövägen eller luftvägen till medlemsstaternas territorium utan att ha vistats på ett tredjelands territorium.

En bedömning av riskerna för olaglig invandring, i synnerhet om ett tredjelands kust är belägen i en offshoreanläggnings omedelbara närhet, ska dock beaktas för fastställande av hur ofta kontroller bör utföras.

▼B

BILAGA VIII

Statens namn

Statens logotyp ..... (Kontorets namn)

_____

_____ (1)

GODKÄNNANDE AV BEVIS PA ATT VILLKOREN FÖR VARAKTIGHETEN AV EN KORTARE VISTELSE HAR RESPEKTERATS NÄR RESEHANDLINGEN SAKNAR INRESE- ELLER UTRESESTÄMPEL

Den _____ kl. (tidpunkt) _____ i (ort) _____

Den undertecknande myndigheten _____ lämnar följande uppgifter om den berörda personen:

Efternamn _____ Förnamn _____

Födelsedatum _____ Födelseort _____ Kön _____

Nationalitet _____ Bosatt i _____

Resehandling _____ nummer _____

Utfärdad i _____ den _____

Visering nummer _____ (i förekommande fall) utfärdad av _____

för en period av _____ dagar av följande skäl: _____

Med beaktande av det bevis avseende varaktigheten av hans/hennes vistelse pä medlemsstaternas territorium som han/hon har lämnat, skall han/hon anses ha rest in på eller lämnat territoriet i medlemsstaten _____

den _____ kl. _____ vid gränsövergängsstället _____ .

Kontaktuppgifter för den undertecknande myndigheten:

Tfn: _____

Fax: _____

e-post: _____

Den berörda personen skall erhålla ett exemplar av denna handling.

Berörd person	Ansvarig tjänsteman + stämpel

(1) Ingen logotyp krävs för Island och Norge.

▼B

BILAGA IX

Upphävd förordning och en förteckning över ändringar av denna

Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 562/2006 (EUT L 105, 13.4.2006, s. 1)		
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 296/2008 (EUT L 97, 9.4.2008, s. 60)		
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 81/2009 (EUT L 35, 4.2.2009, s. 56)		
Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1)		Endast artikel 55
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 265/2010 (EUT L 85, 31.3.2010, s. 1)		Endast artikel 2
Punkt 9 i bilaga V till 2011 års anslutningsakt		
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 610/2013 (EUT L 182, 29.6.2013, s. 1)		Endast artikel 1
Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1051/2013 (EUT L 295, 6.11.2013, s. 1)		

▼B

BILAGA X

Jämförelsetabell

Förordning (EG) nr 562/2006	Denna förordning
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, inledningen	Artikel 2, inledningen
Artikel 2.1–2.8	Artikel 2.1–2.8
Artikel 2.8a	Artikel 2.9
Artikel 2.9	Artikel 2.10
Artikel 2.10	Artikel 2.11
Artikel 2.11	Artikel 2.12
Artikel 2.12	Artikel 2.13
Artikel 2.13	Artikel 2.14
Artikel 2.14	Artikel 2.15
Artikel 2.15	Artikel 2.16
Artikel 2.16	Artikel 2.17
Artikel 2.17	Artikel 2.18
Artikel 2.18	Artikel 2.19
Artikel 2.18a	Artikel 2.20
Artikel 2.19	Artikel 2.21
Artikel 3	Artikel 3
Artikel 3a	Artikel 4
Artikel 4	Artikel 5
Artikel 5.1	Artikel 6.1
Artikel 5.1a	Artikel 6.2
Artikel 5.2	Artikel 6.3
Artikel 5.3	Artikel 6.4
Artikel 5.4	Artikel 6.5
Artikel 6	Artikel 7
Artikel 7.1 och 7.2	Artikel 8.1 och 8.2
Artikel 7.3 a	Artikel 8.3 a

▼B

Förordning (EG) nr 562/2006	Denna förordning
Artikel 7.3 aa	Artikel 8.3 b
Artikel 7.3 ab	Artikel 8.3 c
Artikel 7.3 ac	Artikel 8.3 d
Artikel 7.3 ad	Artikel 8.3 e
Artikel 7.3 ae	Artikel 8.3 f
Artikel 7.3 b	Artikel 8.3 g
Artikel 7.3 c	Artikel 8.3 h
Artikel 7.3 d	Artikel 8.3 i
Artikel 8	Artikel 9
Artikel 9.1	Artikel 10.1
Artikel 9.2 första stycket led a	Artikel 10.2 första och andra styckena
Artikel 9.2 första stycket led b	Artikel 10.2 tredje stycket
Artikel 9.2 andra stycket	Artikel 10.2 fjärde stycket
Artikel 9.2 tredje stycket	Artikel 10.2 femte stycket
Artikel 9.3 och 9.4	Artikel 10.3 och 10.4
Artikel 10.1–10.5	Artikel 11.1–11.5
Artikel 10.6	—
Artikel 11	Artikel 12
Artikel 12	Artikel 13
Artikel 13	Artikel 14
Artikel 14	Artikel 15
Artikel 15	Artikel 16
Artikel 16	Artikel 17
Artikel 17	Artikel 18
Artikel 18	Artikel 19
Artikel 19	Artikel 20
Artikel 19a (kapitel IV)	—
Artikel 19a (kapitel IVa)	Artikel 21

▼B

Förordning (EG) nr 562/2006	Denna förordning
Artikel 20	Artikel 22
Artikel 21	Artikel 23
Artikel 22	Artikel 24
Artikel 23	Artikel 25
Artikel 23a	Artikel 26
Artikel 24	Artikel 27
Artikel 25	Artikel 28
Artikel 26	Artikel 29
Artikel 26a	Artikel 30
Artikel 27	Artikel 31
Artikel 28	Artikel 32
Artikel 29	Artikel 33
Artikel 30	Artikel 34
Artikel 31	Artikel 35
Artikel 32	Artikel 36
Artikel 33	Artikel 37
Artikel 33a	Artikel 38
Artikel 34	Artikel 39
Artikel 35	Artikel 40
Artikel 36	Artikel 41
Artikel 37	Artikel 42
Artikel 37a	Artikel 43
Artikel 38	—
Artikel 39	Artikel 44
Artikel 40	Artikel 45
Bilagorna I–VIII	Bilagorna I–VIII
—	Bilaga IX
—	Bilaga X

▼M7

BILAGA XI

NÖDVÄNDIGA RESOR

Del A

Kategorier av personer som avses i artikel 21a.4:

1. Hälso- och sjukvårdspersonal, forskare inom hälso- och sjukvård samt personal inom äldreomsorgen.

2. Gränsarbetare.

3. Transportpersonal.

4. Diplomater, personal vid internationella organisationer och personer som bjudits in av internationella organisationer och vars fysiska närvaro krävs för att dessa organisationer ska fungera väl, militär personal och biståndsarbetare och civilskyddspersonal när de utför sina uppgifter.

5. Transitpassagerare.

6. Passagerare som reser av tvingande familjeskäl.

7. Sjöfolk.

8. Personer i behov av internationellt skydd eller som behöver resa in av andra humanitära skäl.

Del B

Kategorier av personer som avses i artikel 21a.5:

1. Barn i förskoleverksamhet och barnomsorg och elever som studerar i ett grannland och deras medföljande vårdnadshavare, vilka passerar gränsen för att delta i sådan verksamhet, liksom studerande eller personer som reser i utbildningssyfte.

2. Säsongsarbetare, inklusive arbetstagare inom livsmedelsproduktion.

3. Personer som reser av tvingande djurvårdsskäl eller för åtgärder som är nödvändiga för jordbruk och skogsbruk i enskilda fall.

4. Högkvalificerade arbetstagare samt personal i viktiga befattningar och vetenskaplig personal vars anställningar är nödvändiga ur ett ekonomiskt, samhälleligt och säkerhetsmässigt perspektiv och vars arbete inte kan skjutas upp eller utföras utomlands.

5. Personal vid offentliga myndigheter med ansvar för försvar, allmän ordning, folkhälsa och nationell säkerhet – dvs. polisanställda, gränspolis, invandringsmyndigheter, folkhälsomyndigheter med ansvar för civilskydd osv. eller företrädare för brottsbekämpande myndigheter, om resan sker i samband med utförandet av officiella uppgifter, inbegripet personal som ansvarar för drift och underhåll av kritisk infrastruktur.

6. Fiskare och personer som utför arbete eller tillhandahåller tjänster på fartyg eller utvinnings- och borrplattformar till havs på grundval av ett annat anställningsförhållande än ett avtal om anställning till sjöss.

7. Personer som reser in i medlemsstaten för att få nödvändig hälso- och sjukvård, inbegripet passagerare i utryckningsfordon.

8. Makar (gifta, registrerade partner, sambor) och barn till en resenär med en nödvändig funktion eller ett nödvändigt behov, inbegripet tredjelandsmedborgare som reser för familjeåterförening.

▼M7

9. Tredjelandsmedborgare som reser med anledning av en kallelse från en rättslig myndighet.

10. Personer som innehar ett internationellt presskort utfärdat av Internationella journalistfederationen.

11. Vårdbehövande personer som reser till sina vårdgivare.

▼M7

BILAGA XII

Del A

Förfarande för överföring av personer som omhändertagits i inre gränsområden

1. Beslut om överföring enligt artikel 23a.2 ska utfärdas i form av ett standardformulär som anges i del B i denna bilaga, ifyllt av den behöriga nationella myndighet. De ska få verkan omedelbart.

2. Det ifyllda standardformuläret ska överlämnas till den berörda tredjelandsmedborgaren, som ska bekräfta mottagandet av beslutet om överföring genom att underteckna formuläret och få en kopia av det undertecknade formuläret.

   Om tredjelandsmedborgaren vägrar att underteckna standardformuläret ska den behöriga myndigheten ange denna vägran på formuläret under ”Kommentarer”.

3. De nationella myndigheter som utfärdar ett beslut om överföring ska registrera uppgifterna i det standardformulär som återfinns i del B i denna bilaga.

4. De nationella myndigheter som utfärdar ett beslut om överföring ska årligen informera kommissionen om antalet personer som överförts till andra medlemsstater och ange till vilken eller vilka medlemsstater personerna överförts, skälen till att dessa personer inte haft rätt att stanna i medlemsstaten och, om sådana uppgifter finns att tillgå, de omhändertagna tredjelandsmedborgarnas nationalitet.

5. Tredjelandsmedborgare som omhändertas i gränsområden och överförs enligt detta förfarande ska ha rätt att överklaga. Överklagande av beslutet om överföring ska ske i enlighet med nationell rätt. Tredjelandsmedborgarna ska ges tillgång till ett effektivt rättsmedel i enlighet med artikel 47 i stadgan. Skriftlig information om kontaktpunkter som kan tillhandahålla information om företrädare som är behöriga att agera på tredjelandsmedborgarnas vägnar i enlighet med nationell rätt ska också lämnas till tredjelandsmedborgarna på ett språk som de förstår eller rimligtvis kan antas förstå. Ett sådant överklagande ska inte ha suspensiv verkan.

6. De behöriga nationella myndigheterna ska säkerställa att den tredjelandsmedborgare som är föremål för ett beslut om överföring överförs, inom ramen för det bilaterala samarbete som avses i artikel 23a.1 a, till de behöriga myndigheterna i den mottagande medlemsstaten. Överföringen ska ske omedelbart och senast inom 24 timmar. Därefter kan överföringsförfarandet inte äga rum, och de relevanta bestämmelserna i direktiv 2008/115/EG ska tillämpas när så är lämpligt. De behöriga nationella myndigheterna i den mottagande medlemsstaten ska i detta syfte samarbeta med den överförande medlemsstatens behöriga nationella myndigheter.

▼M7

Del B

Standardformulär för överföring av personer som omhändertas i inre gränsområden

 Statens namn

Statens logotyp (Myndighetens namn)

_____

_____

ÖVERFÖRINGSFÖRFARANDE I INRE GRÄNSOMRÅDEN

Den _____ kl. _____ på platsen (ange typ av inre gräns i närheten eller annan relevant information om omhändertagandet i enlighet med artikel 23a i kodexen om Schengengränserna) _____

lämnar undertecknade tjänstemän, _____, följande uppgifter om den berörda personen:

Personuppgifter (i mån av tillgång)

Efternamn _____ Förnamn _____

Födelsedatum _____ Födelseort _____ Kön _____

Nationalitet _____ Bosatt i _____

Typ av identitetshandling _____ nummer _____

Utfärdad i _____ den _____

I förekommande fall viseringsnummer _____ typ _____ utfärdad av _____

Giltig från och med _____ till och med _____

För en period på _____ dagar: _____

Personen kommer från _____ med _____ (ange vilket transportmedel som använts, t.ex. flygnummer) och har upplysts om att han/hon kommer att överföras till _____ enligt artikel 23a i kodexen om Schengengränserna:

Skälen till att en person har konstaterats sakna rätt att vistas i medlemsstaten:

Kommentarer

□ Den berörda personen vägrade att underteckna formuläret.

Den berörda personen _____ Ansvariga myndigheter _____

Den berörda personen får överklaga överföringen i enlighet med nationell rätt. Kopia av handlingen lämnas till den berörda personen (varje stat måste ange de hänvisningar till nationell rätt och nationellt förfarande som avser rätten att överklaga liksom kontaktpunkter som kan tillhandahålla information om företrädare som är behöriga att agera på tredjelandsmedborgarens vägnar).